

សំណួរ និង ចម្លើយ

 ...សំណួរទាំងនេះ មុនពេលដែលខ្ញុំទៅដល់វេទិកា ប៉ុន្តែ បងប្រុស ម៉ែ គាត់ បានធ្វើនៅក្នុងការហៅសង្គ្រោះបន្ទាន់មួយ ហើយខ្ញុំគិតថាមាននរណាម្នាក់ ឈឺខ្លាំង ហើយគាត់គ្រាន់តែចង់ជួប។ ដូច្នេះ ខ្ញុំព្យាយាមកត់វាចេញពីទូរស័ព្ទនៅ ទីនោះ។ គាត់ចង់ចុះមកតាមរយៈការអព្រះគុណ ហើយមានការប្រជុំនៅទីនោះ សម្រាប់ពួកវា ប៉ុន្តែ នៅក្នុងរដ្ឋស្វីសសៀនណា។ កាលពីឆ្នាំមុននៅពេលដែលយើង នៅទីនោះ—ព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមការប្រជុំ ហើយវាមិនទាន់បញ្ចប់នៅឡើយ ទេ វានៅតែកើតឡើង ការប្រជុំនោះ។ ភ្លេចថាមានមនុស្សប៉ុន្មានរយនាក់ត្រូវបាន សង្គ្រោះកាលពីឆ្នាំមុន នៅពេលដែល—បន្ទាប់ពីការប្រជុំនៅទីនោះ។

2 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាវាគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ ប្រហែលជាកំពុងនៅទីនេះ នៅព្រឹកនេះ ហើយវាគឺសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមិនបានដឹង ដូច្នេះយើងមិនបាន ផ្សព្វផ្សាយវាចេញក្នុងចំណោមមនុស្សមួយចំនួនទេ អ្នកដឹងទេ គ្រាន់តែចូលទៅ ឆ្លើយសំណួរមួយចំនួន។ ខ្ញុំបានគិតបែបនោះ... ជាធម្មតា គ្រូគង្វាលអាចដឹងពីអ្វី ដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់ប្រជាជនរបស់គាត់នៅពេលដែលគាត់សួរសំណួរ។ ហើយ តាមវិធីនោះ យើងរកឃើញថាតើប្រជាជនគិតយ៉ាងណា។

3 ហើយខ្ញុំជឿថា មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមព្រឹកនេះ មានគេនិយាយថាគេមានកូន ដើម្បីថ្វាយព្រះ។ ប៊ីលីប្រាប់ខ្ញុំថាមានការថ្វាយទារក។ បើអញ្ចឹងមែន ខ្ញុំ...មិនអីទេ។ យើងនឹងនាំមិត្តតូចនោះមកថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ រួចយើងនឹងឆ្លើយសំណួរ ហើយ បន្ទាប់មកយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។

4 ខ្ញុំចង់រាយការណ៍ថាម្តាយខ្ញុំគឺដូចធម្មតា។ នាង...ខ្ញុំមិនគិតថានាងធ្ងន់ធ្ងរជាង នេះទេ ទោះបីជាពួកគេគិតដូច្នោះក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនគិតដូច្នោះទេ ខ្ញុំជឿថានាងគឺ មិនអីទេ។ ហើយរហូតដល់ព្រះប្រាប់ខ្ញុំថានាងនឹងស្លាប់ ខ្ញុំនឹងមិនជឿទេ។ ហើយខ្ញុំ នឹងកាន់ជំនឿលើម៉ាម៉ា (ឃើញទេ?) រហូតដល់ទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំថានាងនឹងលាចាក ទៅ។

5 ឥឡូវនេះ ទ្រង់អាចយកនាងទៅ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ទ្រង់...ប្រហែលជាគ្រាន់តែ រក្សាវាពីខ្ញុំ រក្សាខ្ញុំពីការព្រួយបារម្ភ ឬអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងជឿថាព្រះនឹងអនុញ្ញាត

ឱ្យនាងបានជាសះស្បើយមិនថានាងឈឺអ្វីទេ។ នាងមិនបានញ៉ាំអស់រយៈពេលបីសប្តាហ៍ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមានជាតិស្ករប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថានាងនឹងជាសះស្បើយ។ ឃើញទេ?

បងប្រុសនេរីល។ នេះជាការមួយ យើងសង្ឃឹមថានឹងក្លាយជាគ្រូអធិប្បាយម្នាក់ទៀតដែលមកដល់ទីនេះ វាជាលោករូដ។ បាទ មែនហើយ។ តើឈ្មោះពេញរបស់គាត់ជាអ្វី? លោក រីលៀម ដាវីឌ។ ដូនៀវ? តើអ្នកនឹងហៅគាត់ថាដូនៀវឬ? អា-ហ្នា។ នេះគឺជាការដូតូចមួយដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងគ្រួសាររបស់ រូដនៅទីនោះ ហើយ ពិតណាស់គាត់ជាសត្វចិញ្ចឹមរបស់យាយ និង...ក្មេងតូច រីលៀម ដាវីឌ ដេអរ។ ហើយគាត់ច្បាស់ជាក្មេងល្អ ក្មេងតូច។ ហើយប្អូនស្រីតូចរបស់គាត់នឹងរក្សាគាត់ឱ្យនៅឆ្ងាយពីទីនោះ ព្រោះនាងជា... បាទ គាត់បានលើកម្រាមដៃរបស់គាត់ឡើង ឥឡូវនេះ ម្រាមដៃតូចរបស់គាត់ ត្រូវបានលើកឡើងជាពីរដង។ អ្នកប្រមាញ់សត្វកំប្រុក។ គាត់គ្រាន់តែសម្លឹងមើលខ្ញុំដោយភ្នែកម្ខាង។ ខ្ញុំគិតថាគាត់ដូចជាថយក្រោយ។ ហ៎? ប៉ុន្តែយើងដឹងថានេះជាជឿនតូចតាចដែលព្រះបញ្ជូនមកក្នុងផ្ទះរបស់យើងដែលយើងដឹងគុណ ក្នុងការផ្តល់ឱ្យយើងនូវទំនួលខុសត្រូវក្នុងការចិញ្ចឹមពួកគេទាំងនេះ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាព្រះគុណរបស់ព្រះនៅតែបន្តក្នុងគ្រួសារនេះ ថាទារកនេះនឹងត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយការដាស់តឿនរបស់ព្រះ។ ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងនាំរីលៀម ដាវីឌ រូដមកកាន់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដោយគោរពតាមបទគម្ពីរ ដែលពួកគេបាននាំមកឯទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដីនេះ រាល់ទារកទាំងឡាយ ទារកតូចៗ ទ្រង់អាចដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់នៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ក្នុងរូបកាយនៃសាច់ឈាមយើងដឹងថា បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងនឹងយកកាដូរនៃព្រះគុណដ៏តូចមួយនេះទៅទ្រង់។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតំណាងពីទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ ក្នុងរបៀបនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ ពួកគេនាំទារកមករកយើង។ ដោយសេចក្តីជំនឿ យើងលើកដាវីឌតូចឡើងមករកទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ហើយយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់គាត់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមប្រទានឱ្យគាត់អាចរស់នៅដើម្បីក្លាយជា—អ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ ប្រសិនបើទ្រង់នៅជាប់។ សូមប្រទានមក

ព្រះអម្ចាស់។ ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវសុខភាពនិងកម្លាំង។ ជូនពរឱ្យពុកម្តាយរបស់គាត់។ ហើយប្រសិនបើវានៅក្នុងព្រះហឫទ័យដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ថាក្មេងតូចនេះនឹង ធំឡើងដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អនៅថ្ងៃខាងមុខ។ សូមប្រទានមកព្រះអម្ចាស់។ យើង សូមថ្វាយ វិល្លៀម ដាវីឌ រូដ តូចមួយនេះសម្រាប់ធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ដាវីឌ ខ្ញុំតែងតែប្រយ័ត្នជាមួយពួកគេជាក្មេងតូចៗ អ្នកមានអារម្មណ៍ថាដូចជា ពួកគេអញ្ចឹង អ្នកដឹងទេ អ្នកនឹងទម្លាក់ពួកគេគ្រប់ពេល។

ខ្ញុំគិតថា ក្មេងតូចៗ និងមនុស្សចាស់ៗ ទទួលបាននរណាម្នាក់ដែលគ្រាន់តែជា មនុស្សចាស់ដែលចុះតាមបន្ទាត់ ឬទារកតូចនោះ ពួកគេស្លូតត្រង់ណាស់ អ្នកដឹង ទេ ខ្ញុំទទួលយក មានអ្វីមួយអំពីពួកគេ ដែលខ្ញុំពិតជាចូលចិត្ត។

ឆ្ងល់ថាតើយើងដាក់ភ្លើងនេះនៅទីនេះឬអត់។ បងប្រុស នេវិល តើអ្នកដឹងថា ពួកគេនៅឯណា...? អូ យើងនៅទីនេះ។

6 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងសំណួរ យើងមានមួយចំនួននៅទីនេះ ហើយខ្ញុំមិន មានឱកាសសូម្បីតែរកមើលបទគម្ពីរ—នៃសំណួរដែលបានសួរនោះទេ ព្រោះ ទើបតែឲ្យនៅព្រឹកនេះ។ ហើយខ្ញុំទើបតែយកវាមកប៉ុន្មាននាទីមុន គ្រាន់តែ បោសផ្អែកខ្លះនៃពួកវា ហើយបានឃើញសំណួរមួយចំនួន ហើយឆ្ងល់ពីរបៀប... មួយចំនួននៃពួកវា...នេះគឺជាក្រុមពិបាកបំផុតដែលខ្ញុំធ្លាប់ទទួលបាន។ ដូច្នេះ នៅពេលដែល—ក្រឡេកមើលពួកវា ខ្ញុំឃើញថា ពួកយើងនឹងមានការលំបាក ជាមួយនឹងរឿងទាំងនេះ។

7 ដូច្នេះប្រសិនបើខ្ញុំមិនឆ្លើយពួកវាតាមជំនឿរបស់អ្នកចំពោះសំណួរទាំងនេះ... ឥឡូវនេះ សូមចងចាំជានិច្ចថា ពួកវាគឺជាចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់មក ពេលខ្លះខ្ញុំ—ក្នុងនេះ ខ្ញុំនឹងគ្រាន់តែយោងទៅលើបទគម្ពីរមួយដើម្បីឆ្លើយតបពួកវា ហើយប្រហែលជាមិនមានពេលរកមើលវាទេ។ ពេលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញអ្នកមើលវា ទៅចុះ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំបានដកស្រង់វាខុស អញ្ចឹង ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងខុស។ ខ្ញុំមិនចង់ បំភាន់នរណាម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែ—ដកស្រង់បទគម្ពីរខុស ប៉ុន្តែពេលខ្លះយើងអាច កើតឡើងបាន។ ប្រហែលជាខុសពាក្យមួយដែលវាអាចមានបញ្ហា នោះយើងអាច និយាយវាតាមវិធីផ្សេងៗ អ្នកដឹងថាវាងាយស្រួលប៉ុណ្ណាក្នុងការធ្វើវា។

8 ប៉ុន្តែយើងមានបំណង—គោលបំណងរបស់យើងគឺដើម្បីដកស្រង់ពួកវាត្រង់ ៗ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវយកវាទៅនិយាយនៅថ្ងៃអាទិត្យនេះ ហើយឆ្លើយពួកវា នៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងមានពេលមើលពួកវាពេញមួយសប្តាហ៍។

9 ប៉ុន្តែមានមនុស្សឈឺជាច្រើនចូលមក ហើយខ្ញុំពិតជាវេល ហើយមិន មានឱកាសធ្វើ—ដើម្បីចេញទៅក្រៅ ហើយធ្វើការហៅតាមទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំ ជាច្រើន។ ហើយខ្ញុំគិតថាថ្ងៃនេះជាពេលវេលាដ៏ល្អ សូមឲ្យអ្នកដ៏ដ៏ទាំងនោះចូល ទៅក្នុងរោងឧបោសថ ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ ហើយយើងដឹងថា ការអធិស្ឋានផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗ។

10 ការអធិស្ឋានធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់យើង។ ហើយវាគឺតាមរយៈការអធិស្ឋានដែល ខ្ញុំរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំរស់នៅដោយព្រះគុណរបស់ព្រះតាមរយៈការអធិស្ឋាន។ ហើយនៅព្រឹកនេះ ដោយមានការនឿយហត់ និងអស់កម្លាំងបន្តិច ខ្ញុំសូមពរ ឱ្យអ្នក អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។

11 ហើយកាលពីម្សិលមិញ ខ្ញុំនៅផ្ទះមិត្តភក្តិម្នាក់ ជាផ្ទះគ្រីស្ទានដែលមាន គ្រីស្ទានក្មេងៗមួយចំនួនមកជុំគ្នា។ ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយពួកគេ និង —អ្វីមួយទើបតែបង្ហាញដល់ខ្ញុំ គំនិតអំពី...ខ្ញុំមើលទៅក្នុងព្រៃ និងជុំវិញដើមឈើ ឃើញវាជិតស្នាប់ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ដើមឈើទាំងនោះស្អាតប៉ុណ្ណា ទោះបីវា ងាប់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែពួកវាស្អាត។” ហើយពេលខ្លះដើមឈើមើលទៅល្អជាងពេល ដែលវាងាប់ជាងពេលដែលវានៅបែកដុតនិងល្អបំផុត។ ហើយខ្ញុំដូលថាតើវាគ្រាន់តែ មិនបង្ហាញពីលក្ខខណ្ឌរបស់យើងចំពោះព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើងទេឬ ជឿតទ្រង់មានបន្ទូលថា “វិសេសនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ គឺការស្លាប់របស់ ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។”

12 របៀបដែលវាត្រូវតែជា—ជា—អ្វីដែលល្អសម្រាប់បិតាក្នុងការមើលឃើញកូន របស់ទ្រង់ដែលមកផ្ទះទ្រង់ ហើយកាន់តំណែងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ សេចក្តី ជំនឿ និងការសារភាពរបស់គាត់ (ឃើញទេ?) “ខ្ញុំត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ របស់ព្រះជាម្ចាស់!” ហើយឈរនៅទីនោះ (ឃើញទេ?) នៅក្នុងម៉ោង—នៃសេចក្តី ស្លាប់ ប៉ុន្តែយើងអាចកាន់ផ្លាករបស់យើងបាន យើងបានសង្គ្រោះ។

13 ហើយខ្ញុំជឿថាព្រះបិតារបស់យើងគឺ—ស្រឡាញ់ភាពក្លាហានរបស់យើង ក្នុង ការជឿ និងកាន់ទីបន្ទាល់របស់យើង។ ហើយវាគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែមិនមែនជាទី

បន្ទាល់នៅពេលដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អ និងមានសុខភាពល្អ និងរឹងមាំ វាជាពេលដែលអ្នកធ្លាក់ចុះ ខ្សោយ និងមានបញ្ហា។ មានកន្លែងដែលទីបន្ទាល់របស់អ្នកបានរាប់។

14 ហើយខ្ញុំកំពុងគិតអំពីរឿងនេះ សេចក្តីស្លាប់មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតទេ។ ជីវិត និងសេចក្តីស្លាប់ មិនអាចមានក្នុងពេលតែមួយបានទេ។ ហើយដើមឈើត្រូវរុះរាយចេញពីវាមុននឹងស្លឹកអាចដាច់លើដើមឈើ។ ដូច្នេះហើយ ការស្លាប់គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធ—ខ្ញុំនឹងគិតនៅក្នុងពិភពនៃមនុស្ស—សេចក្តីស្លាប់ជាប់ទាក់ទងនឹងអំពើបាប។ ពីព្រោះមុនយើងមានអំពើបាប យើងមិនមានសេចក្តីស្លាប់ទាល់តែសោះ។ ប៉ុន្តែកន្លែងណាមានសេចក្តីស្លាប់ នោះមានបាប ហើយកន្លែងណាមានបាប ទីនោះមានសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះសេចក្តីស្លាប់ជាផលនៃអំពើបាប។

15 ហើយបន្ទាប់មក គាត់ដែល...ព្រលឹងដែលធ្វើបាប វានឹងស្លាប់។ ប៉ុន្តែនៅពេលយើងបានកើតជាថ្មីពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នោះយើងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនទាក់ទងនឹងការស្លាប់នៅកន្លែងណាឡើយ។ ឃើញទេ? សេចក្តីស្លាប់មិនអាចភ្ជាប់ជាមួយជីវិតបានទេ។ ជីវិតមិនអាចភ្ជាប់ជាមួយសេចក្តីស្លាប់បានទេ។

16 ហើយនិយាយជាមួយ—នៅក្នុងបន្ទប់កាលពីម្សិលមិញដែលមានគ្រីស្ទានវ័យក្មេងមួយចំនួននៅ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកឈរនៅទីនេះនៅលើផ្លូវហើយរថយន្តមួយគ្រឿងបានចុះមកតាមផ្លូវក្នុងចម្ងាយកៅសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោងដោយមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន អ្នកនឹងចុះពីផ្លូវយ៉ាងលឿនតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ អ្នកនឹងលោត រមៀល ធ្វើអ្វីក៏បាន ចេញពីផ្លូវនៃឡាននោះ។” ហើយនោះជារបៀបដែលអំពើបាបគួរតែកើតមានចំពោះគ្រីស្ទាន ពីព្រោះអំពើបាបជាប់ទាក់ទងនឹងសេចក្តីស្លាប់។ ហើយដរាបណាអ្នកឃើញអំពើបាបក្នុងទម្រង់ណាមួយ ចូរលោតចេញពីវា រត់ចេញពីវា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីទេ ចូរចេញឲ្យឆ្ងាយពីភាពអាក្រក់។ ដោយសារត្រូវចាំថា ការសេពគប់នឹងអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់។ ដូចគ្នានឹងការឈរនៅទីនោះហើយឱ្យរថយន្តនោះបុកអ្នក។

17 កុំគ្រាន់តែរង់ចាំមើលថាវានឹងធ្វើអ្វី ចេញពីផ្លូវរបស់វា។ វាអាចអាក្រក់ណាស់ ចូរគេចចេញឲ្យបានឆាប់។ ពេលឃើញការល្អឡើងមក ហើយធ្វើបាប...អ្នកដឹងទេ ប្រសិនបើវាខុស នោះសេចក្តីស្លាប់កំពុងលាក់ខ្លួនតាមអ្នក។ ឃើញទេ? រួច

ចេញឱ្យឆ្ងាយពីវាឱ្យលឿនដូចជាអ្នកនឹងចេញឱ្យឆ្ងាយពី—រថយន្តមួយជិតដល់
កៅសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង។ ឃើញទេ? អ្នក—អ្នកចង់ចេញឱ្យឆ្ងាយពីវាឱ្យបាន
ឆាប់៖ ចេញពីផ្លូវលោត រុញរត់តាមផ្លូវណាមួយ គ្រាន់តែចេញឱ្យឆ្ងាយ។

18 ហើយរបៀបដែលយើងដឹងថាយើងមានជីវិត គឺដោយសារតែយើងស្អប់
អំពើបាប។ ហើយយើងស្អប់អំពើបាបយ៉ាងខ្លាំង ដែលយើងដឹងថាសេចក្តីស្អប់
មានជាប់ពាក់ព័ន្ធនៅទីនោះ ហើយយើងគេចចេញពីរូបរាងរបស់វា។ វិធីណាដែល
យើងអាចរួចពីវា យើងលោត រត់ អ្វីក៏ដោយដែលយើងអាចធ្វើបាន ដើម្បីរៀន
ឆ្ងាយពីអំពើបាប ព្រោះអំពើបាបមានសេចក្តីស្អប់នៅក្នុងនោះ។ ហើយយើង
ប្រាកដជាមិនចង់ភ្ជាប់អ្វីជាមួយនឹងសេចក្តីស្អប់ឡើយ។ យើងចង់នៅឱ្យឆ្ងាយ
ពីរឿងនោះ។

19 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាវាជាកំនិតដ៏ល្អមួយ។ វាបានវាយប្រហារខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញ
ដែលនិយាយទៅកាន់ពួកគ្រីស្ទានទាំងនេះ ហើយខ្ញុំគិតថា វាជាការល្អក្នុងការទៅ
ព្រះវិហារនៅព្រឹកនេះ ជាពិសេស ខណៈពេលដែលយុវជនកំពុងមកទីនេះ និង
ឆ្លងកាត់—ឆ្លងកាត់ការល្អបែបនេះ។

20 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំជឿថាសំណួរមួយ ប្រសិនបើយើងអាចទៅដល់វានៅទីនេះ
បាន អ្វីផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងនោះ...ហើយគ្រាន់តែចាំថា អ្វីក៏ដោយ
ដែលជាអំពើបាប សេចក្តីស្អប់គឺនៅទីនោះ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកទទួលយក
អំពើបាបនោះ អ្នកនឹងទទួលយកសេចក្តីស្អប់។ ដូច្នេះនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។

21 ហើយអ្វីទៅជាអំពើបាប? គឺការមិនជឿ។ អាហ្នា! ចូរនៅឱ្យឆ្ងាយពីការមិន
ជឿទាំងអស់ អ្វីដែលជាការមិនគោរពតាមព្រះគម្ពីរ។ អ្វីដែលមិនគោរពព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះ ចូរនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! ហើយប្រសិនបើខ្ញុំឆ្លងកាត់រឿងទាំងនេះទាន់ពេល
មុនពេលខ្ញុំមានកម្មវិធីព្យាបាល ខ្ញុំចង់និយាយបន្តិចអំពីរឿងនោះ ជាការមិន
គោរព។

22 ឥឡូវនេះ មុននឹងយើងឆ្លើយសំណួរ ឬព្យាយាមឆ្លើយវា សូមឱ្យយើង
អធិស្ឋាន។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងមករកទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ការអះអាងថាយើងបានផ្តាច់ខ្លួនយើងជាមួយនឹងរឿងនៃ
លោកិយ ដែលវាត្រូវបានមានបន្ទូលដោយទ្រង់ថា អ្នកមិនអាចបម្រើព្រះនិង ទ្រ

ពួកសម្បត្តិ មាន ន័យថាលោកិយ យើងស្អប់មួយហើយស្រឡាញ់មួយ ឬស្រឡាញ់មួយហើយស្អប់មួយផ្សេងទៀត។

23 ហើយយើងជឿនៅព្រឹកនេះថា យើងជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅពេលដែលយើងទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយមានភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងដឹកនាំយើង។ យើងដឹងគុណណាស់ ដែលពេលយើងឃើញបាប ទោះស្រាលប៉ុណ្ណា ស្អាតប៉ុណ្ណា មានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនយើងធ្វើឱ្យយើងលោតចេញឆ្ងាយពីវា ដូចជាបុរាណដែលខ្ញុំបានប្រាប់អំពីរថយន្តដែលមកក្នុងល្បឿនដ៏គួរឱ្យខ្លាច។ យើងមិនចង់ត្រូវបានវាបុកនៅកន្លែងណាមួយ—នៃអំពើបាបឡើយ។ សូមនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។

24 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ មានអារម្មណ៍ថា នៅព្រឹកនេះ មានមនុស្សឈឺ និងខ្វះខាតជាច្រើន ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់ ថា ទ្រង់នឹងផ្តល់សេចក្តីជំនឿដល់អ្នកទាំងនេះ ជាពិសេសនៅក្នុងរោងឧបោសថនៅព្រឹកនេះ ដែលនឹងចូលមកក្នុងជួរអធិស្ឋាន ថាពួកគេនឹងដាក់មួយឡើយរាល់ទម្ងន់តូច—ធំ ការមិនជឿទាំងអស់ចេញ ចូរចេញឱ្យឆ្ងាយពីវាជាប្រញាប់ ហើយរត់ទៅឯព្រះអម្ចាស់យេស៊ូដោយសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីជឿ។

25 ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ និងនៅក្នុងផ្ទះសង្គ្រោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ម្តាយរបស់ទូលបង្គំ។ នៅឡើយព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានរក្សានាងនៅជាមួយយើង ហើយយើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណចំពោះទ្រង់ចំពោះការនេះ។ ហើយដោយសេចក្តីជំនឿ យើងឈោងទៅដោយដៃដែលចង់បាន ជាដំបូងដើម្បីស្គាល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដើម្បីមើលថាប្រសិនបើវាជាព្រះហរទ័យរបស់ទ្រង់សម្រាប់នាងឱ្យទៅ។ ប្រសិនបើវាជាព្រះហរទ័យរបស់ទ្រង់ នោះ—នោះក៏ជាឆន្ទៈរបស់យើងផងដែរ ប៉ុន្តែ ជាដំបូង យើងចង់ដឹងថាតើសាតាំងបានធ្វើអំពើអាក្រក់នេះឬអត់ ហើយវាកំពុងធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីភាពល្អសម្រាប់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់យើង ដើម្បីឱ្យយើងត្រូវល្អ។ បពិត្រព្រះអង្គ យើងខ្ញុំចង់ឈរយ៉ាងក្លាហាននៅក្នុងមុខតំណែង។

26 យើងសុំនៅព្រឹកនេះ ព្រះបិតា សូមចងចាំរាល់ការហៅតាមទូរស័ព្ទ និងសំណើពិសេសទាំងនោះ វានៅទីនោះនៅការិយាល័យកំពុងរង់ចាំ។ សូមប្រទានពរដល់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើងគ្រប់ទីកន្លែង។

27 ហើយថ្ងៃនេះ ដោយសារវាខកខានជាច្រើនក្នុងការឆ្លើយសំណួរ ព្រះអម្ចាស់ អើយ យើងដឹងថាទាំងនេះគឺជ្រៅណាស់ រឿងដែលស្មោះត្រង់នៅលើចិត្តមនុស្ស។ ពួកគេមិនមែនសួរគ្រាន់តែឥតប្រយោជន៍ទេ ពួកគេបានសួរវា ដោយសារតែ ពួកគេចាប់អារម្មណ៍ចង់ដឹងការពិត។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។

28 ដូច្នោះ ឱព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងភ្ជាប់គំនិតរបស់ យើងនៅព្រឹកនេះ ទៅក្នុងសេចក្តីពិតនេះ ជាព្រះបន្ទូល ហើយសូមជួយយើងខ្ញុំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាយើងអាចយល់បានកាន់តែប្រសើរឡើងនៅថ្ងៃនេះ ពេលយើង ចាកចេញពីផ្ទះនៃការបង្រៀននេះ នោះគឺល្អសម្រាប់ព្រលឹងរបស់យើង។ យើងសុំ ការនេះសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រា របស់ទ្រង់។ អាម៉ែន!

29 ឥឡូវនេះ វាមានកន្លែងដៃដាក់នៅទីនេះ ខ្ញុំគិតថាត្រូវបានអធិស្ឋាន ហើយយើងនឹងធ្វើវាក្នុងពេលឆាប់ៗតាមដែលយើងអាចធ្វើទៅបាន។ ឥឡូវនេះ តាមពេលវេលាត្រឹមត្រូវ យើងមានពេលប្រហែលមួយម៉ោងកន្លះ។ ខ្ញុំមិនដឹង ច្បាស់ថាដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយមុនទេ ខ្ញុំនឹងអាចឆ្លើយទាំងអស់នេះបានឬអត់។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងគ្រោងសម្រាប់កម្មវិធីថ្ងៃនេះគឺឆ្លើយសំណួរ មានការអធិប្បាយ តិចតួចនៅទីនេះ—សម្រាប់—ដើម្បីជួយដល់ជំនឿរបស់ប្រជាជន បន្ទាប់មក អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ហើយចងចាំកម្មវិធីនៅយប់នេះ និងការប្រជុំអធិស្ឋាន ពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ ការប្រជុំរបស់បុរស ជាដើម។

30 ហើយខ្ញុំមិនដឹងថានៅថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខឬ... ខ្ញុំមាន—ប្រធានបទនៅក្នុង ចិត្តរបស់ខ្ញុំមួយ ដែលខ្ញុំចង់នាំយកទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាត ថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ រឿង—រឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ ដែលមកកខ្ញុំក្នុងសប្តាហ៍នេះ ដើម្បីអធិប្បាយ គ្រាន់តែជាសារដើម្បីផ្សាយដំណឹង ល្អប៉ុណ្ណោះ... យើងនឹងឃើញអំពីរឿងនោះបន្តិចទៀតនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ របស់យើងនឹងដឹកនាំ។

31 ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះ ព្រោះត្រូវតែមានការសម្រេចចិត្តដ៏អស្ចារ្យ មួយចំនួន។ បងប្រុស រ៉យ បរឌី (ខ្ញុំគិតថាគាត់កំពុងអង្គុយកន្លែងណាមួយ នៅព្រឹកនេះ) គាត់មើលថែការប្រជុំ ហើយគាត់មានសៀវភៅដែលពោរពេញទៅ ដោយការអញ្ជើញដែលបានមកក្នុងប៉ុន្មានខែចុងក្រោយនេះ—និងកន្លែងដែលត្រូវ

ទៅ និងអ្នកដែលហៅគាត់មកប្រជុំ។ ដូច្នោះហើយ សូមអ្នកអធិស្ឋាន បើព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើការសម្រេចចិត្តត្រឹមត្រូវលើអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ សូមឱ្យវាត្រឹមត្រូវ—ដែលនឹងរាប់បាន។

32 ឥឡូវនេះ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរដែលយើងដឹងច្បាស់...ហើយនោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំឆ្លើយសំណួរ (យើងមិនដែលផ្សាយពាណិជ្ជកម្មកម្មវិធីព្យាបាល ឬអ្វីមួយទេ ដូច្នោះវាគ្រាន់តែជាក្រុមមនុស្សនៅទីនេះ) ដូច្នោះយើងអាចរកឃើញអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។

33 ហើយបងប្រុស នេវិល នៅខាងក្រោយនោះ បងប្រុសនិងគ្រូគង្វាលដ៏មានតម្លៃរបស់យើង គាត់—ខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងដែលបានឃើញគាត់ឈានទៅមុខក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ខ្ញុំជឿថាគាត់មកកាន់តែឆ្ងាយនៅពីរបីឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ជាងពេលដែលគាត់នៅក្នុងឆ្នាំកន្លងមក។ របៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គាត់។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ចំពោះរឿងនោះ។

34 ហើយខ្ញុំនឹងមិននិយាយចំពោះមុខគាត់...ខ្ញុំនិយាយពីក្រោយគាត់ ហើយអ្នកដឹងរឿងនោះ។ ខ្ញុំស្គាល់បងប្រុស នេវិល តាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំដឹងថាប្រសិនបើបងប្រុស នេវិល...ខ្ញុំជឿថានេះ គាត់ទទួលរងនូវកំហុសដូចយើងទាំងអស់គ្នាដែរ យើង—យើងទាំងអស់គ្នាជាកម្មវត្ថុនៃវា យើងនៅតែជាមនុស្ស។ ប៉ុន្តែវានឹងមិនចេញមកពីចិត្តរបស់គាត់ ខ្ញុំមិនជឿនោះទេ។ គាត់នឹងស្មោះត្រង់ ហើយគាត់តែងតែមានភាពស្មោះត្រង់ខ្ពស់បំផុត។

35 ហើយនៅពេលដែលគាត់មកកាន់សារនេះ ខ្ញុំមានគាត់—បាននាំគាត់មកទីនេះដោយការជ្រើសរើសរបស់ក្រុមជំនុំ ធ្វើជាគ្រូគង្វាលនៅទីនេះ សូម្បីតែគាត់មិនយល់រឿងទាំងនេះដូចដែលគាត់យល់ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែចិត្តស្មោះរបស់គាត់ដែលសុខចិត្តដាក់ចុះមើលវាហើយចូលទៅជិតវាដោយគោរព ទាល់តែខ្ញុំគិតថាគាត់មានសារវារីងមាំ ទើបពេលដែលគាត់មកដល់ពេលនេះ គាត់ដឹងថាគាត់កំពុងឈរនៅទីណា។

36 ដូច្នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ចំពោះរោងឧបោសថ។ ហើយពួកគេនិយាយនៅយប់ផ្សេងទៀត—ពួកគេបានជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ថាតើពួកគេនឹងសង់រោងឧបោសថថ្មីឬអត់ ឬពង្រីកវា ហើយធ្វើឱ្យវាកាន់តែធំ ហើយធ្វើបន្ទប់សាលាថ្ងៃអាទិត្យនៅក្នុងនោះ ហើយក្រុមជំនុំបានបោះឆ្នោតជាឯកច្ឆ័ន្ទសម្រាប់ផ្នែក

បន្ថែម ដើម្បីដាក់ផ្នែកបន្ថែមថ្មីនៅទីនេះ ធ្វើឱ្យវាកាន់តែធំ ហើយដាក់បន្ទប់រៀន នៅថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បីឱ្យមានថ្នាក់សម្រាប់គ្រប់ថ្នាក់ ហើយកម្រាលឥដ្ឋ ហើយ ដាក់ពិដានលើវា ហើយជួសជុលវាឱ្យស្អាត ហើយដាក់ថ្មម៉ាប នៅខាងក្រៅ។ ដូច្នេះហើយ ក្រុមជំនុំបានបោះឆ្នោតលើរឿងនោះ។ ហើយខ្ញុំគិតថា ស្ថាបត្យករ និងពួកគេកំពុងធ្វើការឥឡូវនេះ។ មានការប្រជុំនៅថ្ងៃស្អែកដើម្បីធ្វើវា—ព្រះវិហារ ធំជាង ពង្រីកវានៅខាងក្រោយ ហើយជួសជុលវាជុំវិញផ្សេងគ្នា។ ដូច្នេះ យើងនឹង ដឹងគុណដល់ព្រះចំពោះរឿងនោះ។

37 ឥឡូវនេះនៅក្នុងសំណួរទាំងនេះខ្ញុំ...ពួកវាខ្លះខ្ញុំមិនបានមើលពួកវាទេ។ ខ្ញុំ ប្រហែលជាត្រូវទៅងាយៗដើម្បីអក្ខរាវិទូពាក្យដើម្បីស្វែងយល់។ វាមិនមែនជាការ សរសេររបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែវាជាការអប់រំរបស់ខ្ញុំដែលមានកម្រិត។

151. យើងជឿលើការជ្រមុជទឹក...កិច្ចការ ២:៣៨ ប៉ុន្តែ តើយើងអាចឆ្លើយតប នឹងមនុស្សអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹកផ្សេងទៀតយ៉ាងដូចម្តេច? តើពួកគេបាន សង្គ្រោះឬអត់? អ្នកដែលបានទៅផុតហើយមិនដែលបានទទួលពន្លឺសោះ?

38 ឥឡូវនេះ នោះគឺជា—សំណួរដ៏ល្អមួយ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមនិយាយម្តងទៀត (ឃើញទេ?) នៅលើសំណួរទាំងនេះប្រសិនបើអ្នក—បើខ្ញុំមិនឆ្លើយតាមគំនិតរបស់ អ្នក... ខ្ញុំនឹងឆ្លើយពួកវាឱ្យជិតនឹងបទគម្ពីរតាមដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបដើម្បីឆ្លើយ តាម បទគម្ពីរ។

39 ឥឡូវនេះ របៀបនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមបទគម្ពីរ គឺនៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងកិច្ចការ ២:៣៨ ហើយអ្វី ដែលនៅសល់ គឺតាមព្រះគម្ពីរទាំងអស់។ ហើយមនុស្សជាច្រើននៅសព្វថ្ងៃនេះ នឹងស្ទើរតែគ្រប់ក្រុមជំនុំទាំងអស់តាំងពីដើមដំបូងមក ជាអ្នកដែលបានចាប់ផ្តើម វា ពួកគេធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ប្រជាជនក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាម នៃព្រះរាជបុត្រា និងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេ ធ្វើវាតាមរយៈកំហុស។ មិនមានការចាត់ចែងបែបនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ គ្មាន កន្លែងណាទាំងអស់។ វាមិនត្រូវបានរកឃើញសូម្បីតែនៅក្នុងបទគម្ពីរ។

40 នៅពេលដែលពេត្រុស...ពេលម៉ាថាយកំពុងសរសេរអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបាន មានបន្ទូល...កន្លែងដែលពួកគេបានយក ម៉ាថាយ ២៨:១៩ “ដូច្នេះ ចូរទៅបង្រៀន

សិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់គេក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...។

41 ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះជាចំណងជើង មិនមែនជាឈ្មោះទេ។ ព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ...ហើយប្រសិនបើទ្រង់...រួចហើយពួកគេបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកតាម ព្រះគម្ពីរ មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះនាម—នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ តាមរយៈ ប្រវត្តិសាស្ត្រពួកគេមករហូតដល់ការបង្កើតឡើងវិញ (ខ្ញុំសូមអភ័យទោស) ក្រុមប្រឹក្សានិស្ស័យនៃព្រះវិហារកាតូលិកនៅនិស្ស័យ ទីក្រុងរ៉ូម។

42 នៅពេលដែលក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត...ពីរក្រុម ពួកគេបានបែកគ្នា មួយ ចង់នៅជាមួយព្រះបន្ទូល ដែលជាព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរ អ្នកផ្សេងទៀត ចង់បានតាមព្រះវិហារបុរាណ។ វាគឺនៅកំឡុងរជ្ជកាលរបស់ខនស្វែនទីន។ ហើយ ខនស្វែនទីនមិនមែនជាអ្នកជឿទេ។ គាត់គឺជាជនជាតិដើមដំបូង។ ប៉ុន្តែគាត់ —គាត់ជាអ្នកនយោបាយដែលចង់រួបរួម...ពាក់កណ្តាលនៃទីក្រុងរ៉ូមគឺជាគ្រីស្ទាន ពាក់កណ្តាលនៃវាគឺជាអ្នកមិនជឿ ដូច្នោះគាត់បានទទួលយកសាសនាមិនពិតនិង គ្រីស្ទានខ្លះទៅក្រុមបុរាណ ហើយពួកគេបានបង្កើតសាសនាផ្ទាល់ខ្លួន។

43 ដូច្នោះ ដើម្បីមិនគោរពតាមព្រះគម្ពីរ ព្រះវិហារកាតូលិកជឿថា ព្រះបានប្រទាន អំណាចដល់ក្រុមជំនុំ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ ឬធ្វើអ្វីៗដែលខ្លួនចង់ធ្វើ។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ ប្រសិនបើព្រះវិហារកាតូលិកត្រឹមត្រូវ ប្រសិនបើនោះជាការពិត អ្វីដែលព្រះបានធ្វើ នោះយើងទាំងអស់គ្នាខុស ប៉ុន្តែពួកកាតូលិក (ឃើញទេ?) ព្រះវិហារកាតូលិក ត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់មក ក្រុមជំនុំមេតូឌីសគឺត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំបាទីស្ទត្រូវ ឬអង្គការទាំងអស់ត្រូវ។ ឃើញទេ? ពួកគេមានសិទ្ធិ។ ហើយតើអ្នកណាគឺជាសិទ្ធិ ទៀត? ប្រសិនបើកាតូលិកមានអំណាច នោះពួកគេអាចផ្លាស់ប្តូរអ្វីដែលព្រះគម្ពីរ ចង់និយាយ ហើយធ្វើឱ្យវាជាប្រភេទនៃគោលលទ្ធិមួយចំនួនទៀត។ “ថ្វាយពរ ម៉ា រី” ជាដើម មេតូឌីស មានសិទ្ធិនិយាយថា “ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយការជ្រមុជគឺ ខុស យើងនឹងបោះវិញ” ហើយពួកគេសុទ្ធតែថាត្រូវ ព្រោះម្នាក់ៗអាចធ្វើអ្វីៗបាន តាមក្រុមជំនុំ ឥឡូវនេះ តើក្រុមជំនុំជានរណា? តើវាជាមេតូឌីស បាទីស្ទ ប្រេសប៊ី ជេរ៉ូន កាតូលិក ឬវាជាអ្វី? ឃើញទេ?

44 ដូច្នោះអ្នកមិនអាច—អ្នកដឹងថាព្រះជាម្ចាស់—ជាប្រភពនៃប្រាជ្ញាទាំងអស់មិនអាចធ្វើរឿងបែបនេះបានទេ។ គ្មានរឿងបែបនោះទេ...មិនមានសូម្បីតែសុភវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងវា អនុញ្ញាតឱ្យភាពវៃឆ្លាតនៃជំនឿអូប៊ី។ មានរឿងមួយដែលត្រឹមត្រូវ នោះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលគឺត្រូវ!

45 ដូច្នោះ បើព្រះវិហារកាតូលិកចង់និយាយនៅព្រឹកនេះ “យើងនឹងឈប់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងស្រុង ហើយទទួលទានស្ករមួយដុំរាល់ព្រឹក។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនឹងទទួលយកសម្រាប់ការលើកលែងទោស!” បន្ទាប់មកវាត្រូវតែត្រឹមត្រូវ ព្រោះវា—ព្រះបានប្រទានសិទ្ធិអំណាចនោះដល់ក្រុមជំនុំ។

46 ប៉ុន្តែអ្នកឃើញថាសម្រាប់ខ្ញុំ វាជាព្រះបន្ទូលដែលត្រឹមត្រូវ ព្រោះនៅជិតនឹងព្រះគម្ពីរ ព្រះបានមានបន្ទូលនេះនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ “អ្នកណាដែលដកពាក្យមួយចេញពីនេះ ឬបន្ថែមពាក្យមួយទៅលើវា នោះនឹងត្រូវដកចំណែករបស់គាត់ចេញពីសៀវភៅជីវិតដូចគ្នា។” ដូច្នោះសម្រាប់ខ្ញុំវាគឺជាព្រះបន្ទូល!

47 ហើយគ្មានរឿងបែបនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដូចអ្នកណាដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកបែបនោះទេ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយសារតែមិនមានរឿងបែបនេះទេ។ បិតាគ្មានឈ្មោះ ហើយបុត្រាគ្មានឈ្មោះ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺគ្មានឈ្មោះ ប៉ុន្តែ ព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ពិតជាអ្វីដែលសារកនិងគ្រប់គ្នាចុះតាមសម័យកាលដែលពួកគេបានទទួលស្គាល់។

48 ឥឡូវនេះ សំណួររបស់គឺ...ពីព្រោះអ្វីដែលត្រឹមត្រូវតាមបទគម្ពីរ។ នោះជាសេចក្តីពិត។

49 ហើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នៅពេលពួកគេបានរកឃើញមនុស្សដែលត្រូវបានជ្រមុជក្នុងវិធីផ្សេងក្រៅពីព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពួកគេត្រូវបានបញ្ជាឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងទៀតក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មុនពេលពួកគេអាចទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ—កិច្ចការ ១៩:៥។ ត្រូវហើយ! ដូច្នោះ នោះគឺជាការពិតតាមបទគម្ពីរ។

50 ឥឡូវនេះ មិនមានប៊ីស្ស្វេទេ មិនមានសង្ឃទេ មិនមានអ្នកបម្រើព្រះ គ្មាននរណាម្នាក់អាចនិយាយប្រឆាំងនឹងរឿងនោះបានឡើយ ព្រោះនោះជាការពិត។ ឃើញទេ?

51 ហើយខ្ញុំបានសួរនៅថ្ងៃមុននៅទីក្រុងឈើកាហ្គោ ចំពោះមុខអ្នកបម្រើព្រះបីរយនាក់ដែលឈរនៅទីនោះ ដើម្បីពិភាក្សា និងសួររឿងនោះ...ខ្ញុំ...ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ទ្រង់ប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវនិមិត្តមួយ ហើយបានប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលយើងនឹងទៅនិងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំបានឈរនៅមុខអ្នកបម្រើព្រះបីរយនាក់ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំខុសក្នុងគោលលទ្ធិនេះ អ្នកខ្លះក្រោកឈរនៅទីនេះ ហើយបង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលខ្ញុំខុសតាមបទគម្ពីរដោយមិនចាំបាច់សៀវភៅសិក្សា។ បើគ្មានពូជពស់ឬអ្វីដូចដែលខ្ញុំបានបង្រៀនទេ សូមមកទីនេះ ហើយបង្ហាញខ្ញុំតាមរយៈបទគម្ពីរ។” គ្មាននរណាម្នាក់រង្វើរទេ (ឃើញទេ?) ព្រោះវាមិនអាចធ្វើបាន។ វាជាការពិត។ មិនខុសគ្នាទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាការពិត វាជាព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅទីនោះ...គ្មាននរណាម្នាក់អាចជជែកជំពក់ព្រែកបានឡើយ។ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើបានទេ។ ឃើញទេ?

52 តែពេលនេះ “តើអ្នកទាំងនេះនឹងមិនមាន...” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានរឿងនេះដើម្បីឱ្យប្រាកដថាវាត្រឹមត្រូវ។ ឃើញទេ? “ទាក់ទងនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកផ្សេងទៀត តើពួកគេបានសង្គ្រោះឬអត់? អ្នកដែលបានផុតទៅហើយមិនដែលបានទទួលពន្លឺសោះ?”

53 មែនហើយ ខ្ញុំជឿ—ខ្ញុំជឿយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថា ព្រះបានហៅវាស្រូវទ្រង់ ហើយបានតែងតាំងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ និងអស់អ្នកដែលនៅទីនោះ មុនកំណើតពិភពលោក។ ខ្ញុំជឿថាព្រះគម្ពីរបង្រៀនរឿងនោះ។ ហើយខ្ញុំជឿថា មនុស្សគ្រប់រូបដែលស្រឡាញ់ព្រះអស់ពីចិត្ត នឹងស្វែងរកសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាពួកគេនឹងជឿវា។ មនុស្សគ្រប់រូបដែលស្រឡាញ់ព្រះនឹងធ្វើដូច្នោះ។

54 ខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើបុរសម្នាក់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកខុសដោយមិនដឹងខ្លួន មិនដឹងថាគាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកខុសនោះទេ... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយរឿងនេះតាមគម្ពីរបានទេ។ តែខ្ញុំជឿដោយចិត្តថា បើមនុស្សមិនដឹងធ្វើត្រូវយ៉ាងម៉េច ហើយគាត់បានធ្វើអ្វីមួយដែលល្អបំផុតតាមចំណេះដឹងរបស់គាត់ ខ្ញុំជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងមើលរំលងហើយជួយសង្គ្រោះគាត់ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារតែគាត់គ្មាន...សូមចាំថា ត្រលប់ទៅសម័យលោកផុសលើវិញនៅក្នុងសម័យលោកលូធើក្នុងការកែទម្រង់ បុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ

ដែលព្រះបានលើកតម្កើង ហើយបង្ហាញថាទ្រង់បានលើកតម្កើងពួកគេ ពួកគេបានស្លាប់ដោយសេចក្តីជំនឿ (ឃើញទេ?) ជាមួយនឹងពន្លឺទាំងអស់ដែលពួកគេមាន។

55 ហើយប្រហែលជាមានរឿងដែលខ្ញុំជឿ... អ្នកណាក៏លី ណាលី ហូលលីវ នៅព្រឹកនេះដែរ “ម៉ោងប្រជុំបែបបុរាណ?” គាត់គឺជាគ្រូបង្រៀនព្រះគម្ពីរដែលខ្ញុំចូលចិត្តបំផុត ប៉ុន្តែគាត់មានវ័យចំណាស់ហើយ... ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា គាត់ជាគ្រូដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នៃគម្ពីរ។ ហើយគាត់បាននិយាយនៅព្រឹកនេះ (គាត់កំពុងបង្រៀន—នៅលើទំនាយខ្ញុំជឿ) គាត់បាននិយាយថា—ថាមានរឿងដ៏អស្ចារ្យនៅខាងមុខ អ្វីដែលក្រុមជំនុំមិនដឹងនោះនឹងត្រូវបើកចំហដល់មនុស្ស។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អាម៉ែន!” ទៅពាក្យនោះ។ ខ្ញុំជឿថាយើងនៅតែមានពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនឹងមកលើផែនដីនាពេលនេះ ដែលគ្រាន់តែនឹងជន់លិចផែនដីនៅថ្ងៃណាមួយនេះ ក្នុងរយៈពេលខ្លី ប្រហែលត្រឹមតែប៉ុន្មានខែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាមានពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនឹងមកដល់។

56 ខ្ញុំជឿថាមនុស្សណាក៏ដោយតាមជំនឿនិងចិត្តស្មោះត្រង់របស់គេ ហើយដើរនៅក្នុងពន្លឺទាំងអស់ដែលពួកគេមាននឹងបានសង្គ្រោះ។

57 ចូរចាំថា នៅក្នុងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ តើអ្នកចាំពីរបៀបដែលទ្រង់បានរកឃើញអ្នកដែលដើរក្នុងពន្លឺទាំងអស់ដែលពួកគេត្រូវដើរទេ? ចាំថាមានអ្វីកើតឡើង? “តើគាត់មិនមែនជាមនុស្សល្អទេ សូម្បីទាហានរ៉ូម៉ាំង ក៏គាត់បានសាងសង់ទីក្រុងរបស់យើងដែរ—ឬប្រជាជនរបស់យើងជាសាលាប្រជុំ ហើយគាត់ (អ្វីៗទាំងអស់នេះគាត់បានធ្វើ)—គាត់សក្តិសមនឹងពរជ័យនេះដែលត្រូវបានសុំសម្រាប់គាត់។” ឃើញទេ ព្រះជាព្រះវរបិតាដែលយល់។ ទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តអ្នក ថាតើអ្នកពិតជាមើលឃើញពន្លឺ ឬថាតើអ្នកមិនឃើញពន្លឺ ទ្រង់ជ្រាប។

58 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពិតជាជឿដោយអស់ពីចិត្តថា ចម្លើយត្រឹមត្រូវសម្រាប់សំណួរនេះគឺ ថាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដ៏ត្រឹមត្រូវគឺនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយថាអ្នកដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកផ្ទុយនិងក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ មិនមែនអាត្មានិយម គ្រាន់តែនិយាយថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំមិនចង់លូងនឹងរឿងនោះទេ!... ឥឡូវនេះ បុគ្គលនោះ វានឹងអាស្រ័យលើពួកគេនិងព្រះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេមិនបានដឹងអ្វីខុសគ្នាទេ ខ្ញុំជឿថាពួកគេបានសង្គ្រោះហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្ត ព្រោះគេមិនដឹងខុសពីគ្នា។

យើងអាចនៅបានយូរ និងយូរ ប៉ុន្តែយើងព្យាយាមទៅរកពួកគេទាំងអស់គ្នា ប្រសិនបើយើងអាច។

152. តើអ្នកពន្យល់ហេតុអ្វីៗ៖៤ និងខ ៦ ហើយពន្យល់ហេតុអ្វី ១០:២៦និង៣៩ បានដែរទេ? សូមពន្យល់ថាតើវាសំដៅទៅលើបុគ្គលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឬ មនុស្សដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធឬអត់។ សូមពន្យល់ពីភាពខុសគ្នា។

⁵⁹ មែនហើយ សូមមើលកន្លែងដែលបុគ្គលនោះសំដៅទៅលើ ហេតុអ្វីៗនិង៤។ ខ្ញុំចូលចិត្តសំណួរក្នុងព្រះគម្ពីរ—វាទាញចេញនូវអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នកដែលអ្នកទទួលបាន— អ្នកទទួលបានអ្វីមួយដែលអ្នកមិនទទួលបាន។ ដោយសារតែអ្នក—អ្នក បានទទួលនូវអ្វីដែលអ្នកដទៃគិត អ្វីនៅក្នុងចិត្តគេ (ឃើញទេ?) ហើយអ្នកដឹងថា គេកំពុងធ្វើអ្វី។

ឥឡូវនេះ មានហេតុអ្វីៗ១០ ហើយនេះគឺជាហេតុអ្វីៗ និង៤។ មិនអីទេ។

ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង ទាំងភ្នក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ហើយភ្នក់...ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ និងការប្រទិចារមើររបស់បរលោក នាយ

រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ ដោយព្រោះគេបានឆ្កាងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខាងឯខ្លួនគេរួចទៅហើយ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យទ្រង់ហាលមុខនៅកណ្តាលជំនុំផង។

ឥឡូវនេះវាគឺជាមួយហ្នឹង។ ឥឡូវនេះ ហេតុអ្វីៗ ១០:២៦។ មិនអីទេ ហេតុអ្វីៗ ១០ និង ២៦។

ដ្បិតក្រោយដែលយើង...បាន...ទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតហើយ បើ យើងធ្វើបាប ស្ម័គ្រពីចិត្តទៀត នោះគ្មានយញ្ញបូជាណា សំរាប់នឹង លោះបាបទៀតទេ

មានតែរង់ចាំ ដោយស្វែងខ្លាចចំពោះសេចក្តីជំនុំជំរះ...និងសេចក្តី សហ័សនៃភ្លើង ដែលរៀបនឹងឆេះដល់អស់ទាំងពួកទាស់ទទឹងផង ប៉ុណ្ណោះ។

ឯអ្នកណាដែលក្បត់ក្រីក្រវិនិយលោកម៉ូសេ នោះបានត្រូវស្លាប់ឥត
ប្រណី ដោយសេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្ស២២៣នាក់:

...ចុះតើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា គេគួរមានទោសជាធ្ងន់ជាង—យ៉ាងណា
ទៅ ដែលគេបានឈឺ—ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទាំងរាប់ព្រះលោហិត
នៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលបានញែកគេចេញជាបរិសុទ្ធ ទុកដូចជាបស់
ប្រើធម្មតា ហើយ... គួរតិះដៀលដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏មានព្រះគុណផង
នោះ?

60 ខទាំងពីរនិយាយអំពីរឿងដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ពន្យល់ពីរឿងនេះទៅកាន់
—បុគ្គល។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅទីនេះនៅក្នុង ហេព្រើរ៦ និង
ខ៤ វាបាននិយាយថា “វាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់អ្នកដែលធ្លាប់បានបំភ្លឺ...” នោះ
—នោះគឺជាការភ្ជាប់ជាមួយនឹងបទគម្ពីរផ្សេងទៀតនេះ ដែលទើបតែបានអាន។ បើ
អ្នកបានភ្លឺម្តងហើយ បែរចេញពីពន្លឺនោះ វាមិនអាចទៅរួចទេដែលបុគ្គលនោះអាច
ទទួលបានតំណែងរបស់គាត់មានម្តងទៀត។ ឃើញទេ?

61 ឥឡូវនេះ ហេព្រើរគ្រាន់តែប្រាប់ពីការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលធ្វើតាមការបដិសេធ
នេះ។ វាជារឿងដ៏អាក្រក់បំផុតមួយនៅក្នុងពិភពលោក គឺការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ គឺ
ការបដិសេធពន្លឺនៃបទគម្ពីរ។

62 ឥឡូវនេះ អ្នកកត់សម្គាល់ “ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តងហើយ ទាំងភ្នក់
អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រួចធ្លាក់ទៅវិញ
នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ...” ឃើញទេ? យើងនៅទីនេះ។
“ដ្បិតអ្នកដែលធ្លាប់បានភ្លឺម្តងហើយបានភ្នក់ វាមិនអាចទៅរួចឡើយ (មើល)
ភ្នក់អំណោយពីស្ថានសួគ៌...” ពួកគេបានត្រឹមត្រូវនៅលើតែមរបស់វា: “បានភ្នក់
អំណោយទានពីស្ថានសួគ៌...”

63 ឥឡូវនេះ អ្នកសម្គាល់ឃើញថា ពួកគេមិនដែលបានមកកាន់ពិធីបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ឃើញទេ? ពួកគេត្រូវបានបំភ្លឺចំពោះវា:
“ហើយបានភ្នក់អំណោយពីស្ថានសួគ៌ (ឃើញទេ?) ប៉ុន្តែត្រូវមានចំណែកនៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ដោយភ្នក់វា) ហើយបានភ្នក់នូវព្រះបន្ទូលដ៏ល្អរបស់ព្រះ (ផ្នែក
នៃវា ឃើញទេ?) និងអំណាចនៃបរលោកនាយ ប្រសិនបើពួកគេនឹងធ្លាក់ទៅវិញ
ដើម្បីបន្តខ្លួនឯង...”

64 ឥឡូវនេះ ហេព្រើរ១០ នៅទីនេះគ្រាន់តែផ្តល់ការវិនិច្ឆ័យសម្រាប់រឿងនោះ។ “អ្នកណាដែលមើលងាយច្បាប់របស់ម៉ូសេបានស្លាប់ដោយគ្មានមេត្តាក្រោមសាក្សី ពីរបូបីនាក់។ ទោសធ្ងន់ប៉ុណ្ណា ដែលសាកសម តើអ្នកណាបានជាន់ឈ្មោះព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយរាប់ថាជាបស់មិនបរិសុទ្ធ ដែលគេបានញែកជាបរិសុទ្ធនោះ?”

65 ឥឡូវនេះ ដើម្បីដាក់រឿងទាំងពីរនេះរួមគ្នាដើម្បីបង្កើតជាសំណួរសម្រាប់អ្នកសូមយកបទគម្ពីរមួយនិងមនុស្សម្នាក់ក្នុងព្រះគម្ពីរដែលបានធ្វើវា ហើយបន្ទាប់មកយើងអាចរកឃើញ។

66 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំទាំងអស់សព្វថ្ងៃនេះគឺជាអ្នកប្រឆាំងនៃប្រភេទបែបនោះ។ យើងដឹងរឿងនោះ។ មានសំដៅនឹងរឿងនោះនិងប្រភេទប្រឆាំងនឹងរឿងនោះ។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្វីស្រាវអែលកំពុងធ្វើដំណើរពីទឹកដីប៉ាឡេស្ទីន ឬពីអេហ្ស៊ីបទៅប៉ាឡេស្ទីន គឺសំដៅទៅក្រុមជំនុំខាងវិញ្ញាណនៅថ្ងៃនេះក្នុងដំណើរទៅកាន់ដែនដីសន្យា... អ្នកទាំងអស់គ្នាយល់ស្របមែនទេ? អ្នកទ្រឹស្តីទាំងអស់យល់ស្របថារឿងនោះសំដៅទៅអញ្ចឹង។

67 ពួកគេបានចាកចេញពីអេហ្ស៊ីប។ អេហ្ស៊ីបគឺជាលោកិយ។ ពួកគេចេញមកឆ្លងកាត់ទឹកញែកគ្នានៅសមុទ្រក្រហម តាមរយៈពិធីជ្រមុជទឹក ចេញមកម្ខាងទៀតអរសប្បាយសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ បានទៅ—ទទួលយកច្បាប់ ហើយចាប់ពីទីនោះទៅទឹកដីសន្យា។

68 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់មុនពេលពួកគេទៅដល់ទឹកដីសន្យាទេ (ឃើញទេ?) មុននឹងពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ដែលមានរយៈពេលតែពីបីថ្ងៃ ដប់ឬដប់មួយថ្ងៃ ប្រហែលមិនច្រើនទេ ព្រោះវាមានចម្ងាយត្រឹមតែសែសិបម៉ាយប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេនឹងចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ពួកគេនឹងមកភ្លាមៗតាមរយៈ—រាប់ឆ្នាំ—រាល់—គ្រប់ដំណាក់កាលនៃដំណើរដែលយើងបានដើរ។ ហើយពួកគេមកឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម។ កងទ័ពរបស់ជាដានបានលង់ទឹកពីក្រោយពួកគេ។ ពួកគេបានរួចផុតពីខ្នាំងសត្រូវ ចាប់ផ្តើមឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថាន ហើយបានទៅដល់ព្រំនៃទឹកដីសន្យានៅកាដេស-បារនា ហើយពួកគេបានបរាជ័យនៅទីនោះ។ ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេបរាជ័យ?

ឥឡូវនេះ លោកម៉ូសេបាននិយាយទៅកាន់កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ ថា: “គាត់នឹង ចាត់បុរសម្នាក់ចេញពីកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗ ដើម្បីតំណាងកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗ ទៅ ស៊ើបអង្កេតលើដីដើម្បីមើលថាស្ថានភាពបែបណា។”

69 ឥឡូវនេះប្រសិនបើវាមិនពិតប្រាកដទៅ—កន្លែងរបស់អ្នកនៅព្រឹកនេះ កន្លែង ដែលអ្នកមកថ្ងៃនេះ។ អ្នក...ក្រុមជំនុំបានមកតាមរយៈការរាប់ជាសុចរិតតាមរយៈ លូដេ តាមរយៈការញែកជាបរិសុទ្ធតាមរយៈមេតូឌីស្ទ ហើយឥឡូវនេះរហូតដល់ គ្រានៃការសន្យា។ ការសន្យាគឺជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលត្រូវបាន សន្យាតាមរយៈគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មីផងដែរ (ឃើញទេ?) ការសន្យា: “មើល ចុះ ខ្ញុំចាត់ការសន្យារបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំមកលើអ្នករាល់គ្នា...” ពេត្រុសបាន និយាយដូច្នោះ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។

70 នោះគឺជាការសន្យា។ ទឹកដីសន្យាគឺដើម្បីរស់នៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធនេះ។ នោះជាការសន្យារបស់ព្រះសម្រាប់ក្រុមជំនុំ គឺដើម្បីរស់នៅក្នុង ព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ។ វាជាពិភពមួយផ្សេងទៀត វាជាទឹកដីមួយទៀត។ អ្នក ត្រូវតែចេញពីលក្ខខណ្ឌដែលអ្នកបាននៅក្នុង ចេញមករស់នៅទឹកដីសន្យានេះ ដើម្បីទទួលពាក្យសន្យា។ ចងចាំពាក្យសន្យា “អ្នកនឹងទទួលបានអំណាចពីស្ថាន លើ បន្ទាប់ពីនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើអ្នក...”?

71 ហើយពេត្រុសបាននិយាយថា ការសន្យាដែលត្រូវបានធ្វើតាមរយៈគម្ពីរសញ្ញា ទាំងចាស់ និងសញ្ញាថ្មី... អ្នក—អ្នកនឹងឃើញការសន្យាកើតឡើង រហូតដល់ ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសន្យា។

72 ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះបានចេញមក ហើយបានឃើញទីសំគាល់ដ៏ អស្ចារ្យ និងការអស្ចារ្យក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។ រួចគាត់ក៏ចាត់មនុស្សមួយចំនួន ចេញទៅស៊ើបការណ៍ ម្នាក់ចេញពីកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗ។ ហើយពួកគេខ្លះត្រលប់ មក...មែនហើយ ពួកគេមួយចំនួននឹងមិនឆ្លងកាត់បានទេ។ ពីរនាក់បានឆ្លងកាត់ បាន។ ពេលត្រឡប់មកវិញមានទំពាំងបាយជូរមួយចង្កោមត្រូវការបុរសពីរនាក់ សែងវា។ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនធ្លាប់បានភ្ញាក់ទំពាំងបាយជូរទេ។ ពួកគេបាននៅក្នុង —ពួកគេនៅទិរហោស្ថាន ដូច្នោះហើយ នៅកន្លែងនោះគ្មានផ្លែឈើ និងរបស់បរិភោគ ឡើយ។ ពួកគេត្រូវបានចិញ្ចឹមដោយនំម៉ាណា នំប៉័ងពីស្ថានសួគ៌ សត្វក្រូច និង សត្វព្រៃ និងអ្វីដែលពួកគេហូប។

73 តែឥឡូវគេចូលទៅទឹកដី នោះ ហើយពួកគេមានទំពាំងបាយជូរមួយចង្កោមធំណាស់ ដែលបានសែងដោយបុរសពីរនាក់សែងផ្លែទំពាំងបាយជូរនេះ។ ហើយអ្នកទាំងពីរបានចូលទៅក្នុងស្រុក ហើយត្រឡប់មកវិញ ហើយឲ្យអ្នកដទៃនៅមាត់ច្រាំងទាំងនោះទទួលទានទំពាំងបាយជូរទាំងនេះ។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី?

ពេលត្រឡប់ទៅវិញ បែរជាត្រេកអរព្រោះបានភ្នក់ផ្លែទំពាំងបាយជូរ ជំនួសមកវិញ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅកុលសម្ព័ន្ធរបស់ខ្លួនវិញ ហើយនិយាយថា “អូ ប៉ុន្តែយើងបានឃើញពងព្រាំងដ៏ធំនៅក្នុងក្រុងរបស់ជនជាតិភីលីស្ទីន ឬជនជាតិហេត និងជនជាតិពេរីស៊ីតនិងជនជាតិទាំង—នេះ—និងរឿងរៀងៗគ្នានៅទីនោះ។” “ហេតុអ្វី” បាននិយាយថា “ពួកគេគឺជាយក្ស។ ហេតុនោះ យើងមើលទៅដូចសត្វកណ្តុបតូចៗនៅចំហៀងពួកគេ។ យើងមិនអាចចាប់យកទឹកដីនោះបានទេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិននាំយើងចេញពីទីនេះ?” ឃើញទេ? ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្លាប់នៅក្នុងទីរហោស្ថានរៀងៗខ្លួន ពួកគេបានស្លាប់។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេជាអ្នកជឿមានព្រំដែន។ គេមកដល់រឿងពិត ហើយឃើញពាក្យសន្យាក៏មានអារម្មណ៍ថាមិនអាចទៅហួសទៅតាមការសន្យា។

74 ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលបានមកនៅថ្ងៃនេះតាមរយៈការរាប់ជាសុចរិត និងការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? “បានជាន់ឈ្មោះព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធ” គឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធដែលមកដល់កន្លែងមួយដែលពួកគេឃើញពីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយគេបែរចេញទៅនិយាយថា “វាជាការនិយមជ្រុល យើងមិនអាចទទួលយកវាបានទេ។ យើងនឹងត្រូវដេញចេញពីថ្នាក់របស់យើង យើងនឹងត្រូវដេញចេញពីកន្លែងរបស់យើង។ យើងនឹងត្រូវដេញចេញពីក្រុមជំនុំរបស់យើង។ យើងមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ (ឃើញទេ?) ព្រោះវាផ្ទុយទៅនឹងការបង្រៀនរបស់ក្រុមជំនុំរបស់យើង។” ឃើញទេ? បានរាប់ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបាននាំគាត់ពីចម្ងាយនេះ ទៅដល់ការដៅចំណាំនៃសេចក្តីសន្យា ហើយបន្ទាប់មកដើរចេញពីវា។ គាត់បាននិយាយថា វាជារឿងមិនអាចទៅរួចសម្រាប់ពួកគេក្នុងការសង្គ្រោះ។ ឃើញទេ ឃើញទេ? មិនមែនអ្នកដែលបានដើរលើទឹកដីសន្យានោះទេ...

75 សូមចាំថា យ៉ូស្វេ និង កាលែប គឺជាមនុស្សតែពីរនាក់គត់ក្នុងចំណោមក្រុមទាំងមូលដែលមានមនុស្សពីរលានកន្លះ ដែលបានឆ្លងទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ដោយ

ព្រោះគេបានឆ្លងទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ហើយបានទទួលពរហើយត្រលប់មកវិញ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “យើងអាចយកវាបាន ព្រោះព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។”

76 ហើយនៅទីនោះពួកគេបានស្នាក់នៅ។ ហេតុអ្វី? ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងអស់នោះកំពុងសម្លឹងមើលកាលៈទេសៈ ប៉ុន្តែ យ៉ូស្វេ និងកាលែបកំពុងសម្លឹងមើលអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលថា: “យើងបានឲ្យទឹកដីនោះដល់អ្នកហើយ ទៅយកវាចុះ។”

77 ហើយថ្ងៃនេះ ប្រជាជននិយាយថា “អូ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ ឬទាយ ឬប្រសិនបើខ្ញុំនឹងថ្លែងទីបន្ទាល់ ឬស្រែកនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងបណ្តេញខ្ញុំចេញ។” ទៅធ្វើវាទៅ!

78 អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះ ខ្ញុំរស់នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទាន ខ្ញុំរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ល្អ ស្អាត និងបរិសុទ្ធ...” នោះជាការពិត ប៉ុន្តែអ្នកបានមកបង្ហាញ មកដល់កន្លែង ដល់ព្រំដែន។ ហើយប្រសិនបើអ្នកងាកចេញពីវា បន្ទាប់មក “វាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់អ្នកដែលធ្លាប់បានភ្លឺ...” ឃើញទេ?

79 នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតបុរសម្នាក់មកតាមរយៈការរាប់ជាសុចរិត គាត់ទៅនិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំចង់ផ្សាយព្រះបន្ទូល។” គាត់បានទទួលការសង្គ្រោះ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជុំវិញទ្រាន់នឹងអំពើបាប។” ត្រូវហើយ។ បន្ទាប់មកគាត់ចេញទៅក្រៅ ហើយដំបូងគាត់នៅតែជក់បារី ហើយប្រហែលជាគាត់មានតណ្ហា ឬអ្វីមួយ។ ក្រោយមកគាត់និយាយថា “ព្រះអើយ នេះមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ ជាពិសេសជាអ្នកបម្រើព្រះ មើលទៅស្រ្តីក្នុងន័យខុស ជក់បារី!” ឬ “ខ្ញុំដឹកស្រាបៀជាមួយមិត្តភក្តិ ប៉ុន្តែ—ហើយសូម្បីតែក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែវាហាក់ដូចជាមិនត្រឹមត្រូវទេ។ សូមញែកទូលបង្គំជាបរិសុទ្ធ។” ហើយបន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់ញែកគាត់ជាបរិសុទ្ធដកអស់ទាំងតណ្ហាចេញពីគាត់ និងអ្វីៗទាំងអស់ចេញ។ បន្ទាប់មកគាត់ជាវត្តបរិសុទ្ធ។ បន្ទាប់មក អ្វីដែលព្រះបង្ហាញដល់គាត់ គឺការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដើម្បីធ្វើដូច្នោះបាន គាត់ត្រូវតែចេញពីក្រុមដែលគាត់នៅជាមួយ។ មានកន្លែងដែលគាត់បង្ហាញពណ៌របស់គាត់ បន្ទាប់មកគាត់ឈប់ជឿ។ តើគាត់ធ្វើអ្វីនៅពេលគាត់ឈប់ជឿ? គាត់បានជាន់ឈ្មោះព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានញែកគាត់ជាបរិសុទ្ធ ដូចជារឿងមិនបរិសុទ្ធ មិនអាចយកគាត់ទៅទីនោះ

បានទេ។ បន្ទាប់មក វាមិនអាចទៅរួចទេដែលគាត់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ហើយ បន្ទាប់មកតើវាជាអ្វី? ប៉ុន្តែទៅក្នុងកំហឹងដ៏ក្តៅគគុកនិងការវិនិច្ឆ័យ។

ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាច្បាស់។ ប្រសិនបើវាមិនច្បាស់ទេ នោះសូមអ្នកប្រាប់ខ្ញុំនៅពេល ផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមានពួកវាជាច្រើននៅទីនេះ...

153. បងប្រុសប្រាណហាំ តើព្រះយេស៊ូវមានន័យយ៉ាងណានៅក្នុង យ៉ូហាន ២១:១៥ដល់១៧ ពេលទ្រង់សួរពេត្រុសថាតើគាត់ស្រឡាញ់ទ្រង់ឬអត់ ហើយប្រាប់គាត់ឲ្យចិញ្ចឹមកូនចៀមរបស់ទ្រង់នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរ ឱ្យចំណីចៀមខ្ញុំផង!” ហើយនៅក្នុងខទី១៧ ទ្រង់បានមានបន្ទូលម្តងទៀត ថា “ចូរឲ្យចំណីចៀមខ្ញុំផង!”?

⁸⁰ មែនហើយ នោះគ្រាន់តែធម្មតាប៉ុនោះ។ ឃើញទេ ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកគង្វាល។ ទ្រង់បានកំពុងនឹងចាកចេញ ហើយទ្រង់បានចាកចេញពីបេសកកម្មនៃចៀមរបស់ ទ្រង់ ដែលអ្នកគង្វាលណាមួយត្រូវចិញ្ចឹម ដែលជាហ្វូងរបស់ទ្រង់ ក្រុមជំនុំរបស់ ទ្រង់...ឃើញទេ? ទ្រង់បានដឹកនាំ—ឬទុកបេសកកម្មជាមួយសិស្សទាំងនេះ ដើម្បី បន្តចិញ្ចឹមហ្វូងចៀម ធ្វើ—ធ្វើជាអ្នកគង្វាល គឺចិញ្ចឹមចៀម។

⁸¹ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺដូចនេះ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកក្រឡេកមើលនៅ ទីនេះ...នៅព្រឹកនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ ឥឡូវនេះ ចៀមនឹងធំឡើង នៅពេលដែលអ្នកផ្តល់អាហារដល់ចៀម។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកចៀនហាំប៊ីហ្គីធំមួយ ហើយឲ្យចៀម វាមិនអាចធំជាត់បានទេ ព្រោះ ឃើញថា វាមិនបាន—នោះមិនមែន ជាអាហារចៀមទេ។ ឃើញទេ? ហើយ—ហើយប្រសិនបើខ្ញុំនឹងចៀនឬ—រៀបចំ សាច់ ជាប់ឆ្អឹង ដ៏ល្អយូឆ្ងាញ់ ហើយប្រគល់វាទៅចៀមមួយ វា—វាមិនមែនជា អាហារចៀមទេ។ វាមិនអាចស៊ីវាបានទេ ព្រោះវាជាចៀម។ ប៉ុន្តែចៀមចូលចិត្តចំណី ចៀម។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលអ្នកចង់ចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមរបស់ព្រះ ចូរកុំចិញ្ចឹមពួកគេ តាមទ្រឹស្តីដែលបង្កើតដោយមនុស្ស ចិញ្ចឹមពួកគេនៅលើព្រះបន្ទូល នោះហើយជា កន្លែងដែលចៀមលូតលាស់។ ចិញ្ចឹមដោយព្រះបន្ទូល!

⁸² ធ្វើជាអ្នកគង្វាល អ្នកគង្វាលពិត។ “ចូរឲ្យចំណីចៀមរបស់ខ្ញុំ។” ជាការពិត ណាស់ កូនចៀមគឺជាកូនតូចៗ ហើយចៀមគឺជាមនុស្សពេញវ័យ។ ដូច្នេះ ទាំង ក្មេងទាំងចាស់ ចូរឲ្យចំណីហ្វូងចៀមរបស់ព្រះជាម្ចាស់! ឃើញទេ? ហើយចិញ្ចឹម ពួកគេជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល! ព្រះបន្ទូល (អ្នកឃើញទេ?) គឺជាសេចក្តីពិត!

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារតែនំប៉័ងតែប៉ុណ្ណោះទេ គឺគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះផងដែរ។” តើវាត្រូវទេ? ដូច្នោះប្រសិនបើមនុស្សត្រូវរស់នៅ ហើយពួកគេជាប្លង់ចៀមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះនេះគឺជា—ក្រុមជំនុំ បន្ទាប់មក ពួកគេត្រូវតែរីកចម្រើនលើព្រះបន្ទូល និងម៉ាណារបស់ព្រះ។ នេះជាម៉ាណារបស់ទ្រង់!

83 ក្នុង—ព្រះគម្ពីរ យើងគ្រាន់តែមកតាមរយៈវានៅទីនោះនៅក្នុង—ក្នុង—នៅក្នុងសម័យកាលក្រុមជំនុំ។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាម៉ាណាដែលលាក់កំបាំង។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាម៉ាណារបស់ក្រុមជំនុំ។ តើម៉ាណាជាអ្វី? ម៉ាណានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជាអ្វីដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌ស្រស់រាល់យប់ ដើម្បីទ្រទ្រង់ក្រុមជំនុំក្នុងដំណើររបស់វា។ តើវាត្រូវទេ? ឥឡូវនេះ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី តើម៉ាណាលាក់កំបាំងជាអ្វី? “បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ (លាក់កំបាំង)។ ទោះជាយ៉ាងណា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នករហូតដល់ទីបំផុតកល្ប។” ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាម៉ាណាលាក់កំបាំងដែលចេញមកពីព្រះ ចេញពីស្ថានសួគ៌ជាថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ—ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

84 យើងមិនអាចនិយាយថា “មែនហើយ ពីរសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យមួយអំពីព្រះ។” ចុះពេលនេះ? ឃើញទេ? ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ស្រស់ៗ ពរជ័យថ្មី របស់ថ្មីដែលមកពីព្រះ ម៉ាណាដែលលាក់កំបាំងចុះពីព្រះ ចេញពីស្ថានសួគ៌គឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយយើងបានជប់លៀងលើម៉ាណានេះ ដែលជាព្រះគ្រីស្ទហើយទ្រង់ទ្រទ្រង់យើងតាមរយៈការធ្វើដំណើររហូតដល់យើងទៅដល់—ទឹកដីនៅម្ខាងទៀត។

85 ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់ចង់មានន័យដោយ “ចូរឲ្យចំណីចៀមរបស់ខ្ញុំ។” យើងនឹងឈានដល់ចំណុចនោះ យើងមិនដែលចូលទៅកាន់សំណួរដែលនៅសល់ឡើយ ព្រោះនោះជារឿងល្អសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទជាម៉ាណា និងជាអាហារសម្រាប់ចៀម។

86 ចូរឲ្យចំណីពួកគេព្រះគ្រីស្ទពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? សូមយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរបៀបដែលវាបានសរសេរនៅទីនេះ ហើយប្រគល់វាទៅចៀម។ មិនថាអ្នកណានិយាយអ្វីទេ “អូ ពួកគេត្រូវការហាំបឺប្លឺ!” តើអ្នកមិនជឿទេឬ? នេះជាអ្វីដែលពួកគេត្រូវការ នៅទីនេះ! នេះគឺជាវា។ ឃើញទេ?

ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវរបស់នេះ! នេះគឺជាអាហារចៀម។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យ
 ពួកគេរីកចម្រើន។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បេសកកម្ម
 របស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលគឺជាគ្រាប់ពូជ។ គ្រាប់ពូជបង្កើតផលរុក្ខជាតិមួយ រុក្ខជាតិ
 ដែលយើងបរិភោគ។ ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលនាំមកនូវរុក្ខជាតិដែលព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធសណ្ឌិតលើ គឺក្រុមជំនុំ។ ចូរឱ្យចំណី...វា—វា—វាឱ្យចំណីដល់ក្រុមជំនុំ
 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើវា ចូរអរសប្បាយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដោយសារ
 ប្រជាជនជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើការតាមរយៈពួកគេ
 ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវអ្វីដែលព្រះបានសន្យាថាពួកគេនឹងធ្វើ។ ហើយព្រះទតឃើញ
 ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់រីកចម្រើន ដូច្នេះចៀមត្រូវបានគេឱ្យចំណី ហើយព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធត្រូវបានលើកតម្កើង។ ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។ “ចូរឱ្យចំណីចៀម
 របស់ខ្ញុំ!” ត្រូវហើយ។

ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាមិនមែនទាំងអស់ ហេតុនោះ អ្នកប្រាប់ខ្ញុំបន្តិច
 ក្រោយមក។

154. បងប្រុសប្រាណាហាំ នៅពេលដែលខ្ញុំបានឆ្លងកាត់បន្ទាត់អធិស្ឋាន
មួយរយៈពេលខ្លីកន្លងទៅនេះ ដៃចាក់ប្រេងលាបត្រូវបានដាក់លើខ្ញុំ
ហើយការអធិស្ឋានត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់ស្វាមីដែលមិនបានសង្គ្រោះ
របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវបានសម្លាប់ដោយអំណាចនៃព្រះអម្ចាស់! តើនេះជាសញ្ញា
ច្បាស់លាស់ដែលថាគាត់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះឬ?

⁸⁷ អញ្ចឹង វា...វាត្រូវបានចងជាស្រ្តី។ បងស្រី ខ្ញុំមិន—ខ្ញុំមិនគិតថាវាជាសញ្ញា
 ច្បាស់លាស់ថាគាត់ត្រូវបានសង្គ្រោះទេ ទោះបីជាខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើ—ព្រះ វា...ខ្ញុំ
 ជឿថាគាត់នឹងបានសង្គ្រោះ ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែត្រូវនិយាយ... “ឥឡូវនេះ តើអ្នក
 អាចនិយាយថា នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ឬទេ?” សូមប្រយ័ត្នចំពោះរឿង
 នោះ (ឃើញទេ?) ព្រោះ ឃើញទេ វាប្រហែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រទានពរដល់
 អ្នក ពីព្រោះអ្នកបានយកព្រះគ្រីស្ទជំនួស។ ឃើញទេ?

⁸⁸ អ្នកមកទីនេះឈរដើម្បីប្តីដែលមានបាបរបស់អ្នក នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទ
 បានយាងទៅកាន់ឈើឆ្កាងដើម្បីជំនួសក្រុមជំនុំដែលមានបាប។ អ្នកឃើញទេ? វា
 ជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយដែលអ្នកបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ... ប្រសិនបើអ្នកមាន
 វត្តមាននៅព្រឹកនេះ ប្រសិនបើអ្នកសរសេរសំណួរនេះ តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី ខ្ញុំនឹងជឿដោយ

អស់ពីចិត្តថាព្រះនឹងធ្វើវា (ឃើញទេ?)—ថាព្រះនឹងធ្វើវា ព្រោះថា តើទ្រង់ប្រទានពរដល់អ្នក ឬថាទ្រង់មិនបាន នោះគឺជាអ្វីដែលព្រះប្រទានឱ្យអ្នកបន្ថែម។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាវានឹង—វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អ ពីព្រោះទ្រង់បានប្រទានពរដល់អ្នក។

89 វាដូចជាប្រសិនបើអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ហើយគ្មានអ្នកបកប្រែនៅក្នុងព្រះវិហារ ហេតុអ្វី អ្នកមិនគួរនិយាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំទេ លើកតែមានអ្នកណាអាចបកស្រាយភាសាដទៃបាន។ ប៉ុន្តែបើអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ហើយគ្មានអ្នកបកប្រែ...ហេតុនោះសូមប្រើ...អ្នក... កន្លែងណាដែលអ្នកអធិស្ឋាន នៅផ្ទះ ឬកន្លែងណាក៏ដោយ ចូរនិយាយនៅពេលនោះ ដោយសារតែ “អ្នកណាដែលនិយាយភាសាដទៃ នោះតំកើងខ្លួនឡើង។” វាផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការល្ងង់លោម។ ឃើញទេ? គាត់មានអារម្មណ៍ល្អ ព្រោះគាត់កំពុងឈរអធិស្ឋាន ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើគាត់ ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាដទៃ។ ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេបានត្រេកអរនិងសប្បាយចិត្ត ដោយសារតែពួកគេ—ពួកគេបាននិយាយជាភាសាដទៃ។ ឃើញទេ?

90 ហេតុនោះ នោះជា—នោះគឺ—មិនមែនគ្រាន់តែជាសញ្ញាមួយដែលថាព្រះនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានដែលអ្នកកំពុងអធិស្ឋានសុំនោះទេ ប៉ុន្តែវាជាសញ្ញាមួយដែលថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងស្តាប់អ្នក។ វាគឺ—វាជា...ទ្រង់ស្តាប់អ្នកទ្រង់នៅជាមួយអ្នក។ នោះជារឿងដដែលដែលខ្ញុំនឹងអនុវត្តចំពោះរឿងនេះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានឱ្យអ្នកនូវ—ពរជ័យមួយ។

91 នៅទីនេះកាលពីមួយរយៈមុន។ លើកចុងក្រោយដែលខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ ដូចដែលខ្ញុំអាចចងចាំបានគឺ...ខ្ញុំគឺ...វាមានរយៈពេលប្រហែលបីឬបួនឆ្នាំមុន។ ខ្ញុំនៅរដ្ឋ អ៊ីលីណយហើយ ប៊ីលីមកតាមខ្ញុំ—ដើម្បីទៅកន្លែង—ការអធិស្ឋាននៅក្រុងស៊ីឃ្លែន។ ហើយខ្ញុំមានបន្ទុកលើចិត្តខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានលុតដង្ហើមចុះ ហើយចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន។ ហើយខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានលឺ ប៊ីលី ឡើងមកគោះទ្វារ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៊ីលីខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចទៅបានទេឥឡូវនេះ។” ហើយគាត់បានចេញទៅទីនោះហើយអង្គុយចុះ។

92 ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋាន រេះដូងរបស់ខ្ញុំមានបន្ទុកខ្លាំងណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចទៅព្រះវិហារបែបនោះទេ។ ហើយឃើញទេ ជាធម្មតា ពេលខ្លះទ្រង់ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវការនិមិត្តមួយ បង្ហាញថាខ្ញុំមានអ្វីនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានធ្វើវានៅពេលនោះ។

ហើយខ្ញុំកំពុងតែអធិស្ឋាននៅក្នុងបន្ទប់នោះ ហើយខ្ញុំបានឮគេនិយាយ។ ខ្ញុំឈប់អធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបានស្តាប់ ហើយមាននរណាម្នាក់នៅមាត់ទ្វារ...ស្តាប់ទៅដូចជាភាសាបរទេស ដូចជាអាណ្លឺម៉ង់ ឬហូឡង់ក្រោម ឬអ្វីមួយ វាលឿនណាស់ និយាយលឿន។ ខ្ញុំបានស្តាប់ម្តងទៀត ហើយខ្ញុំគិតថា “មែនហើយ មាននរណាម្នាក់មកទីនោះនិយាយជាមួយបុរសម៉ូតែលនោះជាភាសាអាឡឺម៉ង់ ប្រហែលជាគាត់នឹងឆ្លើយទៅគាត់វិញ។”

93 ហើយខ្ញុំបានឈប់អធិស្ឋាន ដោយផ្ទៀងលើកៅអីបែបនេះ ស្តាប់គាត់និយាយបន្ត។ ខ្ញុំគិតថា “ឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាមានម្នាក់ទៀតមិនឆ្លើយតប។” ហើយខ្ញុំបានស្តាប់ ខ្ញុំគិតថា “ឥឡូវនេះមិនចម្លែកនោះទេ។”

94 មានជញ្ជីងថ្មីទម្ងន់ចុះតាមផ្លូវ ហើយខ្ញុំឮអ្នកនៅទីនោះស្រែកថា “បើកឡានទៅ!” អ្នកដឹងទេ ហើយ “បើកឡាន!” ខ្ញុំងាកមើលទៅក្រៅបែបនោះ ហើយខ្ញុំក៏បានទទួលអារម្មណ៍ពីមាត់។ មកដឹងថា ខ្ញុំជាអ្នកនិយាយ។ វាគឺជាខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនៅស្ងៀមមិនដឹងរឿងមួយសោះ។ ខ្ញុំមិនអាចគ្រប់គ្រងអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយសោះ មិនដឹងរឿងមួយសោះដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ គ្មានរឿងមួយសោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ... មាត់របស់ខ្ញុំកំពុងធ្វើចលនា ខ្ញុំកំពុងនិយាយភាសាមួយចំនួន។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនៅស្ងៀម។ បន្ទាប់ពីនោះវាលប់។ ហើយនៅពេលដែលវាលប់ អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំអាចស្រែកចេញ ខ្ញុំគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែសប្បាយចិត្ត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ ប៉ុន្តែបន្ទុកទាំងអស់បានចាកចេញពីខ្ញុំ។

95 ដូច្នោះ ខ្ញុំបានបន្តទៅព្រះវិហារ ដែលបានហៅប៊ីលី។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ព្រះវិហារ...លោកបាក់ធ្វើពេលនោះជាអ្នកគ្រប់គ្រងកិច្ចប្រជុំ។ ហើយគាត់គឺបាន—បានច្រៀងកំពុងរង់ចាំ។ ខ្ញុំយឺតជាងកន្លះម៉ោង។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំបានយឺតហើយ។

គាត់—គាត់ឃើញខ្ញុំយំ គាត់និយាយថា “តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងឬ?”

96 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “គ្មានអ្វីទេ។” ហើយខ្ញុំបានបន្តប្រហែលដប់នាទី ស្ត្រីម្នាក់ចូលមកនៅខាងក្រោយសាលប្រជុំ ហើយនាងហៀបនឹងអង្គុយកន្លែងនោះ។ ហើយពេលយើងពិនិត្យជាមួយស្ត្រីនោះ ទើបដឹងថា នាងមកពីផ្លូវនៅទីក្រុងភ្លោះ (ផ្លូវ ប៉ុល និងមីនីណាប៉ូលីស កន្លែងណាមួយ មួយនៃទីក្រុងទាំងនោះ) ដែលជា... នាងធ្ងន់ធ្ងរណាស់ជាមួយជំងឺរបេង—ឡានពេទ្យមិនហ៊ាននាំនាងទៅទេ ស្លុត

របស់នាងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដែល បែបនេះ។ ដូច្នោះហើយ បងប្អូនប្រុសពីរបីនាក់ បានយកថយន្តដឹកលើកតាមមួយគ្រឿង ហើយយកកៅអីខាងក្រោយចេញ ហើយ រៀបចំគ្រែមួយឱ្យនាងនៅទីនោះ ឬគ្រែ ហើយដាក់នាងលើវា រួចនាំនាងទៅប្រជុំ។ នាងចង់មក។

97 គ្រូពេទ្យបានបោះបង់ចោលនាង។ ហើយនៅតាមផ្លូវ... ពួកគេប្រាប់នាងថា មានដុំពកតូចៗ នាងនឹងធ្លាក់ឈាមហើយវានឹងបែបនោះហើយ។ ហើយនាងបាន ធ្លាក់ឈាម។ គេនាំនាងចេញទៅដាក់ឱ្យដេកនៅលើវាលស្មៅរាបស្មើ។ ហើយពួក បរិសុទ្ធបានឈរអធិស្ឋាននៅទីនោះលើស្រ្តីនោះ។ ហើយនាងត្រឹមតែ... រាល់ពេល ដែលនាងដកដង្ហើម បានត្រឹមតែញ័រ ឈាមនឹងហូរចេញពីមាត់របស់នាង។

98 ហើយភ្លាមៗនោះនាងបានជាសះស្បើយភ្លាមៗ! ហើយនាងបានលោតឡើង ពីទីនោះ ហើយចាប់ផ្តើមអរសប្បាយ មកព្រះវិហារ។ ហើយនៅទីនោះ នាងបាន អង្គុយនៅទីនោះថ្លែងទីបន្ទាល់ នៅខាងក្រោយ។

99 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើតាំងពីម៉ោងណាមក?” ហើយនៅពេលដែលនាងផ្តល់ ពេលវេលានៃការកើតឡើង វាគឺជាពេលវេលាដូចគ្នាដែលការនិយាយភាសាដទៃ បានឆ្លងកាត់ខ្ញុំ។ មែនហើយ តើវាជាអ្វី? វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការអង្វរជូស ស្រ្តីនោះនៅទីនោះ! ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

100 ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរប្រាប់។ ពេលខ្លះយើងនិយាយពាក្យអ្វីៗ យើងមិនដឹងថា យើងកំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែវាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលគង់នៅទីនោះ ធ្វើការអង្វរជូសអ្វីដែលយើងមិនយល់។ ឃើញទេ?

101 ហើយស្រ្តីបានជាសះស្បើយភ្លាមៗ។ យើងបានឮពីនាងជាយូរមកហើយ។ នាងពិតជាជាសះស្បើយ មិនអីទេ។

102 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញថាព្រះប្រាប់រឿងទាំងនោះនៅឯណា ហើយទ្រង់មានវិធីធ្វើ វា។ ឃើញទេ? ទ្រង់មានវិធីផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការធ្វើវា។ យើងត្រូវតែចុះចូលនឹងអ្វីដែល ទ្រង់ធ្វើ។ ហើយបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មករឿងពិបាកធ្វើនៅពេលអ្នកទៅដល់ទីនោះ គឺ គ្រប់គ្រងខ្លួនអ្នកពីជ្រុងកាំបិតតូចមួយនៃការនិយមជ្រុលទៅជាការពិត។

103 ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិនមើលទេ អារក្សនឹងបោះអ្នកទៅក្នុងក្រុមនៃការជ្រុលនិយម ហើយអ្នកនឹងបាត់បង់បទពិសោធន៍របស់អ្នក និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ (ឃើញទេ?)

នៅពេលអ្នកធ្វើវា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកអាចរក្សាសេចក្តីពិតឲ្យរឹងមាំ ចូរមើល ព្រះគម្ពីរ ហើយនៅជាមួយនឹងវា ហើយរក្សាចិត្តស្ងួតបូក និងបន្ទាបខ្លួន ព្រះនឹង បន្តនាំអ្នកឆ្ពោះទៅកាន់កាលវារី តាមផ្លូវបែបនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅជាមួយវា នោះ។

104 ហើយនោះជាអ្វីមួយដូចជារឿងរបស់អ្នកដែរ បងស្រី។ ព្រះគ្រាន់តែប្រទាន ពរដល់អ្នក។ វាអាចជាទីបន្ទាល់ច្បាស់លាស់ដែលអ្នកនឹងទៅ... ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិន ពីងផ្អែកលើវាទេ (អ្នកឃើញទេ?) និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមក ខ្ញុំ!” មូលហេតុដែលខ្ញុំបាននិយាយពីបទពិសោធនោះព្រោះវាអាចនឹងលើកទឹកចិត្ត អ្នកឱ្យបន្តជឿ។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើនៅទីនោះ នាំព្រះវិញ្ញាណមក សណ្ឋិតលើអ្នក វាគឺសម្រាប់គោលបំណងមួយចំនួន។ វាអាចជាអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើវាសម្រាប់ប្តីរបស់អ្នក គាត់ប្រាកដជានឹងចូលមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ របស់ព្រះ។ ខ្ញុំជឿថាអញ្ចឹង។

155. បងប្រុស ប្រាណហាំ តើវាមិនមែនជាបទគម្ពីរទេដែលស្រ្តីមិនគួរនិយាយ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ?

105 គាត់មានសំណួរពីរនៅទីនេះ។ នោះជាការពិត។ នោះ—នោះជាការពិត។ វាមិនត្រឹមត្រូវទេដែលស្រ្តីធ្វើជាអ្នកបម្រើព្រះ—ហើយនិយាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ត្រូវហើយ គូរិនចូសទី១ ជំពូក១៤។

106 ជាការពិតណាស់ក្រុមជំនុំទាំងអស់នៅទីនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងនេះ។ ហើយនេះប្រហែលជាមនុស្សចម្លែកនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែវា មិនត្រឹមត្រូវសម្រាប់—សម្រាប់ស្រ្តី—ក្លាយជា—ដើម្បីបម្រើព្រះ។ នោះ—នោះជា ការពិត។

ខ្ញុំនឹងអានវាជូនអ្នកនៅទីនេះ ហើយអ្នក—អ្នកអាចរកឃើញ។ ហើយ បន្ទាប់មកអ្នកនឹង—អ្នកនឹងដឹង គូរិនចូសទី១ ជំពូកទី១៤ ដែលខ្ញុំជឿ។ ខ្ញុំនឹងចូល ទៅវាក្នុងមួយនាទីប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញ... បាទ នៅទីនេះ។

នៅក្នុងពួកជំនុំ ត្រូវឲ្យពួកស្រីៗ នៅស្ងៀម ដ្បិតគ្មានច្បាប់ឲ្យនិយាយ ឡើយ ត្រូវឲ្យគេប្រតិបត្តិតាមវិញ ដូចជាក្រឹត្យវិន័យក៏សំដែងដែរ។ (ឥឡូវនេះ ច្បាប់មិនអនុញ្ញាតឲ្យមានសង្ឃជាស្រ្តីនៅសម័យនោះទេ។ ឃើញទេ?)

បើគេចង់រៀនអ្វី នោះត្រូវតែសូម្បីនៅឯផ្ទះចុះ ដ្បិតដែលពួកស្រីៗ
និយាយនៅក្នុងពួកជំនុំ នោះគួរខ្មាសហើយ។

107 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ក្នុងទីក្រុងកូរិនថូសនៅទីនេះ...
ជាច្រើននាក់នៃពួកគ្រីស្ទានកូរិនថូសទាំងនេះនិងជាច្រើននៃ... ព្រះស្រីដ៏អស្ចារ្យ
នៃលោកិយក្នុងសម័យនោះគឺ ដោយអាណា ដែលជាព្រះស្រីរបស់រ៉ូម៉ាំង។ ហើយ
នាងគឺជាធីតាទេពរបស់អេភេសូរ។ ហើយនាងត្រូវបានគេគោរពបូជានៅទូទាំង
ពិភពលោក។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកបម្រើរបស់នាង... ជាការពិតណាស់ ការដែល
នាងជាស្រ្តី នោះបង្កើតឱ្យអ្នកបម្រើជាស្រ្តី។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានប្រែ
ចិត្តទៅជាគ្រីស្ទានវិញដោយលោកប៉ុល... ឥឡូវនេះ ប៉ុលបានជាប់គុកពេលគាត់
សរសេរសំបុត្រទាំងនេះនៅទីក្រុងរ៉ូម។

108 ឥឡូវ គេសរសេរសំបុត្រទៅគាត់ អ្នកឃើញទេ បន្ទាប់ពីពួកគេចាប់ផ្តើម
និយាយភាសាដទៃ ហើយមានអំណោយដ៏អស្ចារ្យក្នុងចំណោមពួកគេ។
មែនហើយ ស្រ្តីទាំងនេះគិតថាពួកគេគួរបន្តកិច្ចបម្រើរបស់ពួកគេ។

109 ឥឡូវនេះ បើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ អ្នកដែលកំពុងអានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក គឺខទី
៣៦ ដែលគាត់បាននិយាយ។

ចុះដូចម្តេច? តើព្រះបន្ទូលបាន...ចេញពីពួកអ្នករាល់គ្នាមក? ឬបាន
មកត្រឹមតែអ្នករាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ?

បើអ្នកណាស្មានថា ខ្លួនចេះអធិប្បាយ ឬថា ខ្លួនជាមនុស្ស
ប្រកបដោយព្រះវិញ្ញាណ នោះត្រូវតែយល់ព្រមថា សេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន
ដែលខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នានេះ សុទ្ធតែជាបញ្ញត្តិផងព្រះអម្ចាស់
ទាំងអស់។

បើ...អ្នកណាមិនយល់ទេ នោះឲ្យគេនៅតែមិនយល់ទៅចុះ។

110 ឥឡូវនេះ បើមិនដូច្នោះទេ ស្រ្តី... ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងយកប្រវត្តិសាស្ត្រ
ទៅឯសំបុត្រនេះ (សូមមើល?) នៃក្រុមជំនុំ ស្រ្តីទាំងនេះបានគិតថាពួកគេជា...
បន្តកិច្ចការរបស់ពួកគេ ដូចជា—បូជាចារ្យរបស់ព្រះនាងដោយអាណាដែរ។ ព្រះ
មិនមែនជាស្រ្តីទេ ព្រះជាបុរស។ ហើយមានតែមួយគត់ ហើយនោះគឺជាបុរស។
ស្រ្តីគឺជាផលចេញពីបុរស។ បុរសមិនត្រូវបានបង្កើតសម្រាប់ស្រ្តីទេ ប៉ុន្តែស្រ្តីត្រូវ

បានបង្កើតឡើងសម្រាប់បុរស។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែបើកការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក អ្នកឃើញហើយ។ ឃើញទេ?

111 បុរស—នៅពេលដែលបុរសមកលើផែនដីដំបូង គាត់ជាមនុស្សប្រុស ទាំងស្រី ទាំងស្រី និងប្រុស មុនពេលគាត់រួមភេទ។ ឃើញទេ? វិញ្ញាណស្រ្តី ចិត្តទន់ទាប នោះជាមនុស្សដែលមានចិត្តខ្មាសរៀន។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ក៏ជាមនុស្សប្រុសដែរ។ ប៉ុន្តែពេលដែលទ្រង់បានបង្កើត និងដាក់គាត់ដាច់ពីគ្នា... ដើម្បីបន្តពូជពិភពលោក ទ្រង់បានយកវិញ្ញាណស្រ្តីចេញពីគាត់ ហើយយកឆ្អឹងជំនីមួយចេញពីចំហៀងគាត់ ហើយបង្កើតជាស្រ្តី។

112 នាងមិនត្រូវធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងទេ! នៅពេលនាងចាប់ផ្តើមដំបូង នាងបានធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងមូលធ្លាក់ចុះ។ ឃើញទេ? ទាំងអស់ និងសូម្បីតែវាជាមួយ... នាងគឺជាមូលហេតុនៃការធ្លាក់ចុះ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់បានយកនាងឡើង ហើយបាននាំជីវិតត្រឡប់ទៅក្នុងពិភពលោកវិញ តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទដោយស្រ្តីនោះ។ ប៉ុន្តែគ្មានកន្លែងណាដែលស្រ្តីត្រូវបានអនុញ្ញាត—ឱ្យធ្វើជាអ្នកបម្រើក្នុងព្រះវិហារឡើយ។

113 នៅក្នុង ធីម៉ូថេទី២ ជំពូកទី៣ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានអនុញ្ញាតឱ្យដល់ស្រ្តីដើម្បីបង្រៀន ឬដណ្តើមអំណាចលើបុរសទេ គឺត្រូវនៅស្ងៀម។” អ្នកឃើញទេ? ហើយវាមិនត្រឹមត្រូវសម្រាប់ស្រ្តីដើម្បីអធិប្បាយ នោះជាការពិត។

114 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំបានឃើញស្រ្តីមួយចំនួន ដែលជាគ្រូអធិប្បាយពិតមែន—ពួកគេក៏អាចអធិប្បាយបានដែរ—ដូចជា អេមី ម៉ាកតើសិននិងស្រ្តីជាច្រើននៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅលើពួកគេបន្តិច។ ឃើញទេ? មិនមែន... ខ្ញុំស្គាល់មនុស្សដែលអាចនិយាយភាសាដទៃបាននៅព្រឹកនេះ អង្គុយនៅខាងស្តាំក្នុងព្រះវិហារនេះ។ បើគ្មានអ្នកបកប្រែទេ គេមិនហ៊ានធ្វើអីចឹងទេ។ ឃើញទេ?

115 អ្នកត្រូវតែចងចាំពួកគេថាស្រ្តីត្រូវបានកើតនៅក្រោមបន្ទាត់ជាក់លាក់មួយ ថា នៅពេលដែលពួកគេមាន... កំណើតរបស់អ្នកមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវា។ វាជាឈ្មោះរបស់អ្នក របស់អ្នក—ទាំងអស់អំពីអ្នក (អ្នកឃើញទេ?) មានគ្រឿងសម្រាប់លើវា មិនថាវាជាអ្វីនោះទេ។

116 ខ្ញុំអាចចេញពីទីនេះ ហើយដកកាំភ្លើងបាញ់សម្លាប់បុរសម្នាក់នៅព្រឹកនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនហ៊ានធ្វើទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចធ្វើវាបានទាំងអស់ ប្រាកដណាស់។ ឃើញទេ ខ្ញុំអាចសម្លាប់បុរសម្នាក់បាន ដូចគ្នាទៅនឹងសត្វកំប្រុកដែរ ប៉ុន្តែអ្នក—អ្នកមិនគួរធ្វើដូច្នោះទេ។ ឃើញទេ? ហើយនោះជារឿងដូចគ្នា។ អ្នកត្រូវតែមើលរឿងទាំងនោះ ឥឡូវនេះអ្នកមិនធ្វើទេ...នេះជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់។

117 នៅពេលដែលពួកគេសរសេរហើយនិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់យើង!” (ឃើញទេ?) ប៉ុលបាននិយាយថា “យ៉ាងម៉េច? តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចេញពីអ្នក? ហើយបានមកពីអ្នកតែប៉ុណ្ណោះ? បើអ្នកទាំងអស់គ្នា—ប្រសិនបើអ្នកមានហោរាណាមួយនៅទីនោះ ពួកគេនឹងទទួលស្គាល់ថាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយគឺជាព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់។ (ឃើញទេ? ត្រូវហើយ!) ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានបុរសម្នាក់បង្ហាញ—គាត់—ចង់ប្រឆាំង បើចង់មិនយល់ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យគាត់មិនយល់។ (ឃើញទេ?) ទុកឱ្យគាត់នៅតែគាត់ ហើយឱ្យគាត់បន្ត។ (ឃើញទេ?) កុំធ្វើអ្វីដែលផ្ទុយនឹងវា។” ប៉ុន្តែត្រូវចាំថា នាងមិនគួរនិយាយនៅក្នុងព្រះវិហារទេ។

118 ហេតុដូច្នោះហើយ មានកន្លែងដែលអ្នកអាចវិនិច្ឆ័យគ្រួសាររបស់អ្នក ឬអ្វីក៏ដោយ ថាតើគាត់មានព្រះវិញ្ញាណឬអត់។ ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ជាអ្នកខាងវិញ្ញាណ ឬជាហោរា នោះគាត់នឹងទទួលស្គាល់ថាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយគឺជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ឃើញទេ?

119 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំបង្គាប់ប្រជាជនឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ម្តងទៀតក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប៉ុលបានធ្វើដូច្នោះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “បើទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌មកបង្រៀនអ្វីផ្សេងទៀត សូមឱ្យគេត្រូវបណ្តាសា។” ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលបានបង្រៀនរួចហើយនៅទីនេះផងដែរ។ ប្រសិនបើបុរសណាម្នាក់មក...ប្រសិនបើទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយនិយាយថា “ឱ្យស្រ្តីអធិប្បាយ និងធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ តែងតាំងជាអ្នកបម្រើព្រះ!” ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “សូមឱ្យគាត់ត្រូវគេបណ្តាសា។” នេះជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅទីនេះ។

156. តើត្រឹមត្រូវទេសម្រាប់បុរស និងស្រ្តីដែលជាគ្រីស្ទាន ថើបគ្នាទៅវិញទៅមក (អូ!) ពេលស្វាគមន៍ឬ?

120 អត់ទេ បាទ! មិនត្រូវការទេ! អត់ទេ បាទ! អ្នកចើបបានតែស្រ្តីម្នាក់ បងប្រុស នោះជាប្រពន្ធរបស់អ្នក (ឃើញទេ?) ឬជា—កូនរបស់អ្នក ឬ...ឃើញទេ?

“តើវាត្រឹមត្រូវសម្រាប់...” ចាំមើលថាខ្ញុំយល់ត្រូវឬអត់! “តើត្រឹមត្រូវទេសម្រាប់ បុរសនិងស្រ្តីដែលជាគ្រីស្ទានចើបគ្នាពេលស្នាគមន៍?”

121 អត់ទេ បាទ! មិនចាំបាច់ទេ! នោះ...សូមអ្នកកុំចាប់ផ្តើម! បាទ មែនហើយ! អត់ទេ លោក! អ្នកនៅឱ្យឆ្ងាយពីស្រ្តី! គេចចេញពីគេ! ពិតជាត្រឹមត្រូវ!

122 ឥឡូវនេះ ពួកគេជាបងប្អូនស្រីរបស់យើង ប៉ុន្តែកុំ...ឥឡូវនេះ ពួកគេយល់វា។ នោះនៅក្នុង...រឿងនោះបានចប់នៅថ្ងៃទី៥០ ហើយវាត្រូវបានគេហៅថា “ស្នេហា សេរី”។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកធ្វើ—អ្វីដូចនេះ អ្នកនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។ ត្រូវហើយ!

123 ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកស្អាតប៉ុណ្ណាទេ...អ្នកគឺជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿ ថាអ្នកគឺជា—អ្នកអាចជាមនុស្សបរិសុទ្ធល្អម្នាក់ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំ មិនខ្វល់ថាអ្នកបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណាទេ អ្នកនៅតែជាបុរស។ ហើយខ្ញុំមិនខ្វល់ថានាង បរិសុទ្ធប៉ុណ្ណាទេ។ នាងនៅតែជាស្រ្តី។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីវាវហូតដល់អ្នករៀបការ។ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើវាបែបហ្នឹង!

124 ចងចាំថា រាងកាយ...ខ្ញុំនឹងនិយាយពីរដងឥឡូវនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នកចាស់ៗ យល់។ វាជាក្រុមចម្រុះ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាបងប្អូនរបស់អ្នក ហើយនេះគឺជាសំណួរមួយ។ ឃើញទេ?

125 មនុស្សប្រុសស្រីម្នាក់ៗមានប្រភេទក្រពេញខុសៗគ្នា។ ស្រ្តីមានក្រពេញ ភេទ ស្រី។ បុរសមានក្រពេញ ភេទប្រុស។ ហើយក្រពេញទាំងនោះស្ថិតនៅលើបូមមាត់ របស់មនុស្ស។ ត្រូវហើយ។

126 ហើយនេះជារឿងមួយទៀតអាចនឹងត្រូវបានលើកឡើង គឺបុរសចើបគ្នានិង មាត់។ នោះកខ្វក់! នោះជាភាពកខ្វក់! ហើយវាកើតអ្វី? វាចាប់ផ្តើមស្រឡាញ់ភេទ ដូចគ្នា។ សូមនៅឱ្យឆ្ងាយពីរឿងនោះ! អ្នកនិយាយថា...

127 បុរសម្នាក់បានសួរខ្ញុំកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណ ហាំ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេស្នាគមន៍គ្នាទៅវិញទៅមកដោយការចើបដំបូរិសុទ្ធ?” ពួកគេចើបខាងក្រោយ លើកញ្ជឹងក ហើយធ្លាក់មកដល់កហើយចើបនៅកញ្ជឹងក ខាងក្រោយ។ នោះគឺមុនពេលចាប់ដៃចូលមកដល់។ វាជាការស្នាគមន៍ នោះ

ជាវិធីដែលវាមាន។ ពួកគេមិនបានចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមកទេ គេយកដៃឱបគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយថើបគ្នាត្រង់ក មិននៅលើបបូរមាត់ នៅលើមុខ។ នោះចាប់ផ្តើមមានការបង្វែរ។ សូមនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! កុំធ្វើបែបនេះ!

128 ឥឡូវនេះ យើងចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ បើអ្នកចង់... អ្នកយកដៃរបស់អ្នក អោបជុំវិញបងប្រុសរបស់អ្នក ហើយថើបគាត់នៅលើកញ្ជឹងក ឬគាត់ថើបអ្នកនៅលើកញ្ជឹងក នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែកុំថើបស្រ្តីបែបនោះ ហើយកុំឱ្យស្រ្តីនោះថើបអ្នក។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ! អ្នកស្វាគមន៍នាងដោយចាប់ដៃ និយាយថា “ចាំបន្តិចបងស្រី បន្តិចទៀតនៅទីនេះ (ឃើញទេ?) សូមធ្វើនៅត្រង់នេះ!” ដូច្នេះហើយ ឥឡូវអ្នកធ្វើវា។

129 ឥឡូវនេះខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីខ្លះកាលពីមុនពេលចាប់ផ្តើមដំបូង? នៅពេលអ្នកឃើញ—ឡានបើកពីលើផ្លូវកៅសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ចូរចេញពីផ្លូវរបស់វា។ ត្រូវហើយ! នៅពេលដែលអ្នកឃើញការកែប្រែលើកដំបូងនៅក្នុងអ្វីបែបនោះ ចូរចេញពីវាទៅ។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! ហើយគ្រាន់តែ...នោះហើយជាដីដែលអ្នកមិនគួរនៅលើ។ សាកាំងនឹងបង្ហាញអ្វីមួយដល់អ្នក ដែលនឹងបំផ្លាញព្រលឹងអ្នក ហើយបញ្ជូនអ្នកទៅកាន់នរក។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! ជៀសវាងរូបរាងអាក្រក់។ ត្រូវហើយ!

130 ធ្វើឱ្យដូចជាបុរសធ្វើឱ្យដូចជាស្រ្តី...ខ្ញុំនឹងចូលទៅកាន់ស្រ្តីបន្តិចទៀត។ វាមិនធម្មតាមែនអត់? ពួកគេ—ពួកគេនិយាយថា “ស្រ្តីបង្កហេតុ! អូ វាជាកំហុសរបស់ស្រ្តី។ ប្រសិនបើនាងមិនបានចេញពីកន្លែងរបស់នាងទេ បុរសនោះ នឹងមិនចេញពីកន្លែងរបស់គាត់ទេ។” វាជាការពិត។ នោះ—យើងនឹងនិយាយថាត្រូវ។ នាងចេញពីកន្លែងរបស់នាង។ មនុស្សប្រុសមិនអាចអាក្រក់បានទេ លើកតែមានស្រីអាក្រក់ ប៉ុន្តែត្រូវចាំថា គ្មាននារីអាក្រក់ណាម្នាក់កើតឡើងដោយគ្មានបុរសអាក្រក់បានឡើយ។ ត្រូវហើយ!

131 ហើយអ្នកដែលអះអាងថាជាកូនរបស់ព្រះ តើគោលការណ៍របស់អ្នកនៅឯណា? ប្រសិនបើស្រ្តីនោះមិននៅក្រៅកន្លែងរបស់នាង តើអ្នកមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ? តើអ្នកមិនមែនជាវត្ថុដែលខ្ពស់ជាង និងខ្លាំងជាងមែនទេ? ដូចព្រះគម្ពីរចែងថានាងខ្សោយជាង បើនាងខ្សោយជាង ចូរបង្ហាញខ្លួនអ្នកជាបុរសនៃព្រះ។ ប្រាប់នាង និយាយថា “បងស្រី អ្នកខុសហើយ។” ត្រូវហើយ! ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយពួកគ្រីស្ទានផ្សេងទៀតបានធ្វើវាហើយ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើវាជាវិជ្ជា ដរាបណា

អ្នកជាគ្រីស្ទាន ប៉ុន្តែបង្ហាញខ្លួនអ្នក។ អ្នកគឺជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ។ អ្នកគឺជា—អ្នកមានអំណាចលើខ្លួនអ្នកច្រើនជាងស្ត្រី។ បើនាងខ្សោយជាង ទទួលស្គាល់ថា នាងខ្សោយជាង។ យល់ពីកំហុសរបស់នាង និងរឿងបែបនោះ ឬព្យាយាមកែនាង។ និយាយថា “បងស្រី យើងជាគ្រីស្ទាន យើងមិនគួរធ្វើដូច្នោះទេ។” ឃើញទេ? ចូរធ្វើជាបុរសពិត ជាកូនរបស់ព្រះ ហើយមើលស្ត្រី។

132 ហើយនៅទីនោះ ការដួលរលំដ៏ធំចាប់ផ្តើមនៅដើមដំបូង។ វាគឺជាសាតាំងជាមួយអេវ៉ា។ នោះហើយជាអ្វីដែលនាំឱ្យមានការដួលរលំទាំងស្រុងនៃពូជមនុស្សគឺតាមរយៈនោះ។

133 ហើយប្រសិនបើអ្នកជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ ចូររឹងមាំឡើង។ ក្លាយជាបុរសពិត។ បើអ្នកមិនដូច្នោះទេ ចូរនៅអាសនៈរហូតដល់អ្នកក្លាយជាបែបនោះ។ ហើយគេចេញពីរូបភាពអាក្រក់។ ហើយកុំចាប់ផ្តើមស្វាគមន៍ឥឡូវនេះ...

134 មាននរណាម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំកាលពីពេលមុនប្រហែលពួកគេបានឃើញវាពីរប្រើដងនៅព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ នៅទីនេះ... មិនមែននៅទីនេះក្នុងក្រុមជំនុំទេ តែជាអ្នកដែលមកព្រះវិហារ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំនឹងដឹកវាជូនអ្នកជាការល្អ។ ឃើញទេ?

135 ស្ត្រី ស្ត្រីវ័យក្មេង មកដល់ហើយបុរសទាំងនេះចើបស្ត្រីទាំងនេះ។ កុំធ្វើអញ្ចឹង! កុំអី...សូមអ្នកនៅឆ្ងាយពីទីនោះ។ អ្នកត្រូវចងចាំ! ប្រសិនបើនាងនៅក្មេងនៅលើ ឬអ្វីក៏ដោយដែលនាងជា នាងនឹងក្លាយជាប្រពន្ធរបស់នរណាម្នាក់នៅថ្ងៃណាមួយ។ ហើយអ្នកមិនមានរឿងត្រូវធ្វើបែបនោះទេ។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីនាង។ បើអ្នកចង់ជំរាបសួរនាង ចូរធ្វើបែបជាកូនរបស់ព្រះ ចាប់ដៃនាងហើយនិយាយថា “តើសុខសប្បាយឬទេ បងប្អូនស្រី។” ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវាចាប់នៅទីនោះ។ ឃើញទេ?

136 នៅឱ្យឆ្ងាយពីរឿងទាំងនោះ វាជាភាពកខ្វក់។ ហើយវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានបញ្ហាយ៉ាងនាប់។ អ្នកគ្រាន់តែ...អូ វាគ្រាន់តែ...ជាអំពើបាបដឹងយស្រួល ហើយវាក៏ឱ្យចង់ញ៉ាំ និងរីករាយណាស់។ វាងាយស្រួលណាស់ក្នុងការធ្លាក់ចូលទៅក្នុងវា។ អ្វីដែលល្អបំផុតដែលត្រូវធ្វើនោះគឺ រូបភាពដែលស្មើគ្នានៃវា ចូរនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា! ត្រឡប់មក! ក្លាយជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ!

137 ហើយសម្រាប់បុរសដែលចើបគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រសិនបើអ្នកចើបបងប្រុសរបស់អ្នកនៅក ហើយអ្នកចង់ធ្វើ វាមិនអីទេ។ កុំចើបមាត់និងមាត់ ឬអ្វីបែបនោះ

ឡើយ ព្រោះវាជាការពិត—នោះហើយជាការមិនត្រឹមត្រូវ។ ឃើញទេ? អត់ទេ ដែល—ដែលបង្ហាញថាមានអ្វីមួយខុសប្រក្រតីដើម្បីតាំងពីដំបូង។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ ចូរនៅឲ្យឆ្ងាយពីទីនោះ ចៀសវាង។ កុំ—កុំចាប់ផ្តើមវានៅជុំវិញរោងឧបោសថនេះនៅទីនេះ។ អត់ទេ យើងប្រាកដជានឹងមិនឈរសម្រាប់វាទាល់តែសោះ។ ឃើញទេ?

138 បើ—បើចង់ឃើញបងប្អូនរបស់អ្នកចង់ចើបកញឹកកកក៏ធ្វើទៅ ប៉ុន្តែកុំចើបមនុស្សតាមមាត់ ព្រោះវាមិនដំណើរការ នោះហើយជាការមិនត្រឹមត្រូវ! ហើយវាចាប់ផ្តើមតែការកខ្វក់។ វាចាប់ផ្តើមស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានិងអ្វីៗបែបហ្នឹង។

139 ហើយមានតែរឿងពីរប៉ុណ្ណោះដែលនឹងធ្វើក្នុងរឿងបែបនោះ... ប្រសិនបើអ្នកចាប់ផ្តើម អនុញ្ញាតឱ្យបុរស...ខ្ញុំបានឃើញ អូ ជាច្រើនដងក្នុងចំណោមប្រជាជន ពួកគេនឹងចុះមក។ ខ្ញុំបានឃើញក្រុមជំនុំ ហើយគ្រូអធិប្បាយបានចូលមក ឈោងចាប់បងស្រីគ្រប់រូប ហើយឱបចើបនាង ហើយដាក់នាងចុះ។ “ប្អូនស្រីហាលល្ងយ៉ា តើសុខសប្បាយទេ!” ឈោងចាប់វា ហើយចើបនាង។ ចូលទៅតាមព្រះវិហារដូចនោះ។ ចំពោះខ្ញុំវាខុសហើយ!

140 ពេលខ្ញុំនៅហ្វាំងឡង់ យើងទាំងអស់គ្នានៅទីនោះ...អ្នកអាចដឹងរឿងនេះ យើងកំពុងប្រជុំ ហើយខ្ញុំនៅ វាយ.អឹម.ស៊ី.អេ ហ្វាំងឡង់មិនមានសាប៊ូ គ្មានសាប៊ូបោកខោអាវទេ។ ហើយមានតែ...ខ្ញុំមានសាប៊ូកក់សក់ ហើយយើងរាល់គ្នាត្រូវក្រោកឡើងងូតទឹក ដុសធ្មេញ អ្នកដឹងទេ ជាមួយសាប៊ូកក់សក់នេះ។ មានតែមួយដុំជាមួយយើង ហើយយើងមិនមានសាប៊ូនៅប្រទេសហ្វាំងឡង់ទេ។ ហើយពួកគេគ្រាន់តែលាងសម្អាតជាមួយនឹងសមាសធាតុមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ ហើយវាស្ទើរតែត្រូវអស់ពីខ្លួនអ្នក។

141 ដូច្នោះយើង...ពួកគេបានប្រាប់យើងថាពួកគេនឹងនាំយើងទៅសូណាហ្វាំងឡង់។ ហើយយើងបានទៅ វាយ.អឹម.ស៊ី.អេ ហើយយើងបានទៅទីនោះដើម្បីទៅសូណា។ នោះហើយជាកន្លែងងូតទឹកនៅហ្វាំងឡង់ដ៏ល្បីល្បាញ។ ហើយខ្ញុំធ្លាប់មានវាពីមុន ហើយវាល្អណាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានគិតថា “អញ្ចឹង យើងនឹងទៅ...នៅវាយ.អឹម.ស៊ី.អេដូច្នោះវាល្អណាស់។”

142 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា “កុំធ្វើវា។” អូ វាល្អណាស់ដែលមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ “កុំធ្វើវា។”

អញ្ជឹង ខ្ញុំនិយាយគ្នាមៗ ថា “ខ្ញុំគិតថាមិនចង់ងូតទឹកទេនៅព្រឹកនេះ។”

លោកគ្រូពេទ្យ ម៉ានីន និងពួកគេខ្លះបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ មានបន្ទប់កញ្ចក់ធំៗ ហើយ” បានបន្តថា “វាស្អាតណាស់។” បានបន្តទៀតថា “វាមិនមែន...”

ជាធម្មតា ពេលគេជួសទឹក ជះទៅលើថ្មក្តៅទាំងនេះវាធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នា បែកញើស ហើយបក់អ្នកដោយស្លឹក ភីច ហើយបន្ទាប់មក—ហើយបន្ទាប់មក អ្នករត់ទៅហើយជ្រមុជចូលទៅក្នុងទឹកត្រជាក់។ ពួកគេហែលចូលទៅក្នុងព្រិលនិង ទឹកកក ហើយអ្វីៗដូចនោះ។ ប៉ុន្តែ ជាការពិតណាស់ ពួកគេធ្លាប់ទៅហើយ គេជា បុរសខ្លាំង ធំ រឹងមាំ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេត្រឡប់មកវិញ—ហើយចូលងូតទឹក ក្តៅនេះម្តងទៀត ក្តៅដល់ត្រជាក់ ហើយសំបែបនោះ។ ប៉ុន្តែគេឲ្យខ្ញុំឈរនៅកន្លែង ដែលមានខ្យល់ត្រជាក់ រួចត្រឡប់មកវិញ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចទៅបាន។ ខ្ញុំខ្លាចថាវា នឹងគាំងបេះដូងរបស់អ្នក ធ្វើបែបនោះ ហើយមិនបានប្រើវាទេ។

ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវាខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយប្រាប់ខ្ញុំថាកុំទៅទីនោះ។ បាទ ហាដីដ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ និងបងប្រុស បាក់ដើ ហើយពួកគេទាំងអស់ នឹងឡើងនៅទីនោះ បងប្អូនទាំងអស់គ្នា អ្នកដទៃទៀត អ្នកដឹងហើយ និយាយ ទាំងអស់គ្នា អ្នកដឹងហើយ ឡើងទៅ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំមានការច្របូកច្របល់បន្តិច អ្នកដឹង ទេ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា “កុំទៅធ្វើវា។”

ដូច្នេះ យើងបានឡើងទៅ វ៉ាយ.អឹម.ស៊ី.អេ(Y.M.C.A.)ហើយពួកគេចូល មក បុរសទាំងអស់នោះស្ងាត់មន្តិខ្ញុំ។ ហើយ អូ ពួកគេមាន—ចំណងជើងនៅក្នុង ក្រដាស ទំព័រទីមួយ និងទីពីរ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៃការប្រជុំ។ ហើយពួកគេនៅជុំវិញ។

ខ្ញុំចូលទៅក្នុងបន្ទប់តូចមួយ ហើយអង្គុយចុះ ហើយពួកគេចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ដើម្បីដោះសំលៀកបំពាក់។ ហើយខណៈពេលដែលពួកគេនៅទីនោះ...ដើម្បីដោះ សំលៀកបំពាក់ ទីនេះមានក្មេងស្រីតូច ហ្វាំងឡង់ សក់ទង់ដែង រូបរាងគួរឱ្យ ស្រឡាញ់ ហើយពួកគេជាមនុស្សល្អ ពួកគេស្អាតស្អំ មានសីលធម៌តាមតែគេអាច ធ្វើបាន។ នៅទីនេះនាងមក កន្សែងលើស្មារបស់នាង បានចាប់ផ្តើមដើរក្នុងបន្ទប់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេ ហេ ហេ! ឈប់! សិ!” ខ្ញុំបានព្យាយាមបញ្ឈប់នាង។ នាងបានក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយសើច ចូលទៅទីនោះ ហើយឲ្យកន្សែងមួយ ដល់ពួកគេម្នាក់ៗ (បុរសគ្មានសម្លៀកបំពាក់)។ ស្ត្រីម្នាក់ៗចុះមកយកឱ្យបុរសម្នាក់

យកពួកគេត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ ដូចសម្ភាគវាយ៉ាងដូច្នោះ។ ខ្ញុំបានឃើញអ្វីដែល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានន័យ។

ដូច្នោះ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំនិយាយថា “លោកគ្រូពេទ្យ ម៉ានីន” ខ្ញុំបាន និយាយថា “តើវាមកដោយរបៀបណា? អ្នកជាគ្រីស្ទាន ហើយចូលទៅឯសូណា ទាំងនោះជាមួយនឹងគេ...”

“អូ” គាត់បាននិយាយថា “ពួកគេជាស្រ្តីដែលបោសដូតសម្អាត បងប្រុស ប្រាណហាំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាពួកគេជាអ្វីទេ។ វាខុស។ វាមិនត្រូវទេ។” ខ្ញុំ បាននិយាយថា “ហើយធម្មជាតិខ្លួនឯងបង្រៀនអ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី បងប្រុស ប្រាណហាំ ពួកគេធំឡើងតាំងពី កុមារមក ដើម្បីដុសខាត់។ ដូចគឺលានុបដ្ឋាយិការបស់អ្នកនៅអាមេរិក រឿងបែបនេះ ពួកគេត្រូវបានធំឡើងបែបនោះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាពួកគេជាអ្វីទេ វានៅតែខុស។ ដាច់ខាត។ វាជាមនុស្សប្រុសស្រី ហើយត្រូវចែកគ្នា ហើយស្លៀកពាក់ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។” អាម៉ែន។

ខ្ញុំមិនចង់ចាប់ផ្តើមពីរឿងនោះទេ ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយពីវាពេលក្រោយ បានទេ? ត្រូវហើយ។

156b. សូមពន្យល់អំពីជំនឿរបស់សាវ័ក។

នោះជាសំណួរមួយ។ មានសំណួរមួយ ពីរ និងបី។ ជំនឿសាវ័ក មានន័យថា “ជំនឿរបស់ពួកសាវ័ក។” នោះហើយជាអ្វីដែលជំនឿរបស់សាវ័កមានន័យ ថាអ្នក នៅជាមួយព្រះគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះអ្វីដែលហៅថាជំនឿរបស់ពួកសាវ័កសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេភាគច្រើនមិននៅជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរទេ។ ប៉ុន្តែ សាវ័កមានន័យថា—ជំនឿ របស់ពួកសាវ័ក ជំនឿរបស់ពួកសាវ័កនៃព្រះគម្ពីរ។ ត្រូវហើយ។

156c. ...ហើយក្រុមដែលហៅខ្លួនឯងថាជាអ្នកមូលដ្ឋាន តើក្រុមទាំងពីរ នេះត្រូវបានសង្គ្រោះឬទេ?

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ឃើញទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយបែបណាទេ។ ឥឡូវនេះ “តើក្រុមទាំងនេះត្រូវបានសង្គ្រោះទេ?” ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

ពន្យល់ពីភាពខុសគ្នារវាងវិញ្ញាណ និង...

មែនហើយ វាជាសំណួរផ្សេងឥឡូវនេះ។

ឥឡូវនេះ: “តើក្រុមទាំងពីរនេះត្រូវបានសង្គ្រោះទេ?” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើឱ្យវា កាន់តែសមរម្យសម្រាប់អ្នក និងនិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនដឹង។”

ឥឡូវចាំថា នេះជាគំនិតរបស់ខ្ញុំ វាអាចខុស។ គំនិតរបស់ខ្ញុំគឺថា ប្រសិនបើ រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ឬអ្នកណាក៏ដោយ មេតូឌីស ប្រេសប៊ីធើរៀន ក្រុមជំនុំនៃព្រះ លូ ធើរៀន គ្រប់ទីកន្លែងដែលគាត់នៅ ប្រសិនបើគាត់ជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជឿជាក់លើទ្រង់យ៉ាងឧទ្ធសារិកចំពោះការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំជឿថាគាត់ បានសង្គ្រោះ។

ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក មិនជឿដូច្នោះទេ។ ពួកគេជឿ ថាពួកជំនុំបានសង្គ្រោះពួកគេ។ ឃើញទេ? ពួកគេ—ការសង្គ្រោះរបស់ពួកគេគឺ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ដូចសង្ឃរូបនេះបានប្រកាស កាលពីមុនថា “មិនមានសេចក្តី សង្គ្រោះផ្សេងទៀតទេ មានតែនៅក្នុងព្រះវិហារប៉ុណ្ណោះ ឃើញទេ ព្រះវិហារ រ៉ូម៉ាំង។” ឥឡូវនេះ វាខុសហើយ។ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ត្រូវហើយ។ មិនមែនដោយក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែដោយព្រះគ្រីស្ទ។

ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគាត់ជាសាវ័ក ឬ បាទ ជាសាវ័ក និងអ្នកមូលធននិយម ឥឡូវនេះហៅខ្លួនឯង...

ឥឡូវនេះដូចជាអ្នកមូលដ្ឋានម្នាក់មករកខ្ញុំនៅទីនេះមួយរយៈមុន ហើយគាត់ បាននិយាយមកខ្ញុំថា “អ្នកដូចជាគ្មានលទ្ធិកាលវិនិសោធន៍ មែនទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដរាបណា កាលវិនិសោធន៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ខ្ញុំនៅជាមួយ គាត់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅជាមួយព្រះគម្ពីរ ហើយប្រសិនបើ កាលវិនិសោធន៍ នៅជាប់ក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែគាត់បានចេញពីព្រះគម្ពីរ នោះខ្ញុំនឹងទៅទៀត ជឿ ព្រះគម្ពីរ។”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់និយាយអ្វីមួយ ទៅកាន់អ្នក។ អ្នកបានប្រាប់ថា ខ្ញុំធ្លាប់ឮអ្នកនិយាយថា ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ត្រូវ បានសង្គ្រោះម្តង នោះគាត់មិនអាចបាត់បង់ឡើយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះហើយជាអ្វីដែលបទគម្ពីរចែង។ គាត់មានជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនចូលទៅក្នុងការចោលទោស ឬការជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិតហើយ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះ មិនមែនជាខ្ញុំនិយាយនោះទេ។ នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលបែប នោះ។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយនៅពេលនោះ។” បាននិយាយថា “តើអ្នកជឿថាសូលបានសង្គ្រោះទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូល អេ—ស្តេចសូលឬ?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ។”

143 “ហេតុអ្វី” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់!”

គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា គាត់គឺជាហោរា។”

144 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រឹមត្រូវហើយ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា លោកបានទាយ ជាមួយនឹងពួកហោរា។” គាត់មានអំណោយនៃទំនាយ។ គាត់មិនមែនជាហោរា ទេ ប៉ុន្តែគាត់មានអំណោយទាននៃទំនាយ ដោយសារគាត់បានចុះនៅទីនោះ ជាមួយនឹងពួកហោរា នៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែទាយ។ ប៉ុន្តែយើងដឹងថា សំយុងអែលជាហោរានៅសម័យនោះ ដូច្នោះ ប៉ុន្តែសូលកំពុងទាយជាមួយនឹង ហោរា។

គាត់បាននិយាយថា “ចុះបើគាត់ជាហោរាវិញ តើគាត់បានសង្គ្រោះឬទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដាច់ខាតគឺបានសង្គ្រោះ!”

គាត់បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ ចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។” បាននិយាយថា “អញ្ចឹង អ្នកនិយាយថា សូលបានសង្គ្រោះ ហើយគាត់—ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីគាត់ ហើយក្លាយជា សត្រូវនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយគាត់បានធ្វើអត្តឃាត ហើយនិយាយថាគាត់បាន សង្គ្រោះ?”

145 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហើយអ្នកជាអ្នកមូលដ្ឋានឬ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស អ្នកគ្រាន់តែអានវាមិនបានត្រឹមត្រូវ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកមិនបានអានអ្វី ដែលបទគម្ពីរបានចែងទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ សូលមិនអាចសង្គ្រោះទេ ប្រសិនបើគាត់ ក្លាយជាសត្រូវរបស់ព្រះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូលត្រូវបានសង្គ្រោះ។”

“អូ” គាត់បាននិយាយថា...

146 ខ្ញុំបាននិយាយថា “គាត់គឺជាហោរា គាត់ត្រូវតែបានសង្គ្រោះ។ ឃើញទេ? ព្រះបានសង្គ្រោះគាត់ ហើយព្រះមិនមែនជាអ្នកផ្តល់ឱ្យតណ្ហា ដូចដែលយើង ហៅវានោះទេ។ ទ្រង់មិន...មែនហើយ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធដល់អ្នក ដោយដឹងថាទ្រង់នឹងបាត់បង់អ្នកនៅទីនេះ ហេតុអ្វី តើរឿងល្ងង់ខ្លៅ សម្រាប់ទ្រង់ដែលប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នកជាដំបូង។”

147 អ្នកអាចក្លែងខ្លួនថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយធ្វើដូចជាអ្នកបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះដឹងពីការ ចាប់ផ្តើមរបស់អ្នកដល់ទីបញ្ចប់។ ត្រូវហើយ! នោះជាវិធីធូរលុងក្នុងការដំណើរការ សាច់រឿង។ ព្រះមិនដំណើរការដូចជាទ្រង់...ទ្រង់—ទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ទ្រង់ បានដឹងពីទីបញ្ចប់និងដើមដំបូង ហើយដឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលមិនធ្លាប់មាននៅ ទីនេះ។ គ្រប់សត្វរុយ ឬគ្រប់សត្វកន្ត្រា ដែលមាននៅលើផែនដី ទ្រង់ជ្រាបអំពី វាទាំងអស់ មុនពេលពិភពលោកចាប់ផ្តើម។ ដូច្នេះសូមមើល តើទ្រង់នឹងបើក សាច់រឿងរបស់ទ្រង់បែបនោះដើម្បីអ្វី? ទ្រង់មិនធ្វើដូច្នោះទេ។

148 ប្រសិនបើអ្នកមានម្តង ប្រសិនបើអ្នកពិតជាបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នកបានសង្គ្រោះអស់កល្បជានិច្ច។ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់វាតាមរយៈបទគម្ពីរ ហើយ យើងមានពេលមួយទៅពេលមួយ។ ប៉ុន្តែដើម្បីរក្សាពេលវេលាដើម្បីទទួលបាន សំណួរទាំងនេះ។ ខ្ញុំប្រហែលជានិយាយនេះ (អ្នកឃើញទេ?) ដែលមិត្តម្នាក់នេះ បាននិយាយថា “ដូច្នេះ តើអ្នកនឹងនិយាយយ៉ាងណាអំពីសូល?”

149 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ សូលបានសង្គ្រោះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ចូរចាំថា សូលជឿថយក្រោយ។ ខ្ញុំនឹងទទួលស្គាល់វា។ គាត់បានថយក្រោយ ហើយចេញពីព្រះដោយព្រោះគាត់លោភលន់។ គាត់ចូលចិត្តលុយ។” គាត់បាន លើកយកគ្រឿងបូជា និងរបស់ទាំងអស់មកថ្វាយ នៅពេលដែលសាំយូអែល តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានប្រាប់គាត់ឲ្យបំផ្លាញអ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែគាត់

ថែមទាំងបានសង្គ្រោះស្តេចផង គាត់បានសន្សំសំចៃបានច្រើន ហើយយកមកវិញ ព្រោះ... ឃើញទេ? ជំនួសឱ្យការធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដូចវាបានប្រាប់ អ្នក ដាក់គំនិតរបស់អ្នកនៅក្នុងវា មានកន្លែងដែលអ្នកចម្រើន។

150 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតអំពីនិកាយ និងរបស់ផ្សេងៗ ពួកគេបាន ថយក្រោយ ដោយសារតែពួកគេមិនធ្វើតាមព្រះបន្ទូល។ ហើយអ្នកបង្ហាញ ពួកគេនូវព្រះបន្ទូល ពួកគេបែរខ្នងចេញពីវា និយាយថា “អូ ព្រះវិហាររបស់យើង បង្រៀនរឿងនេះ។” មិនត្រឹមត្រូវទេ នេះជាអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូល!

151 ហើយសំយុងអែលត្រូវបានចាត់ឲ្យចុះទៅទីនោះ—ឬសូល—ហើយបំផ្លាញអ្វី ៗទាំងអស់ “អ្វីគ្រប់យ៉ាង អ្នកបំផ្លាញវាទាំងអស់។” ជំនួសឱ្យការធ្វើដូច្នោះគាត់ បានសន្សំខ្លះសម្រាប់ជាដង្ហាយ ហើយគាត់បានទុកជីវិតរបស់ស្តេច ហើយគាត់ បានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ សំយុងអែលដើរចេញទៅប្រាប់គាត់ថា ព្រះវិញ្ញាណរបស់ ព្រះជាម្ចាស់បានចាកចេញពីគាត់ទៅ—ហើយទាំងអស់ដូចនោះ។

152 ហើយសំយុងអែលបានស្លាប់។ ប្រហែលពីរឆ្នាំក្រោយមក សូលបានទទួល... ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានចាកចេញពីគាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានបាត់បង់ទេ។ ប្រាកដ ណាស់ថាគាត់មិនបាត់បង់ ការចាក់ប្រេងតាំងបានចេញពីគាត់។ ឥឡូវនេះមើល ហើយមើលថាតើវាឥឡូវនេះមានឬអត់។

153 សូលបានឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះរហូតដល់ពេលទៅច្បាំង... គាត់ចាប់ផ្តើមទៅ ប្រយុទ្ធ។ ហើយគាត់មានការព្រួយបារម្ភអំពីការទៅប្រយុទ្ធ ហើយគាត់—គាត់បាន សុំព្រះអម្ចាស់សម្រាប់សុបិនមួយ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនឲ្យគាត់នូវសុបិនទេ។ នៅ សម័យនោះ គ្មានហោរាណាម្នាក់នៅក្នុងស្រុកនោះទេ។ សំយុងអែលជាហោរា។ ពួកគេមានទំនាយ ប៉ុន្តែមានដូចជា ពួកគេ—គាត់មិនអាចទទួលបានចម្លើយពីព្រះ ទេ។ គាត់ក៏ចុះទៅឯយូរីម ធូរីម ហើយសួរនៅទីនោះ។ ហើយពន្លឺនៃផ្នែកបន្ទោរមក លើ យូរីម ធូរីម ក៏មិនឆ្លើយតបនឹងគាត់ដែរ។ ហើយគាត់បានធ្វើអ្វីទៀត? គាត់បាន លូនចូលទៅក្នុងរូងភ្នំដែលមានមេធាប់ដែលជាគ្រូទាយ។ ហើយមេធាប់នេះ... គាត់ ក្លែងខ្លួនដូចជាអ្នកច្នើរជើង ហើយចុះទៅទីនោះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើអ្នក នឹងទាញវិញ្ញាណរបស់ហោរាសំយុងអែលមកឯខ្ញុំបានទេ?”

ហើយនាងបាននិយាយ—នាងបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងពីអ្វីដែល សូលបាននិយាយទេ?” (នាងកំពុងនិយាយជាមួយសូល ប៉ុន្តែនាងមិនដឹងពីវា

ទេ)។ បាននិយាយថា “សូលបានមានប្រសាសន៍ថាអ្វីៗដែលទាក់ទងនិងវិញ្ញាណ គាត់ត្រូវតែសម្លាប់។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងការពារអ្នកពីសូល ប៉ុន្តែសូមទាញវិញ្ញាណរបស់ សាំយូអែលមកឯខ្ញុំ។”

ដូច្នោះ មេធាវីបានចូលទៅក្នុងភាពទាក់ទាញរបស់នាង ហើយអ្វីដែលអ្នកដឹង ជាដំបូង គឺពេលដែលនាងបានឃើញ សាំយូអែលងើបឡើង នាងបាននិយាយថា វិញ្ញាណរបស់លោកនឹងមកដល់នៅចំពោះមុខពួកគេ នាងនិយាយ “ខ្ញុំឃើញព្រះ ងើបឡើងពីផែនដី។”

154 នោះគឺជាការល្ងង់លោមចិត្តមួយ។ មើលសាំយូអែលចាស់ឈរនៅទីនោះ។ គាត់បានស្លាប់ពីរឆ្នាំហើយ ប៉ុន្តែគាត់បានឈរនៅទីនោះ។ មិនត្រឹមតែ...គាត់ឈរ នៅទីនោះ ដោយពាក់អាវហោររបស់គាត់។ មិនត្រឹមតែគាត់នៅរស់ទេ ប៉ុន្តែគាត់ នៅតែជាហោរា។ ហាលេលូយ៉ា!

នាងបាននិយាយថា “អ្នកបានបញ្ឆោតខ្ញុំ។” ដល់អ្នក-...

ហើយសូលមានប្រសាសន៍ថា “សាំយូអែល ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ ខ្ញុំនឹង ទៅច្បាំងនៅថ្ងៃស្អែក ហើយព្រះវិញ្ញាណបានបាត់ពីខ្ញុំទៅ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំក៏មិនអាចមានសុបិនពីព្រះអម្ចាស់ដែរ។ ហើយ យូរីម ធួមីម នឹងមិននិយាយ ជាមួយខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមានស្ថានភាពដុនជាបណ្តាស់។”

155 គាត់បាននិយាយថា “ឃើញអ្នកក្លាយជាសត្រូវរបស់ព្រះ” បានបន្តថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំចេញពីការសម្រាករបស់ខ្ញុំ?” ឃើញទេ? សាំយូអែល បាននិយាយដូច្នោះ។ បាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំពីកន្លែងសម្រាក ដោយឃើញថាអ្នកក្លាយជាសត្រូវនឹងព្រះហើយ?” រួចក៏ដើរទៅមុខប្រាប់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា...ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណា គាត់នឹងប្រាប់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ...ឥឡូវចាំថា គាត់បានស្លាប់ពីរ ឆ្នាំហើយ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីព្រះបន្ទូល។” គាត់បានប្រាប់គាត់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បាននិយាយថា “ស្នែកអ្នក នឹងធ្លាក់ចុះក្នុងសមរក្ខមិ ហើយយ៉ូណាបានកូនរបស់អ្នកនឹងដួលជាមួយអ្នក។ និង” គាត់បានបន្តថា “ដល់ម៉ោងនេះយប់ស្អែក អ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំ។” ប្រសិនបើ គាត់បានបាត់បង់ នោះសាំយូអែលជាហោរាក៏ដូច្នោះដែរ។ នោះជាពួកមូលដ្ឋាន

គ្រឹះនិយម អ្នកឃើញអ្វីដែលគេហៅទេ? ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “អ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំនៅយប់ថ្ងៃស្អែក។” ឃើញទេ? បើសិនជាសូលបានបាត់បង់ នោះសំយុងអែលក៏ដូច្នោះដែរ ពីព្រោះពួកគេទាំងពីរនៅកន្លែងតែមួយ។

156 អត់ទេ អត់ទេ! អ្នកនិយមមូលដ្ឋាន.. ហៅថាមូលដ្ឋាននិយម ដូចជាអ្នកហៅខ្លួនថាជាក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ ហៅខ្លួនថាជាគ្រីស្ទាន អ្នកហៅខ្លួនថាជាគ្រីស្ទាន។ ថ្ងៃនេះ ដោយសារអ្នកជាជនជាតិអាមេរិក អ្នកត្រូវតែជាគ្រីស្ទាន ដោយសារតែអ្នកគឺជា—អ្នកជាជនជាតិអាមេរិក។ ឃើញទេ? នោះ—នោះហើយដែលគេហៅខ្លួនគេថាជាគ្រីស្ទាន។ ប៉ុន្តែ គ្រីស្ទានពិតប្រាកដម្នាក់ គឺជាបុរសនៃព្រះវិញ្ញាណ ហើយបានកើតជាថ្មីជាស្រ្តីនៃព្រះវិញ្ញាណ។ នោះពិតជា.. អ្នកផ្សេងទៀតទាំងនេះកំពុងក្លែងបន្លំ ប៉ុន្តែគ្រីស្ទានពិតប្រាកដត្រូវបានហៅពីព្រះ។

157. សូមពន្យល់ពីភាពខុសគ្នារវាងវិញ្ញាណ និងព្រលឹង។

157 ឥឡូវនេះ វាជាការលំបាកមួយ។ ប៉ុន្តែអ្វីដំបូងដែលជាអ្នកគឺ ជាបីតួអង្គ ដូចជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាងារបី ដែលទៅកាន់បុគ្គលតែមួយ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយអ្នកគឺជាព្រលឹង រូបកាយ និងវិញ្ញាណ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវការអ្នកទាំងបីដើម្បីបង្កើតអ្នក។ ជាមួយនឹងពួកវាតែមួយ អ្នកមិនមែនជាអ្នកទេ។ វាត្រូវការទាំងបីដើម្បីបង្កើតអ្នក។

158 ដូចខ្ញុំបាននិយាយកាលពីថ្ងៃមុនថា “នេះគឺជាដៃរបស់ខ្ញុំ នេះគឺជាម្រាមដៃរបស់ខ្ញុំ នេះគឺជាច្រមុះរបស់ខ្ញុំ នេះគឺជាភ្នែករបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំជានរណា?” តើនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំណា? វាជាអ្វីដែលនៅខាងក្នុងខ្ញុំ នោះគឺជា—ភាពវៃឆ្លាត។

បើភ្នែកនេះ បើដៃនេះ បើរូបកាយនេះឈរនៅទីនេះ ដូចសព្វថ្ងៃនេះក៏ដោយ—ខ្ញុំអាច... រូបកាយរបស់ខ្ញុំអាចនៅទីនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចបាត់ទៅហើយ អ្វីដែលជាខ្ញុំ។ តើ—អ្នកណាដែលខ្ញុំនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំបានបន្ត។ នោះហើយ—នោះជាផ្នែក—ផ្នែកដែលជាវិញ្ញាណ។ ព្រលឹងគឺជាធម្មជាតិនៃវិញ្ញាណនោះ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក វាមិនធ្វើអ្វីសោះ.. អ្នក.. វាផ្លាស់ប្តូរ ឬបំប្លែងវិញ្ញាណរបស់អ្នកទៅជាព្រលឹងផ្សេង។ ហើយព្រលឹងនោះគឺជាធម្មជាតិផ្សេងគ្នាដែលនៅលើវិញ្ញាណនោះ។ ដូច្នេះព្រលឹងគឺជាធម្មជាតិនៃវិញ្ញាណរបស់អ្នក។

159 ពីណាមុនដំបូងអ្នកជាមនុស្សអាក្រក់ អាក្រក់ ស្អប់ គំនុំ និងជម្លោះ ឥឡូវនេះ អ្នកកំពុងស្រឡាញ់ ផ្អែមល្អែម សប្បុរស និង—និង...មើលឃើញភាពខុសគ្នា? វា ជាធម្មជាតិរបស់អ្នក។ យើងនឹងហៅ ខ្ញុំហៅវាថាអញ្ចឹង។ វាជាព្រលឹងរបស់អ្នក ដែលត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ព្រលឹងចាស់បានស្លាប់ហើយព្រលឹងថ្មីដែលជាធម្មជាតិថ្មី បានកើតនៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ?

160 ខ្ញុំរក្សាលរបស់អ្នកមិនមែនជាបញ្ហារបស់អ្នកទេ វាជាវិញ្ញាណរបស់អ្នកដែល នៅក្នុងអ្នកគឺជាភាពវៃឆ្លាតរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ខ្ញុំរក្សាលរបស់អ្នកគឺជាបណ្តុំ នៃរូបធាតុ និងកោសិកាជាដើម វាមិនមានបញ្ហានៅក្នុងខ្លួនវាទេ។ ប្រសិនបើ វាកើតឡើង ដរាបណាវាដាក់នៅទីនោះ មិនថាអ្នកស្លាប់ ឬនៅរស់ទេ វានៅតែ ដំណើរការ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាមិនមែន—វាមិនមែនជាខ្ញុំរក្សាលរបស់អ្នកទេ វាគឺជា វិញ្ញាណរបស់អ្នកនៅក្នុងខ្លួនអ្នក។ ហើយព្រលឹងរបស់អ្នកគឺជាធម្មជាតិនៃវិញ្ញាណ នោះ។ នោះជាព្រលឹងវិញ្ញាណដែលគ្រប់គ្រង—វិញ្ញាណដែលគ្រប់គ្រងរាងកាយ។ ឃើញទេ? អ្នកនៅទីនោះ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់ ព្រោះយើងយឺតបន្តិច។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា—ខ្ញុំ សង្ឃឹមថានឹងថែដោះស្រាយវា។

158. បងប្រុស ប្រាណហាំ សូមពន្យល់—សូមបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ថា តើស្ត្រីគួរឆ្អែង ទីបន្ទាល់ ឬនិយាយភាសាដទៃក្នុងអង្គប្រជុំឬអត់។

161 មែនហើយ ខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើស្ត្រីជា—គ្រូអធិប្បាយក្នុងអង្គប្រជុំ នាងមិនគួរ ជាអ្នកអធិប្បាយទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងមានអំណោយនៃភាសា ហើយនិយាយ នៅក្នុងអង្គប្រជុំ ដែលជាកន្លែងដែលមាន—មានហោរា—ហើយអំណោយទាន ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នា ខ្ញុំជឿថានាងមានសិទ្ធិធ្វើដូច្នោះ។ ដោយសារនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ យើងរកឃើញថាពួកគេមានហោរាដូចជាម៉ារាម និងពួកគេខ្លះ ហើយពួកគេ មិនមែន—ពួកគេមិនមានយុត្តាធិការ...ប្រសិនបើខ្ញុំទៅដល់ការអធិប្បាយខ្លីរបស់ខ្ញុំ នៅទីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងចូលទៅកាន់វានៅទីនោះ។ ឃើញទេ?

162 ប៉ុន្តែស្ត្រីប្រសិនបើពួកគេមានអំណោយទាន...ឥឡូវនេះ វិធីត្រឹមត្រូវដែលខ្ញុំ ជឿ គឺនៅពេលដែលយើងជួបគ្នាឆាប់ៗ... ពេលដែលព្រះវិហាររបស់យើងត្រូវ បានដោះស្រាយបន្តិចបន្តួចទៀត...ហើយ—ហើយដោយវិធីនេះ មានក្រុមថ្មី ថ្មី —ព្រះវិហារមួយទៀតនឹងរួបរួមគ្នា...?... មកជាមួយក្រុមជំនុំនេះ ដរាបណាយើង

មានបន្ទប់នៅទីនេះសម្រាប់ពួកគេ និងរបស់របរ។ ព្រះវិហារមួយទៀតនឹងមករួមជាមួយនឹងព្រះវិហារនេះ មិនមែនអង្គការទេ គ្រាន់តែមកជាបូជាកាយ ជាក្រុម ទៅជាព្រះវិហារ។ ហើយ—ហើយពួកគេគឺជាក្រុមនៃមនុស្សដែលមានអំណោយទាន។

163 ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែលវាមកជាមួយគ្នា អ្វីដែលត្រូវធ្វើ មនុស្សដែលមានអំណោយទានទាំងនេះត្រូវជួបជុំគ្នានៅពេលជាក់លាក់ណាមួយសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ ហើយមើលអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកវាអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យចេញពីវេទិកា។ និងប្រជាជន...វាគឺសម្រាប់ការកសាងព្រះវិហារ។

164 ឥឡូវនេះ បើអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ហើយអ្នកដឹងថា គ្មាននរណាបកស្រាយវាឡើយ... ហើយពេលដែលអ្នកនៅក្នុងការប្រជុំ ជួនកាលវាជាការមិនគោរពណាស់ អ្នកដឹងទេ។ អ្នករកឃើញពេលខ្លះ...ខ្ញុំបានឈរក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំហៅអាសនៈ ហើយមាននរណាម្នាក់ងើបឡើង ហើយបំបែកការហៅអាសនៈ ដោយនិយាយភាសាដទៃ។ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឥឡូវនេះ មនុស្សប្រហែលជាបាននិយាយភាសាដទៃបានត្រឹមត្រូវ នោះអាចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែសូមមើលដោយមិនត្រូវបានគេបង្រៀនឱ្យដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ របៀបដើម្បីគ្រប់គ្រងវា...

165 ខ្ញុំបានកំណត់ត្រឹមត្រូវនៅលើវេទិកា ហើយស្តាប់ត្រូវអធិប្បាយ ហើយឃើញគាត់ទៅដល់កន្លែងមួយ... ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ក្រោកទៅជួយគាត់ខ្លាំងណាស់ ខ្ញុំមិនដឹងធ្វើម៉េចទេ។ ហើយអ្នកបានធ្វើរឿងដូចគ្នា យើងទាំងអស់គ្នាធ្វើដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វី? នោះជាការមិនគោរព។ អង្គុយចុះ។ សូមគោរពបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

166 ខ្ញុំបានលឺថា—ខ្ញុំបានឮបងប្រុស នេវិល អធិប្បាយ ហើយគាត់បានឮខ្ញុំអធិប្បាយនៅពេលដែលយើងបានធ្វើ យើងពិតជា... បងប្រុស ជេ.ធី(J.T.) នៅទីនេះ និងពួកគេទាំងអស់គ្នា ឬ—ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នា យើងអាចស្តាប់ការអធិប្បាយគ្នាទៅវិញទៅមក យើងគិតថា “អូបងប្រុស ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងក្រោកឡើងដើម្បីជួយគាត់។” ឃើញទេ? អ្នកគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាព្រះវិញ្ញាណចាក់លើអ្នកប៉ុន្តែតើអ្នកធ្វើអ្វី? សូមរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់របស់អ្នក។ ឃើញទេ? ដោយហេតុថាវិញ្ញាណរបស់ហោរាត្រូវចុះចូលនឹងហោរា។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ សូមរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់របស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកធ្វើដូច្នោះ។

167 ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើស្រ្តី...សំណួរសួរថាតើស្រ្តីមានភាសាដទៃ ហើយនាងចង់និយាយបានឬអត់ ខ្ញុំជឿថា ពេលនោះមកដល់ នាងមានសិទ្ធិនិយាយភាសាដទៃ ប៉ុន្តែមិនត្រូវអធិប្បាយ ឬឆក់យកអំណាចលើបុរសឡើយ។ នៅពេលដែលនាងជាគ្រូអធិប្បាយ ប្រាកដណាស់ថានាងនៅលើបុរស។

159. បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានរៀបការជាមួយនារីម្នាក់ដែលបានរៀបការពីមុនមក។ យើងបានលែងលះគ្នា ហើយនាងបានរៀបការពីរដងមកហើយ។ ព្រះគម្ពីរចែងថា បើយើងចង់រៀបការ—ប្រសិនបើយើងចង់រៀបការ ងាកទៅ...ប្រពន្ធទីមួយ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចងាកទៅរកនាងដែលបានរៀបការពីមុនឬក៏ខ្ញុំអាចមានសេរីភាព?

168 ឥឡូវនេះ ប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ នេះជាវិធីតែមួយគត់ដែលប្អូនអាចធ្វើបាន។ ឥឡូវនេះជាប្រធានបទដ៏ធំ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើក្រុមជំនុំធ្លាប់រៀបចំ ហើយគម្រង់ទៅកន្លែងដែលគួរនៅ ឬ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយនេះដោយគោរព...មានបក្សពួកពីរនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ និងការលែងលះនៅក្នុងព្រះវិហារ មួយកាន់បក្សពួកនិងបក្សពួកមួយទៀត។ ហើយតាមគំនិតរបស់ខ្ញុំដោយព្រះគុណនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះ និងព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់ ពួកគេទាំងពីរខុស។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែមានការពិតនៅទីនោះ។

169 ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល...ឥឡូវនៅទីនេះ ខ្ញុំមានបងប្រុសម្នាក់ បងប្អូនឈាមតែមួយរបស់ខ្ញុំ កំពុងចង់រៀបការជាមួយមនុស្សស្រី។ ហើយបងប្រុសរបស់ខ្ញុំធ្លាប់រៀបការពីមុននឹងបានកូនម្នាក់ដោយស្រ្តីល្អម្នាក់។ ហើយគាត់មករកខ្ញុំដើម្បីរៀបការជាមួយគាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនបានទាល់តែសោះ!”

170 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ៥ “អ្នកណាដែលលែងប្រពន្ធទៅរៀបការ ដោយបុព្វហេតុនៃការសហាយស្មន់ (ដែលនាងត្រូវធ្វើមុនពេលនាងរៀបការ ហើយមិនបានប្រាប់គាត់អំពីវា) នាំឲ្យនាងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ អ្នកណាដែលរៀបការនឹងនាងដែលគេបោះបង់ចោល អ្នកនោះរស់នៅក្នុងអំពើផិតក្បត់។” ដូច្នេះកុំធ្វើដូច្នោះ។ អត់ទេ អ្នកមិនអាចត្រលប់ទៅឯ—ទៅប្រពន្ធដំបូងរបស់អ្នកប្រសិនបើនាងរៀបការម្តងទៀតបាននោះទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក—នាងបានលែងអ្នកហើយទុកអ្នកចោល...

171 បន្ទាប់មកអ្នកបាននិយាយថា “តើខ្ញុំទំនេរទេ?” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានម្តងទៀត។ “ខ្ញុំបានរៀបការជាមួយនារីម្នាក់ដែលមិនធ្លាប់រៀបការពីមុនមក។ យើងបានលែងលះគ្នា ហើយនាងបានរៀបការពីរដងហើយ (ខ្ញុំស្មានថាមនុស្សម្នាក់នេះនៅលើវ)។ ព្រះគម្ពីរចែងថា បើយើងចង់រៀបការនឹងបែរទៅរក...ដំបូងម្តងទៀត។”

172 អត់ទេ បាទ! មាននៅក្នុងច្បាប់លេវីនីយ៍។ អ្នកត្រឡប់ទៅស្ត្រីនោះវិញ នាងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកផ្សេង។ អ្នកបានធ្វើឲ្យខ្លួនឯងអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត។ អត់ទេ អ្នកមិនគួរយកប្រពន្ធដែលរៀបការជាមួយអ្នកផ្សេងមកវិញទេ។

173 ឥឡូវនេះ “តើខ្ញុំអាចដាក់ទៅរកនាងដែលបានរៀបការពីមុនឬគួរខ្ញុំ—ឬតើខ្ញុំគួរនៅលើវ?” អ្នកទំនេរ! នៅលើវ! បាទ អ្នកមិនត្រឡប់ទៅវិញទេ។ អត់ទេ បាទ! នាងបានរៀបការជាមួយអ្នកផ្សេង នៅឱ្យឆ្ងាយពីនាង។ ត្រូវហើយ! កុំ...ដែលធ្វើឱ្យសៅហ្មង...? អ្នកយល់។ ប្រសិនបើយើងមានពេលបន្តិចទៀត ខ្ញុំមិនយល់ទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់សំណួររបស់អ្នក បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ មិនថាតើអ្នកជានរណា: អត់ទេ បាទ! កុំត្រឡប់ទៅយកស្ត្រីនោះវិញ នៅពេលដែលនាងបានរៀបការពីរបីដងចាប់តាំងពីនាងបានរៀបការជាមួយអ្នក។ វាខុស។

174 ខ្ញុំបានរៀបការឱ្យប្តីប្រពន្ធមួយគូនៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានដែលបានរៀបការពីមុន ហើយបានលែងលះគ្នាទៅ ហើយ—ជាគូស្នេហ៍ចាស់។ មែនហើយ ពួកគេគឺជាបងប្រុស និងបងស្រី ពូកេត នោះជាគេពិតប្រាកដ។ ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចចុះសម្រុងគ្នាបាននិងមានការដោះដូររវាងពួកគេ ពួកគេបានលែងលះគ្នា។ នាងរស់នៅស្មោះត្រង់និងនៅលើវតាមដែលនាងអាចធ្វើបាន ហើយគាត់រស់នៅតាមរបៀបដូចគ្នា។ មួយរយៈក្រោយមក គេឃើញថាគេល្ងើល្ងើប៉ុណ្ណា ក៏ត្រឡប់មកចង់រៀបការវិញ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បានប្រាកដណាស់!” ឃើញទេ? “មិនអីទេ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ។” ដូចនេះពួកគេ...មែនហើយ ពួកគេបានរៀបការ។ ពួកគេមិនដែលត្រូវបានលែងលះឡើយ គ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឯកសារដើម្បីរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ ព្រោះពួកគេបានរៀបការនៅដើមដំបូង។

160. តើអក្សរទាំងបីមានន័យយ៉ាងណានៅលើលើឆ្នាំងកាតូលិក? (តោះមើល។) តើអក្សរទាំងបីមានន័យយ៉ាងណានៅលើលើឆ្នាំងកាតូលិក?

175 មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាលើឆ្នាំងទាំងអស់គឺដូចគ្នា បើខ្ញុំមិនអញ្ជឹង...ខ្ញុំនឹងមើលទៅវាប្រសើរជាង។ ប៉ុន្តែវាមាន អាយ-អ-អិន-អាយ ដែលមានន័យថា “ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ជាស្តេចសាសន៍យូដា។” ឃើញទេ? ប្រសិនបើនោះជាអ្វីបែបនោះ ខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេមានអ្វីពិសេស ឬអ្វីផ្សេងទៀតនោះទេ។ ប៉ុន្តែអក្សរទាំងនោះមានន័យថា “ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ជាស្តេចសាសន៍យូដា។” អាយ-អ-អិន-អាយ នោះហើយជាអ្វីដែលនៅលើឆ្នាំង។ ត្រូវហើយ។

161. តើវាខុសទេក្នុងការប្រើដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់លើមូលនិធិកសាងព្រះវិហារ?

176 មែនហើយឥឡូវនេះ នៅទីនេះ—នេះជារឿងតូចតាចសម្រាប់ព្រះវិហារឥឡូវនេះ។ អត់ទេ ការដាក់ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់ត្រឹមត្រូវគឺត្រូវទៅរកអ្នកបម្រើព្រះ។ ត្រូវហើយ! នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពួកគេមានប្រអប់មួយ ដែលពួកគេបានដាក់នៅមាត់ទ្វារ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅពេលនោះក្នុង—អគារ។ ប្រអប់នេះជាមូលនិធិដែលប្រជាជនដាក់នៅទីនោះសម្រាប់ការជួសជុល...អ្នកបានអានវាច្រើនដងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ពួកគេបានរក្សាអគារនិងវត្ថុដូចនោះ...ការជួសជុលទាំងអស់នៅលើអគារត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ពីមូលនិធិនោះ។ ប៉ុន្តែមួយភាគដប់បានទៅ—មួយភាគដប់នៃដង្ហាយមួយ—តង្វាយទាំងអស់បានទៅសង្ឃរបស់ពួកគេ គឺគ្រូគង្វាល។ មែនហើយ ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់គឺសម្រាប់អញ្ជឹងគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ។

177 ខ្ញុំដឹងថាមនុស្សយកដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់របស់ខ្លួនទៅឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយ។ វាខុស។ ប្រសិនបើអ្នកមានអ្វីដើម្បីឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយ ចូរឲ្យនាង ប៉ុន្តែកុំឲ្យប្រាក់របស់ព្រះដល់នាង។ នោះមិនមែនជារបស់អ្នកតាំងពីដំបូងទេ។ នោះជារបស់ព្រះ!

178 ប្រសិនបើអ្នកបានចាត់ខ្ញុំទៅឯក្រុងដើម្បីយកនំប៉័ងមួយ ហើយអ្នកនឹងឱ្យខ្ញុំម្តែប្រាំសែនដើម្បីទទួលបាននំប៉័ង ហើយខ្ញុំបានជួបនរណាម្នាក់នៅតាមផ្លូវចង់បានវា...អ្វីផ្សេងទៀត ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យគាត់ម្តែប្រាំសែន ឃើញថាខ្ញុំឲ្យលុយគាត់។ ប្រសិនបើគេសុំអ្វីមួយមកខ្ញុំ សូមឲ្យគេយកវាមកដាក់ក្នុងហោប៉ៅនេះ ហើយឲ្យលុយខ្ញុំទៅតែ ប៉ុន្តែនេះជាលុយរបស់អ្នក។ ហើយមួយភាគដប់គឺជារបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយលើវិញដែលជាសង្ឃរស់នៅដោយសារដង្ហាយមួយភាគដប់។

179 មួយភាគដប់គឺជាដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដែលត្រូវនាំចូលទៅក្នុងឃ្នាំង
ជាមួយនឹងការសន្យារបស់ព្រះដើម្បីប្រទានពរដល់វា។ ហើយភស្តុតាងមួយ គាត់
បាននិយាយថា “បើអ្នកមិនជឿ មកបញ្ជាក់ឱ្យខ្ញុំ ហើយមើលថាតើខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាឬ
យ៉ាងណា?” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ!

180 តង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ចូលទៅក្នុងព្រះវិហារសម្រាប់គ្រូគង្វាល ហើយដូច្នោះ
ដើម្បីរស់នៅ។ ហើយបន្ទាប់មក—នេះ—មូលនិធិសាងសង់ និងអ្វីៗដូចនោះ គឺជា
មូលនិធិដាច់ដោយឡែកទាំងស្រុង។ ឥឡូវនេះ—នោះគឺជាបទគម្ពីរ។

181 មានពេលមួយនៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមខ្ញុំចង់ចំណាយពេលមួយយប់...
ខ្ញុំបានទៅទីនេះមួយរយៈមុនមុនពេលខ្ញុំចេញពីរោងឧបោសថ ហើយបាន
ចំណាយពេលប្រហែលពីរបីសប្តាហ៍ ហើយគ្រាន់តែនៅលើប្រធានបទដូចនោះ
ហើយបានឆ្លងកាត់វា ហើយបង្ហាញពីអ្វីដែលជាដង្វាយមួយភាគក្នុងព្រះវិហារ។

**162. បងប្រុស ប្រាណហាំ តើមានអ្វីខុសជាមួយនឹងកម្មសិទ្ធិរបស់ផ្ទះសំណាក់
បន្ទាប់ពីយើងបានក្លាយជាគ្រីស្ទានដូចជា ម៉ាសុន?**

182 អត់ទេ បាទ! អ្នកជាគ្រីស្ទានម្នាក់នៅទីណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនៅ
ទីណាទេ អ្នកនៅតែអាចក្លាយជាគ្រីស្ទាន។

**163. តើអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា គឺជាវិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បីស្វែងរក
ព្រះអម្ចាស់... តើ—តើអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាក្នុងវិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បី
ស្វែងរកព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងរឿងសំខាន់មួយចំនួន?**

ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យ...ខ្ញុំមិនជឿថាខ្ញុំ...អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមើលថាតើខ្ញុំអាចចូល
បន្តទៅក្នុងវាដែរឬទេ។ “តើអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាក្នុងវិធីដ៏ល្អបំផុត (ខ្ញុំ
ឃើញថាវាគួរតែជាសញ្ញាក្រៀសនៅទីនោះ តាមខ្ញុំស្មាន)... តើអ្នកមានអារម្មណ៍
យ៉ាងណាក្នុងវិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បីស្វែងរកព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងរឿង
សំខាន់មួយចំនួន?”

183 ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាទីស្រឡាញ់ វិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បីស្វែងរកព្រះហឫទ័យ
របស់ព្រះក្នុងរឿងសំខាន់មួយចំនួនគឺការអធិស្ឋាន។ ឃើញទេ?

184 ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ...នេះជារឿងតូចមួយដ៏អស្ចារ្យនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើ
អ្នក—ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកមានបញ្ហាដែលសំខាន់ណាស់...ឥឡូវនេះ នេះជា

វិធីដែលខ្ញុំធ្វើ។ ខ្ញុំយកវានៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ហើយវាតែងតែជាកម្លាំងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ ហើយមើលអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែទុកឱ្យខ្លួនឯងអព្យាក្រឹតចំពោះវា កុំប្រកាន់ម្ខាង ហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌—វាអាច...”

185 ឥឡូវនេះ ក្នុងករណីរបស់ខ្ញុំភាគច្រើន ប្រសិនបើវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំង ខ្ញុំរង់ចាំនិមិត្ត។ ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើន ព្រះមិនដោះស្រាយក្នុងការនិមិត្តទេ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនណែនាំអ្នកឱ្យធ្វើបែបនោះទេ។ ឃើញទេ? ព្រោះជាមនុស្សខ្លះដែលមាននិមិត្ត ហើយខ្លះទៀតធ្វើអ្វីផ្សេងៗ។ កន្លែងណាដែលអ្នកធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាន ប្រហែល—នៅក្នុងរបៀបនៃការបម្រើព្រះអម្ចាស់—ខ្ញុំធ្វើអ្វីមួយដែលអ្នកមិនអាចធ្វើបាន។ ឃើញទេ? ព្រះចាត់ចែងយើងខុសគ្នា។

186 ដូច្នេះហើយខ្ញុំចង់បានប្រសិនបើខ្ញុំនៅក្នុងកន្លែងរបស់អ្នកហើយមិនមានការនិមិត្តពីចំពោះព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំគ្រាន់តែរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ឥឡូវនេះសូមទ្រង់បង្ហាញខ្ញុំពីអ្វីដែលជាការសម្រេចចិត្តដើម្បីធ្វើ។” ហើយបន្ទាប់មក វិធីដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាចង់ធ្វើវា បន្ទាប់មករង់ចាំបន្តិចបន្តាប់មករង់ចាំបន្តិចទៀត ហើយមើលថាផ្លូវមួយណា ខាងណាដែលអ្នកពឹងទៅខាងណាដែលព្រះវិញ្ញាណ... និយាយថា “ឱព្រះវរបិតាអើយ ក្នុងដួងចិត្តទូលបង្គំទ្រង់ជ្រាបថា វាមិនសំខាន់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើទ្រង់ចង់ធ្វើអ្វីអំពីវា។”

187 នោះជាវិធីដែលខ្ញុំធ្វើអំពីការប្រជុំពេលខ្លះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបាននាំទៅផ្លូវនេះ ឬផ្លូវនោះ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងដើរតាមផ្លូវនោះ។ នោះហើយជាវិធីដើម្បីធ្វើវាព្រោះវានៅក្នុងការអធិស្ឋានបន្ទាប់មកមក អ្នកកំពុងធ្វើបានល្អបំផុតតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។

188 ហើយខ្ញុំជឿថានេះជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំដូចជាប៉ុលនៅក្នុង—នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃកន្លងទៅ។ គាត់នៅចន្លោះច្រកពីរ តើផ្លូវណាដែលគាត់គួរទៅ។ ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមនៅលើផ្លូវខុសហើយគាត់បានទទួលការហៅទៅកាន់ម៉ាសេដូន។ ហើយខ្ញុំជឿថា ប្រសិនបើអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្តសម្រាប់ព្រះ ហើយធ្វើវាឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងកែអ្នកហើយមិនធ្វើ—ឃើញថាអ្នកមិនខុសទេ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងធ្វើវា។

164. តោះមើល។ បងប្រុសប្រាណហាំ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះមនុស្សនោះ—
—ត្រូវបានពិចារណា ពីព្រហ្មចារីកំពុងដេកលក់នៅពេលគេជំនុំជំរះទោស?

189 មែនហើយ ព្រហ្មចារីដែលកំពុងដេកនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ នាងនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅពេលជំនុំជំរះ។ នាងនឹងមិនក្លាយជាកូនក្រមុំទេ ប៉ុន្តែនាងគឺជាក្រុមមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះដែលនឹងមកនៅក្នុងការជំនុំជំរះ ដែលនឹងមិនត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងកូនក្រមុំ។ ប៉ុន្តែដរាបណាពួកគេនៅព្រហ្មចារី ពួកគេនៅចំពោះព្រះ។ ឃើញទេ? ពួកគេត្រូវសង្គ្រោះ។ ទ្រង់វែញក...ពួកគេនឹងក្លាយជាចៀមនៅខាងស្តាំទ្រង់។ ហើយអ្នកដែលមិនបានសង្គ្រោះនឹងក្លាយជាពពែនៅខាងឆ្វេងទ្រង់នៅឯគ្រាជំនុំជំរះបណ្តឹងស្តីអស្ចារ្យ។

ខ្ញុំអាចចំណាយពេលច្រើនលើរឿងនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—វាយឺតបន្តិច។

165. តើវាអាចទៅរួចទេដែលមនុស្សពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលត្រូវបានដឹកនាំ—ជំរុញ—ដើម្បីធ្វើរឿងតូចតាច... មានឥទ្ធិពលលើការធ្វើរឿង—រឿងតូចតាចដែលគាត់មិនចង់ធ្វើ?

190 នឹងហើយ! បាទ មែនហើយ! មែនហើយ ជាមនុស្សដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... អ្នកត្រូវនៅនឹងកន្លែងបន្ទាប់មក—ត្រូវបានជំរុញដោយរឿងទាំងនេះ។ អ្នកគ្រាន់តែដាក់គោលដៅខ្លួនឯង។ នៅពេលដែលអ្នកចុះនៅទីនោះដើម្បីបម្រើអារក្ស នោះវាគ្រាន់តែឱ្យអ្នកស្នាក់ស្ទើរគ្រប់ពេលដែលអ្នកចង់។ ប៉ុន្តែអ្នកធ្លាប់ឈរសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកបាននៅម្ខាងទៀត ហើយវាបានហ្វឹកហាត់គ្រប់កាំភ្លើងនៅជុំវិញអ្នក។ រាល់ការល្អៗ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាចបោះទៅលើអ្នក នោះអ្នកមានវា។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានទទួលអ្វី? “ទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងអ្នក ទ្រង់ធំជាងវាដែលនៅក្នុងលោកិយនេះ។” ឃើញទេ?

191 ឥឡូវនេះ អ្នកមិននៅក្នុងសមរម្យនៅទីនេះទេ អ្នកគ្រាន់តែដើរតាម។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកមាន—អ្នកបានសម្អាត អ្នកបានស្លៀកពាក់ អ្នកបានកោរសក់ អ្នកបានសិតសក់របស់អ្នក អ្នកពាក់ឯកសណ្ឋានមួយ អ្នកមានកាំភ្លើងនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ “តោះទៅ!” ឃើញទេ? អ្នកនៅក្នុងសមរម្យ មិនមែនដើម្បីបង្ហាញទេ ប៉ុន្តែដើម្បីប្រយុទ្ធ ប្រយុទ្ធ! ប្រាកដណាស់ នៅពេលដែលការល្អៗកើនឡើង ដោយមានព្រះវិញ្ញាណ ជាខែលនៃសេចក្តីជំនឿ បិទបាំងវា ហើយបន្តទៅមុខទៀត។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ អូ ចូរដាក់គ្រឿងសឹកទាំងអស់របស់ព្រះ។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកពាក់អាវក្រោះ បើអ្នកមិនទៅប្រយុទ្ធផង? ទាហានទាំងអស់
ស្លៀកពាក់ទៅច្បាំងមិនដើម្បីបង្កូតទេ ដើរចេញហើយនិយាយថា “ខ្ញុំគឺអញ្ចឹង។
ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន។ មើលថាខ្ញុំជានរណា។ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ដូច្នោះ។ ហាលេ
លូយ៉ា! ខ្ញុំបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅយប់មុន។ ប្រាកដណាស់ គ្មានអ្វីខាន
ខ្ញុំទៀតទេ។” អា-ហ្នី! អូ បងប្រុសខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាអ្នកត្រឡប់ទៅវិញហើយព្យាយាម
ម្តងទៀត។ ឃើញទេ?

192 អូ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នក នៅពេលដែលអ្នកនិយាយថា អ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ សាតាំងបានផ្ទុះគ្រប់កាំភ្លើងមកលើអ្នក ដោយបាញ់អ្នក។ បន្ទាប់មក
អ្នកបានពាក់គ្រឿងសឹកទាំងមូល រួចយកខែលនៃសេចក្តីជំនឿ ដារនៃព្រះវិញ្ញាណ
ឬព្រះបន្ទូល និងយក—គ្រាប់នៅលើ—លាក់ខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងដំណឹងល្អ ហើយ
យកបំណែកកណ្តាលចាស់នៅទីនេះ ពាក់អាវការពារ ហើយទាញផ្ទុះលើវា ហើយ
រឹតបន្តឹងខ្លួនបន្តិច ហើយត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា ព្រោះវាមកដល់។ កុំបារម្ភ។ បាទ
មែនហើយ! អ្នកនឹងមានបញ្ហាច្រើន។ ប៉ុន្តែចាំថា “ទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងអ្នក ទ្រង់
ធំជាងវាដែលនៅក្នុងលោកិយនេះ។”

166. តើព្រះយេស៊ូវមានន័យយ៉ាងណានៅក្នុង ម៉ាថាយ ១៦:៩ និង ១០? តើ
កន្ត្រកដប់ពីរ និងប្រាំពីរកន្ត្រកតំណាងអ្វី? សំណួរសម្រាប់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។

193 សូមមើល—សូមមើល ម៉ាថាយ ១៦:១០។ ខ្ញុំមិនប្រាកដពេកទេឥឡូវនេះ។
សូមឲ្យខ្ញុំទៅកន្លែងដែលវានៅ ម៉ាថាយ ១៦:៩ និង ១០—១៦:៩ និង ១០. យើង
នៅទីនេះ។

តើអ្នករាល់គ្នាសឹក...មិនទាន់ឃើញ ឬមិនចាំពីនំប៉័ង៥ និង
មនុស្ស៥ពាន់នាក់ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលបានប៉ុន្មានកន្ត្រក
នោះទេឬអី?

ឬពីនំប៉័ង៧ និងមនុស្ស៤ពាន់នាក់ ហើយដែលប្រមូលបាន
ប៉ុន្មានកំប្រោងទេឬអី?

ឥឡូវនេះមើល។ មើលខាងលើហ្នឹងបន្តិចសិន។

គ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរឲ្យពិចារណា ហើយ
ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះដំបែរបស់ពួកដាវិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី ឲ្យមែនទែន។

គេក៏រិះគិតគ្នាថា ប្រហែលជាដោយព្រះយើងមិនបានយកនំប៉័ងមក
ទេដឹង។

ព្រះយេស៊ូវ...(ឥឡូវមើល!)...ពេលដែលព្រះយេស៊ូវជ្រាប...(ទ្រង់បាន
ចាប់គំនិតរបស់ពួកគេ អ្នកឃើញទេ?) ...នោះក៏មានព្រះបន្ទូលថា
ឱមនុស្សមានជំនឿតិចអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិតគ្នា អំពី
ដំណើរដែលមិនបានយកនំប៉័ងមកដូច្នោះ?

តើអ្នករាល់គ្នានឹក...មិនទាន់ឃើញ ឬមិនចាំពីនំប៉័ង៥
និងមនុស្ស៥ពាន់នាក់ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលបានប៉ុន្មានកន្ត្រក
នោះទេឬអី?

194 នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺបែបនេះ៖ “ប្រសិនបើអ្នកបានឃើញព្រះផ្តល់ និង
ធ្វើការអស្ចារ្យ នោះទ្រង់មិនអាចធ្វើការអស្ចារ្យម្តងទៀតបានទេឬ?” ឃើញទេ? សូម
មើលប្រសិនបើ...ម្យ៉ាងទៀត បែបនេះ: បើទ្រង់បានសង្គ្រោះអ្នកពីជីវិតនៃអំពើបាប
តើទ្រង់មិនអាចប្រោសរូបកាយអ្នកបានទេឬ? តើអ្នកមិនចាំទេថាតើអ្នកជាមនុស្ស
មានបាបដោយរបៀបណាដែលទ្រង់បានលើកព្រលឹងអ្នកឡើងដោយសេចក្តីជំនឿ
ដើម្បីជឿ? តើទ្រង់មិនអាចធ្វើអ្វីដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់អ្នកម្តងទៀតទេឬ? តើទ្រង់មិន
អាច—តើទ្រង់មិនអាចធ្វើការអស្ចារ្យ ឬអ្វីផ្សេងទៀតសម្រាប់អ្នកបានទេ? កន្ត្រក
ប្រាំ...បាននិយាយថា “ចងចាំ...”

195 ដូច...ពេលគេឆ្លងសមុទ្រក្រហម ព្រះជាម្ចាស់បើកផ្លូវដូច្នោះ ហើយបានបើក
សមុទ្រក្រហមដូចនោះ ហើយដើរកាត់ វាបានមកខាងស្តាំនៅម្ខាងទៀត ហើយ
ភ្លាមៗនៅពេលដែលគាត់បានទៅដល់ដោយគ្មានទឹក។ ពួកគេបានចាប់ផ្តើម
រអ៊ូរទាំ។ តើវាត្រូវទេ? ពេលគេអត់បាយភ្លាម គេក៏ស្រែកថា “យើងមិនមាននំប៉័ង
ទេ។” ឃើញទេ?

បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនបានគិតអំពីការអស្ចារ្យនៅសមុទ្រក្រហមទេឬ?
តើអ្នកមិនបានចុះមកទេ នៅពេលដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាបានដល់កន្លែងមួយ នៅ
ក្បែរសមុទ្រក្រហម?”

“អូ” ពួកគេថា “យើងច្បាស់ជាស្លាប់។ ជនជាតិអេស៊ីបមកចាប់យើង
ឥឡូវនេះ។ វានៅទីនេះ តើយើងនឹងធ្វើអ្វី?”

196 បាននិយាយថា “តើអ្នកណាបំផ្លាញផែនដីដោយគ្រោះកាចនៅទីនោះ? តើអ្នកណារក្សាព្រះអាទិត្យចាំងនៅហ្គោសិន?” ឃើញទេ? យើងត្រូវចងចាំរឿងទាំងនោះ ចូរចាំថា ព្រះជាព្រះ! ហាលេលូយ៉ា! អ្វីក៏ដោយ ទ្រង់នៅតែជាព្រះ។ ទ្រង់ប្រាកដជាអាចធ្វើអ្វីៗបាន។

167. តើអ្នកនឹងពន្យល់អំពី “រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ” នៅក្នុង កូរិនថូសទី១ ១២:២៧ និង “កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ” នៅក្នុង វិវរណៈ:២:៩—៩. ពីក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីខាងវិញ្ញាណនៅទីនេះនៅក្នុង—ខាងវិញ្ញាណនៅទីនេះនៅក្នុង វិវរណៈបានទេ? វា—វា—តើនេះជាការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណនៃក្រុមជំនុំឬ?

197 អត់ទេ! ឥឡូវនេះ សូមមើលប្រសិនបើខ្ញុំមានវាជាលើកដំបូងឥឡូវនេះ កូរិនថូសទី១ ភ្លាមៗ កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១២ មិនអីទេ និងខទី២៧។

អ្នករាល់គ្នាជារូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាអរិយៈរបស់រូបកាយ រៀងខ្លួន។

198 ហើយបន្ទាប់មក តើបទគម្ពីរបន្ទាប់នៅឯណា? វិវរណៈ: ២—២១:៩ វិវរណៈ: នៅក្នុងជំពូកទី២១ និងខទី៩។ មិនអីទេ ហើយយើងនៅទីនេះ។

ក្នុងទេវតាទាំង៧ មានទេវតា១—ដែលកាន់បានកន្លែងដ៏ពេញដោយសេចក្តីអំណរទាំង៧ក្រោយបង្អស់ ទេវតានោះបានមកនិយាយនឹងខ្ញុំថា ចូរមក ឯណោះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញ—ប្រពន្ធ—ច្នោងថ្មី ជាភរិយារបស់កូនចៀម។

199 បាទ ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ សូមមើល រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានបំបែកសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ហើយដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងរូបកាយនោះ ហើយក្លាយជាសមាជិក។ ហើយនៅឯ—កន្លែងដែល—រាងកាយ...ឯណាប្រពន្ធ ខ្ញុំនិយាយជានិមិត្តរូប...តើអង្កាមកពីណា? រូបកាយរបស់អ័ដាម។ នាងត្រូវបានដកចេញពីចំហៀងរបស់គាត់។ អង្កាត្រូវបានដកចេញពីចំហៀងអ័ដាម។ ព្រះគ្រីស្ទ...ហើយនាងគឺជាផ្នែកនៃរាងកាយរបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា “នាងជាសាច់ពីសាច់របស់ខ្ញុំ និងជាឆ្អឹងនៃឆ្អឹងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងហៅថាជាស្រ្តី។” ឃើញទេ?

200 ឥឡូវនេះ ហើយរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានដកចេញពីព្រះកាយនៃព្រះយេស៊ូវហើយ ដ្បិតយើងជាវិញ្ញាណ ជាសាច់ឈាម និងជាឆ្អឹងរបស់ទ្រង់ ។ ឃើញទេ? ដោយសារយើងបានកើតមកក្នុងរូបកាយរបស់ទ្រង់។ ហើយដោយសាររូបកាយនេះនៅទីនេះជាប់របស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែវាកើតក្នុងអំពើបាប ទ្រង់បានប្រោសលោះវាហើយ។ ព្រះនឹងលើកវាឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយខ្ញុំនឹងរស់នៅក្នុងវាជារៀងរហូត។ ឃើញទេ? នោះហើយ។ ត្រូវហើយ។

201 ឥឡូវនេះ តោះមើលសំណួរចុងក្រោយនៅទីនេះ: “តើមានក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីខាងវិញ្ញាណឬ?” អត់ទេ ទេ យេរូសាឡឹមថ្មី យ៉ូហានបានឃើញពីព្រះចេញពីស្ថានសួគ៌ វាមិនមែនជាការយល់ឃើញរបស់ក្រុមជំនុំឥឡូវនេះទេ។ អ្នកឃើញទេ? វាជា—វាគឺ—គឺ...យ៉ូហានក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីបានឃើញចុះមកពីស្ថានសួគ៌រៀបចំជា—វិវិណៈ ២១ (ឃើញ?)—រៀបចំជាកូនក្រមុំតុបតែងសម្រាប់ស្វាមី...

សំណួរចុងក្រោយឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថានោះជាពួកវាទាំងអស់។

168. ព្រះគម្ពីរចែងថា អ្វីៗដំណើរការល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។ បើអ្នកស្រឡាញ់ព្រះ ហើយត្រឡប់មកលោកិយវិញ តើព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកស្លាប់ក្នុងអំពើបាបឬទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយទ្រង់វិញមុនពេលទ្រង់នាំអ្នកទៅ?

202 ស្រ្តីនោះបានចុះឈ្មោះរបស់នាង ដូច្នោះខ្ញុំនឹងនិយាយថា វាជា—ស្រ្តី (ឃើញទេ?) ដោយសារតែនាងបានចុះឈ្មោះរបស់នាង។ បាទ បងស្រី។ ប្រសិនបើអ្នកកើត...ឥឡូវនេះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលក្នុងរឿងនេះ។ សូមមើល ជាបណ្តោះអាសន្នបន្តិចខ្លះ យើងម្នាក់ៗមានការថយក្រោយជាច្រើនដងក្នុងមួយថ្ងៃ។ យើងដឹងរឿងនោះ។ យើងទាំងអស់គ្នាមានកំហុស យើងទាំងអស់គ្នា។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងល្អឥតខ្ចោះនោះទេ។ ហើយដរាបណាយើងនៅក្នុងរូបកាយនេះ យើងនៅតែមាន...មិនថាមនុស្សខំប្រាប់ប៉ុណ្ណាថា “ខ្ញុំបានញែកជាបរិសុទ្ធ ខ្ញុំអាចចើបស្រ្តីនេះ ឬធ្វើបែបនោះ។” គាត់និយាយកុហក គាត់មិនអាចទេ។ ឥឡូវនេះនោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។

203 ខ្ញុំមិនព្យាយាមនិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំមើលថា តើទូលបង្គំអាចចូលទៅជិតដល់កម្រិតណា។” វាគឺ “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមរក្សា

ទូលបង្គំឲ្យឆ្ងាយ តាមដែលទូលបង្គំអាចធ្វើបាន។” ឃើញទេ? គ្រាន់តែនៅឆ្ងាយ ដូច...សូមចាំថាអ្នកនៅតែជាមនុស្ស។ ឃើញទេ?

204 ហើយ...ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ បើអ្នកធ្វើខុស ហើយធ្វើខុស...អ្នកមិនមានចេតនា... ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រីស្ទាន ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រីស្ទានដែលកើតជាថ្មី អ្នកមិន មានន័យថាចង់ធ្វើខុសទេ។ បំណងរបស់អ្នកនិងអ្វីៗគឺត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែបើអ្នកធ្វើ ដូចដែលនាងបាននិយាយនៅទីនេះ បានធ្វើខុស ហើយធ្វើខុសទៀត តើព្រះនឹង អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកបន្តដំណើរទៅមុខ ហើយស្លាប់បែបនោះ ហើយត្រូវបាត់បង់ឬក៏ ទ្រង់នឹងនាំអ្នកត្រឡប់ទៅរកការផ្សះផ្សារវិញ? ទ្រង់នឹងនាំអ្នកមកវិញ។ ត្រូវហើយ! ទ្រង់នឹងនាំអ្នកមកវិញ។

205 ហើយប្រសិនបើ—មែន បន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកធ្វើអ្វីខុស វាមិនថ្កោលទោស អ្នកទេ ហើយអ្នកនៅតែ បន្តបែបនេះ សូមចាំថា អ្នកមិនត្រូវបានសង្គ្រោះតាំងពី ដើមដំបូងឡើយ។ ត្រូវហើយ។ អ្នក—អ្នកមិនមែន—អ្នកមិនត្រូវបានសង្គ្រោះ អ្នក គ្រាន់តែមានជំនឿមួយ អ្នកមិនត្រូវបានសង្គ្រោះទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកបាន សង្គ្រោះ អ្នកមានវិញ្ញាណផ្សេង អ្នកគឺមានធម្មជាតិខុសគ្នា។ អ្នកគឺជាមនុស្សថ្មី នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយរបស់ចាស់បានកន្លងផុតទៅ ពួកវាបានស្លាប់ ហើយកប់ ក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល។ អ្នកឃើញទេ?

206 ហើយ...ប៉ុន្តែដោយសារអ្នកកំពុងរស់នៅទីនេះក្នុងពិភពលោកនេះ មាន អន្ទាក់សម្រាប់អ្នកគ្រប់ទីកន្លែង ហើយអ្នកកំពុងដើរដោយភ្នែករបស់អ្នកមើលលើ ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយត្រូវចាំថា ពេលអ្នកធ្វើខុស គ្រីស្ទានពិតប្រាកដនឹងត្រលប់មកវិញ យ៉ាងឆាប់រហ័សដើម្បីផ្សះផ្សារ។

207 មើល ក្នុងទូកព្រះបានលែងក្អែកចាស់ចេញ—ឬណាអេបានលែងក្អែកចេញ។ ឥឡូវនេះ តើវាជាអ្វី? វាជាក្អែក។ អូ បាទ វាអង្គុយលើដំបូលតែមួយនៅទីនោះ ជាមួយសត្វព្រាប។ ពួកវាទាំងពីរបានអង្គុយក្នុងបន្ទប់តែមួយ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវា បានលែងចេញ ក្អែកចាស់ចេញទៅ មែនហើយ វាចាស់... ខ្ញុំស្រមៃថាទឹកទាំងអស់ មានក្លិនស្អុយជាមួយនឹងសាកសពហើមរបស់មនុស្សរាប់លាននាក់ដែលរលួយ នៅលើទឹក ហើយសេះនិងសត្វទាំងអស់បានស្លាប់។ ពិភពលោកទាំងមូលត្រូវ បានបំផ្លាញ។ ហើយនៅទីនោះ គេឃើញសាកសពរលួយនេះអណ្តែតលើទឹក និង អ្វីៗដូចនោះ។ ហើយណាអេបានលែងសត្វព្រាបចេញ ព្រោះគាត់ស្មានថាគាត់

បានឃើញពន្លឺថ្ងៃ។ ហើយគាត់ចង់ដឹងថា តើទឹកស្រកឬអត់ ទើបគាត់លែងទៅ—នេះ—ក្អែកចេញទៅ។ ហើយក្អែកចំណាស់ក៏ហើរចុះមកលើសាកសពរាប់ “ខ្ញុំអើយ គ្រាន់តែមិនអី ល្អ!” ឃើញទេ វាស៊ី សាកសព។ ហេតុអ្វី? នោះជាធម្មជាតិរបស់វា។ វាជាក្អែក។ មិនថាវានឹងព្រាបនៅជាមួយគ្នាប៉ុណ្ណាទេ វាបានឮលូអេអធិប្បាយប៉ុណ្ណា តើវាបានអង្គុយជាមួយបក្សីស្អាតនេះប៉ុន្មាន វាគឺជាក្អែកតាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង។ ដរាបណាវាមានឱកាសបង្ហាញពណ៌របស់វា វានឹងបង្ហាញ។

208 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែពេលវាបកមកសត្វព្រាបវិញ ពេលដែលនាងចាប់ផ្តើមចេញនាងមិនអាចទ្រាំទ្របានទេ។ គ្មានកន្លែងណាដែលនាងអាចទៅបានទេ។ នាងមិនអាចរកកន្លែងសម្រាកសម្រាប់បាតជើងរបស់នាងបានទេ ដូច្នេះ នាងត្រឡប់មកទូកវិញ។ ហើយនោះជារបៀបដែលវាមាន។

209 ពេលខ្លះអ្នកអាចនឹងខ្សោយបន្តិចដើម្បីមើលថាអ្នកនឹងធ្វើអ្វី ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងតែងតែអាចប្រសិនបើអ្នកមានធម្មជាតិនៃសត្វព្រាប អ្នកមិនអាចស៊ីអាហាររបស់ក្អែកបានទេ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ វាគ្រាន់តែនឹងមិនរំលាយ ហ្នឹងហើយ។

210 តើអ្នកនឹងទៅណា តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើប្រសិនបើអ្នក—បើអ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទាន! ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើនៅព្រឹកនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនមែនជាគ្រីស្ទាន! តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាននៅព្រឹកនេះ ហើយម្តាយរបស់ខ្ញុំកំពុងដេកនៅទីនោះក្នុងមន្ទីរពេទ្យក្នុងស្ថានភាពនោះ។ ហើយសន្លប់ដូចជានាងកំពុងដេកនៅទីនោះ ហើយក្នុងចិត្តខ្ញុំអាចឈរនៅទីនេះក្នុងវេទិកា ហើយអធិប្បាយ ហើយបន្តទៅតាមផ្លូវដែលខ្ញុំធ្វើ ហាក់ដូចជាខ្ញុំមិនសូវយកចិត្តទុកដាក់លើវា? ព្រោះខ្ញុំដឹងថាម្តាយខ្ញុំបានសង្គ្រោះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំដឹងថានាងបានសង្គ្រោះ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកណាដែលខ្ញុំជឿ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូលទ្រង់អាចរក្សានូវអ្វីដែលខ្ញុំបានប្តេជ្ញាចំពោះទ្រង់ទល់នឹងថ្ងៃនោះ។

211 តើម៉ាកនឹងធ្វើអ្វីឥឡូវនេះ? ឥឡូវនេះ ប្រហែលជានាងមានបំណងល្អពេញមួយជីវិតរបស់នាង នោះគឺ “ថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទាន។” ប៉ុន្តែតើនាងអាចទៅយ៉ាងណាពេលនាងដេកនៅទីនោះដោយសន្លប់? តើនាងអាចក្លាយជាគ្រីស្ទានដោយរបៀបណាឥឡូវនេះ? តើកូនៗ របស់នាងនឹងធ្វើអ្វី?

212 នៅថ្ងៃមុននៅពេលដែលយើងដាក់នាង—យកនាងចេញពីទីនោះ ដើម្បីផ្តល់ជាតិគ្រុយកូសរបស់នាងនៅទីនោះ... នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលនាងមាននៅក្នុង

ខ្លួនរបស់នាងគឺក្លាយកូស។ នាងមិនអាចលេបបាន នាងខ្លិន។ ហើយនាងបាននិយាយថា “នេះជារឿងមួយដែលខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដឹង ប៊ីលី” នាងបាននិយាយអំពីខ្ញុំ និងដេឡូផ្លីសដែលឈរនៅទីនោះ ពីកូនៗរបស់នាងនិងរឿងខ្លះ ហើយបងប្រុសខ្ញុំ ពីរបីនាក់កំពុងផឹក។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ពួកគេបានធ្វើឱ្យអ្នកខូចចិត្ត។”

គាត់បាននិយាយថា—នាងបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែប៊ីលី ទាំងអស់គឺចូលទៅក្នុងរង្វង់មួយសម្រាប់ម្តាយម្នាក់។” នាងបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្ញុំបានសង្គ្រោះ។” ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទៅ។”

213 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ម៉ាក អ្នកប្រហែលជាបានបន្សល់ឱ្យពួកយើងនូវផ្ទះមួយដែលទៅដល់គ្រប់ផ្លូវពីដេហ្វីសាន់វិលទៅអ៊ុយទីកា ដែលជាវាំងមួយ អ្នកប្រហែលជាទុកលុយឱ្យយើងដប់លានដុល្លារ ដើម្បីឈ្នោះប្រកែកគ្នា បន្ទាប់ពីអ្នកលាចាកទៅ (នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលនឹងកើតឡើងចំពោះវា) ប៉ុន្តែម៉ាក អ្នកទុកឱ្យយើងនូវកំណប់ទ្រព្យដ៏អស្ចារ្យបំផុត ដែលអ្នកណាមិនអាចចាកចោលបាន គឺ—ការធានាថាយើងនឹងជួបអ្នកម្តងទៀតនៅក្នុងទឹកដីនោះហួសពីទន្លេ។” ត្រូវហើយ! ឃើញទេ?

214 អ្នកបានសង្គ្រោះ ហើយខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទបានសង្គ្រោះយើង...ប៉ុន្តែយើងអាចឈប់ជឿ យើងអាចធ្វើខុស យើងទាំងអស់គ្នាមានការឡើងចុះ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រលឹងរបស់អ្នកភ្លាមៗនៅពេលដែលអ្នកធ្វើអ្វីមួយមែនហើយ មានអ្វីមួយខុសនៅក្នុងអ្នក អ្នកដឹងថាវាគឺជាអ្វី។ ឥឡូវនេះ ដល់ពេលលោតទៅហើយ។ នោះហើយជាពេលវេលា ដើម្បីលោត។ ចេញឱ្យឆ្ងាយពីវា។

215 ឥឡូវនេះ បើនិយាយថាអ្នកចេញទៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ—ហើយមាននរណាម្នាក់មករកអ្នកហើយនិយាយថា “ហេ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកជាមនុស្សសម្តែងភាពបរិសុទ្ធម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។”

សាតាំងនិយាយ ភ្លាមៗថា “ទះវាចុះ!” ឃើញទេ?

216 “ខ្ញុំមិនដឹងអំពីការធ្វើជាអ្នកសម្តែងភាពបរិសុទ្ធទេ ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន!” ឃើញទេ? ហើយតែងតែនៅជាមួយរឿងអាក្រក់ ជួបរឿងអាក្រក់ជាមួយនិងរឿងល្អ។ ហើយចាំថា ឥឡូវនេះគ្រាន់តែយករឿងនេះ ចងចាំរឿងនេះ ពេលដែលអ្នកជួបរឿងអាក្រក់

ជាមួយនឹងរឿងល្អ អំពើអាក្រក់មិនអាចឈរនៅចំពោះមុខសេចក្តីល្អបានទេ។ វាមិនអាចធ្វើវាបានទេ។

217 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយខ្ញុំបាននៅជុំវិញលោកិយនៅក្នុងអំពើអាក្រក់គ្រប់ប្រភេទ និងអ្នកកាន់សាសនាគ្រប់ប្រភេទ និងលទ្ធិ និងគ្រប់ប្រភេទនៃការគោរពប្រណិប័តន៍អារក្ស និង អូ អ្វីគ្រប់យ៉ាងអាចត្រូវបានគិតដែលជាកន្លែងដែលមានអ្វីគ្រប់យ៉ាង ហើយខ្ញុំតែងតែរកឃើញថាត្រូវតែងតែឈ្នះខុស។

218 សូមស្តាប់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាយប់ដំណឹងណាទេ វាអាចដឹករហូតដល់អ្នកអាចមានអារម្មណ៍ថាខ្លាច អ្នកអាចលើកដៃឡើងបែបនេះ ហើយមិនអាចមើលឃើញស្រមោលនោះទេ។ ពន្លឺតិចតួចបំផុតនឹងបំភ្លឺចេញពីភាពងងឹតនោះ។ ប្រាកដណាស់ នោះជារបៀបដែលជីវិតកើតឡើងក្នុងវត្តមាននៃសេចក្តីស្លាប់។ នោះជាវិធីដែលត្រូវបង្ហាញក្នុងពេលមានការខុស។ នោះជារបៀបដែលសេចក្តីជំនឿធ្វើនៅក្នុងវត្តមាននៃការសង្ស័យ វាធ្វើឲ្យវាវសាយទៅ។

219 តើពេលយប់អាចស្នាក់នៅទីនេះបានយ៉ាងដូចម្តេចពេលព្រះអាទិត្យបំភ្លឺព្រះពររបស់នាង? តើយប់បាត់ទៅណា? វាមិនមានទៀតទេ។ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះយប់? តើភាពងងឹតនោះនៅឯណាក្នុងរោងឧបោសថនេះប្រហែលដប់ពីរម៉ោងមុន? តើភាពងងឹតដែលលាក់នៅក្នុងជញ្ជាំងទាំងនេះនៅទីនេះនៅឯណា? វាមិនមានទៀតទេ។ វាបានបាត់។ ហេតុអ្វី? ពន្លឺបានចូលមក ហើយនៅពេលដែលពន្លឺចូលមក ភាពងងឹតត្រូវតែទៅ។ បាទ មែនហើយ!

220 អ្នកយកសត្វដែលដើរហើរនៅពេលយប់ សត្វកន្លាត និងសត្វកេរ និងសត្វល្អិត និងសត្វផ្សេងៗ។ ទុកឱ្យព្រះអាទិត្យឡើងឬបើកភ្លើងចាំងមើលពីរបៀបដែលវាវត់ទៅរកភាពងងឹត។ នោះជារបៀបនៃដំណឹងល្អ។ ពេលវាភ្លឺ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកដែលចង់ហៅអ្នកថា អ្នកសម្តែងភាព-បរិសុទ្ធ? តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះមនុស្សទាំងនោះដែលសើចចំអកឱ្យអ្នក? នៅពេលពន្លឺបើកពួកវាវត់រកងងឹតតាមដែលពួកគេអាចរត់ទៅបាន ពីព្រោះពួកគេ—ពួកគេជាកូននៃពេលយប់។ ប៉ុន្តែក្មេងៗនៅសម័យនោះដើរក្នុងពន្លឺ។

221 ហើយបន្ទាប់មក យើងជាកូននៃពន្លឺ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលពន្លឺបានភ្លឺឡើង យើងអព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ហើយដើរដោយបើកភ្នែក

របស់យើង សម្លឹងមើលអ្វីៗដែលអ្នកមិនអាចមើលឃើញដោយភ្នែកធម្មជាតិ
របស់អ្នក។ ដ្បិតសេចក្តីជំនឿចិត្តដែលដឹងជាក់ថានឹងបានដូចសង្ឃឹម ហើយជាទី
សម្គាល់ពីការដែលមើលមិនឃើញ។ អាម៉ែន! ខ្ញុំស្រឡាញ់រឿងនោះ។

222 ខ្ញុំមិនមានពេលសម្រាប់ការអធិប្បាយខ្លីរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំនឹងចង់អធិប្បាយទេ
ព្រោះយើងនឹងត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។

223 តើប៉ុន្មាននាក់ស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់? អាម៉ែន! ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីយើងមាន
សំណួរទាំងនេះ ហើយមានពួកវាខ្លះមុតស្រួច និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយប្រហែលជា
ឆ្លើយ...ប្រហែលជាខ្ញុំមិនបានធ្វើការត្រឹមត្រូវលើវាទេ ដោយសារខ្ញុំមិនមានពេល
ដើម្បីស្វែងរកបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំនឹងសរសេរនៅលើសន្លឹកក្រដាស ប្រសិនបើខ្ញុំមាន។ ខ្ញុំ
សង្ឃឹមថាគ្រប់គ្នាពេញចិត្ត។ បើមិនដូច្នោះទេ សូមសរសេរវាមកខ្ញុំម្តងទៀត។ ទុក
ពេលឱ្យខ្ញុំរៀនវា បើអ្នកមិនគិតថាវាត្រូវបានឆ្លើយពេញលេញ។

224 អរគុណសម្រាប់ការស្នាក់នៅ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងបង្កើតបន្ទាត់
អធិស្ឋានបន្តិច។ ប៉ុន្តែមុននឹងយើងធ្វើបែបនោះ សូមយើងផ្លាស់ប្តូរហិរិយាកាស
ឥឡូវនេះពីចំលើយ ហើយម្នាក់ទៀតឆ្លើយបែបនេះ ហើយម្នាក់ទៀតតាមបែបនេះ
និងវិធីនោះ។ អ្នកឃើញនៅក្នុងការឆ្លើយសំណួរ ពេលខ្លះវាស្រួចបន្តិច ដូច្នោះយើង
គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ហើយច្រៀង។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់រ៉ាវី។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់នៅជុំវិញអ្នក នៅពេលយើង
ច្រៀងម្តងទៀត។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់រ៉ាវី។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងលើកដៃទៅកាន់ទ្រង់បែបនេះ។

ខ្ញុំ...

បិទភ្នែករបស់យើងឥឡូវនេះ។

...ស្រលាញ់... ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់រ៉ាវី។

225 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយ
ខ្ញុំជឿថាក្រុមតូចនេះស្រឡាញ់ទ្រង់។ យើងចុះមកដំណាក់របស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្ម
រស់ អាគារតូចមួយ មិនមែនអាគារនោះទេ ដែលព្រះគង់នៅក្នុងអាគារ។ ដូចជា
នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ រាងកាយចាស់នេះ វាត្រូវតែទម្លាក់ចុះក្នុងថ្ងៃណាមួយ ប៉ុន្តែអ្នកដែល
រស់នៅក្នុងវាមិនអាចទម្លាក់ចុះបានទេ ព្រោះវាត្រូវបានកាន់ដោយអំណាចនៃព្រះ។

226 អាគារចាស់នេះដែលយើងគោរពបូជានៅព្រឹកនេះ ទោះយើងជួសជុលវាឡើង
អស់ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ថ្ងៃណាមួយវានឹងធ្លាក់ចុះ ប៉ុន្តែព្រះដែលគង់នៅក្នុងអាគារ
នោះ គឺអស់កល្បជានិច្ច។ យើងនឹងមកជួបទ្រង់ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតា ដើម្បី
ថ្លែងអំណរគុណ និងសរសើរ។

227 ហើយចំពោះសំណួរទាំងនេះដាក់លើចិត្តប្រជាជន យើងឃើញថាគេឆ្ងល់ថា
តើគេត្រូវធ្វើរបៀបនេះឬយ៉ាងនោះ។ ហើយព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំទុកចិត្តថានៅក្នុង
ចិត្តរបស់គ្រីស្ទានគ្រប់រូបថា ចម្លើយគឺជាវិធីមួយដែលនឹងអាចធ្វើបាន ធ្វើឱ្យពួកគេ
យល់ពីអ្វីដែលជាការពិត។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ ហើយបើទូលបង្គំឆ្លើយ
ខុសនោះ សូមអត់ទោសឲ្យទូលបង្គំផង។ ទូលបង្គំមិនមានន័យថាចង់ខុសទេ
ព្រោះវាជាកូនរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេកំពុងសួរសំណួរទាំងនោះ។ ហើយទូលបង្គំ
—ទូលបង្គំចង់ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទូលបង្គំដឹង ឱព្រះវរបិតា ដូចជា
ប្រសិនបើទ្រង់កំពុងឈរនៅទីនេះដើម្បីវិនិច្ឆ័យទូលបង្គំតាមអ្វីដែលទូលបង្គំបាន
និយាយ។

228 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកយើងកំពុងមកប្រឈមមុខនឹងអ្នកជំងឺ។
ឥឡូវនេះ យើងដឹងថានៅក្នុងព្រះគម្ពីរយើងមានអ្វីដែលយើងជឿថាយើងទទួល
បាន។ យើងនៅចាំពេលមួយ ឱព្រះវរបិតាអើយ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវនៅលើ

ផែនដីនេះ ស្រ្តីអ្នកស៊ីហ្វីនីកបានមករកទ្រង់ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាដល់កូនស្រីរបស់ទូលបង្គំ ព្រោះនាងមានការខឹងសម្បារជាខ្លាំង ដោយ—អារក្ស។”

ហើយយើងឮអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល “ខ្ញុំមិនបានទៅយកនំប៉័ងឲ្យកូនឆ្កែទេ។”

229 អូ ព្រះអង្គអើយ ហាក់ដូចជា—ការបដិសេធមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែហៅ នាងថាជាឆ្កែ។ ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការក្រអឺតក្រទមចំពោះវា នាងបាននិយាយយ៉ាង ផ្អែមល្អែម និងបន្ទាបខ្លួនថា “នោះជាការពិត ព្រះជាម្ចាស់។” ព្រោះវាជាសេចក្តី ពិត។ នាងបាននិយាយថា “វាជាការពិត ព្រះជាម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែសត្វឆ្កែនឹងស៊ី កាកសំណល់ដែលធ្លាក់ពីតុរបស់ម្ចាស់វា។” នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ នាងសុខចិត្តទទួលកាកសំណល់ដែលធ្លាក់ចេញពីតុកូនក្មេង។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ នោះជាអាកប្បកិរិយារបស់យើងឥឡូវនេះ។ យើងមានឆន្ទៈក្នុងអ្វីដែលព្រះអង្គចង់ ធ្វើជាមួយយើងព្រះបិតា។ យើងនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់។

230 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានដឹងថា ព្រះនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដែលបានបង្ហាញ ការនិមិត្ត និងផ្តល់ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ នៅតែមានព្រះជន្មសព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយ ស្ថានសួគ៌ដែលពួកគេប្រាថ្នាចង់ទៅ ថ្ងៃណាមួយ ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះ យើងក៏ទៅដែរ ពីព្រោះព្រះតែមួយបង្ហាញអង្គទ្រង់ថាជាព្រះតែមួយក្នុងចំណោម យើង។

231 មានអ្នកដែលនៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា ឱព្រះវរបិតាអើយ នៅព្រឹកនេះ ដែលឈឺ និងទុក្ខត។ ពួកគេនឹងឆ្លងកាត់បន្ទាត់អធិស្ឋាន។ កុំអោយគេមកនិយាយ ថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិនជឿថា ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីល្អដល់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...” ព្រះអម្ចាស់ អើយ សូមអោយការនោះមិនមែនជាអាកប្បកិរិយានោះទេ ប៉ុន្តែសូមឱ្យពួកគេមក ដោយចង់ចាំថា ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹង ធ្វើតាមពួកគេដែល ជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាសះស្បើយ។” ទ្រង់បាន សន្យាវា ទ្រង់បានមានបន្ទូលដូច្នោះ។

232 សូមឲ្យពួកគេមកដោយសេចក្តីគោរពដ៏បរិសុទ្ធ ដោយជឿថា ដរាបណា ការអធិស្ឋានត្រូវបានធ្វើឡើង ហើយដៃត្រូវបានលើក សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ដូចបងស្រីដ៏ជាទីស្រឡាញ់នេះ ដែលបាន សរសេរសំណួរថា បាននិយាយថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្ទើរតែបានសំលាប់ផ្នែក

សាច់ឈាមរបស់នាងជាមួយនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដ៏អស្ចារ្យនៃវត្តមានរបស់ ទ្រង់។

233 សូមឱ្យ—បានប៉ះពាល់ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលមកនៅព្រឹកនេះព្រះអម្ចាស់។ ផ្តល់វា។ សូមអោយពួកគេជាសះស្បើយ។ សូមឲ្យពួកគេមកដោយដឹង ដោយ ដឹងដោយគ្មានស្រមោលនៃការសង្ស័យថា ទ្រង់បានសន្យាវា ហើយទ្រង់មិនអាច កុហកឡើយ ហើយពេលពន្លឺចូលមកភ្លាម ភាពងងឹតនិងមន្ទិលក៏រត់ទៅឆ្ងាយ។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។ យើងដាក់ពួកគេចំពោះទ្រង់ឥឡូវនេះ នៅពេលយើង អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន!

234 ឥឡូវនេះ អ្នកដែលចង់អធិស្ឋាននៅខាងនេះជាមុនសិន ចូរតម្រង់ជួរតាម អគារនេះ ខណៈពេលដែលថេតឌីលេងបទភ្លេងឱ្យយើង គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវនេះ គឺនៅជិត។ សូមអញ្ជើញមក ត្រឡប់មកវិញ ពួកគេមួយចំនួននៅទីនេះ។

គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវនេះ...

235 បងប្រុសនេរីល។ គ្រាន់តែបន្តរៀបជាជួរ មក។ យើងនឹងឈរនៅទីនេះ។ សូមអោយក្រុមជំនុំទាំងអស់អធិស្ឋាន។ ហើយបងប្រុសនេរីលនិងខ្ញុំនឹងនៅទីនេះ ជាមួយគ្នា គាត់នឹងលាបប្រេង ខ្ញុំនឹងដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នៅទីនេះនៅខាងមុខ។ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានឥឡូវនេះ។

236 ឥឡូវនេះតើយើងកំពុងធ្វើអ្វី? យើងមកចាក់ប្រេងតាំងអ្នកជំងឺ ហើយអធិស្ឋាន ឲ្យពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមដកស្រង់បទគម្ពីរសម្រាប់អ្នក។ “បើមានអ្នកណាម្នាក់ ឈឺ ចូរហៅពួកសង្ឃនៃពួកជំនុំចុះ ចូរឲ្យគេចាក់ប្រេងឲ្យគេ ហើយអធិស្ឋានលើគេ: នោះពាក្យអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះដល់មនុស្សហោរ៉ានោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យគាត់បានជាឡើង បើគាត់បានធ្វើបាបអ្វី នោះនឹង បានអត់ទោសឱ្យផង។ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាលាន់តួទោសនឹងគ្នា ហើយអធិស្ឋានឲ្យគ្នា ទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យអ្នកបានជាសះស្បើយ។”

ឥឡូវនេះអ្នកដទៃទៀត នៅខាងនេះ នៅពេលដែលអ្នកចង់បាន ឆាប់ តាមដែលអ្នកបានចុះក្រោមបន្ទាត់នោះ កន្លែងនោះ ច្រកផ្លូវនោះ អ្នកគ្រាន់តែចុះនៅ ខាងក្រោយ។ ឥឡូវនេះអ្នកចាស់ទុំនៅទីនេះ នៃក្រុមជំនុំនឹងធ្វើការចាក់ប្រេងតាំង និងការអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាន ហើយដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ។ ហើយឥឡូវនេះ

ចូរនឹកចាំមិត្តភក្តិ អ្នកដែលឈរក្នុងជួរអធិស្ឋាន នេះជាពេលវេលាដើម្បីបញ្ជាក់ថា អ្នកជឿលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងឈរនៅទីនេះ។ អ្នកត្រូវតែជាសះស្បើយ។

ហើយខ្ញុំជឿដោយអស់ពីចិត្ត នោះជាអ្វីដែលគ្រប់គ្រងម្តាយខ្ញុំគ្រប់ពេលវេលា (ហើយនាងជាស្ត្រីចំណាស់) គឺដោយសារតែខ្ញុំជឿ។ រហូតដល់ទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំថា (នាងអាចនឹងស្លាប់) ប៉ុន្តែរហូតដល់ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំជឿថានាងមិនស្លាប់ទេ។ ឃើញទេ? ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថានាងត្រូវទៅ ហើយនាងមានអាយុល្មមនឹងទៅ ហើយចង់ទៅ ហើយព្យាយាមទៅ។ ប៉ុន្តែនៅតែខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងជឿថាទ្រង់នឹងប្រាប់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងប្រាប់ខ្ញុំ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះទ្រង់ប្រហែលជាមិនបានប្រាប់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំមិនដឹងថាទ្រង់នឹងប្រាប់ឬទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែជឿថាទ្រង់នឹងប្រាប់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែមកដល់ពេលនេះ ទ្រង់មិនបាននិយាយអ្វីមកខ្ញុំអំពីរឿងនេះទេ។ ហើយខ្ញុំជឿ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកជឿ រៀងរាល់ថ្ងៃ អ្នក...

237 ខ្ញុំមិនបង្ហាញដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលទ្រង់បង្ហាញខ្ញុំទេ អ្នកដឹងហើយ។ មែនហើយ កាលពីម្សិលមិញ ខ្ញុំនៅកន្លែងមួយ ហើយខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តមួយច្បាស់ថានឹងកើតឡើង ហើយព្រះជ្រាបថាវាជាការពិត ហើយវាត្រឹមត្រូវជាមួយបុរសពីរបីនាក់ទៀត។ ប្រហែលកន្លះម៉ោងក្រោយមក ខ្ញុំបានឃើញវាកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ តាមរបៀបដែលវាកើតឡើង។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ ញឹកក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ហើយគិត។ ឃើញទេ? សូម... ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រហែលជាខ្ញុំគួរតែប្រាប់ពួកគេថានឹងទៅជាបែបនោះ។” ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅចុះ។” ឃើញទេ?

238 ហើយវាកើតឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ឃើញទេ? មានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង ខ្ញុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាត។ ព្រះដឹងថានោះជាការពិត។ ឃើញទេ? អ្វីដែលនឹងកើតឡើងគ្រាន់តែបង្ហាញវា ប្រាប់វា។ អ្វីមួយនឹងលេចឡើងចំពោះខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “គ្រាន់តែនិយាយពាក្យនេះតាមវិធីនេះ រឿងនេះនឹងកើតឡើងនៅទីនេះ។” ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនិយាយថា “អញ្ជឹង សូមឱ្យវាដូច្នោះទៅចុះ។” បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងមើល នៅទីនេះវាកើតឡើងមែន។ ឃើញទេ? បាទ។

239 មែនហើយ ប្រសិនបើទ្រង់អាចបង្កើតវត្ថុ សម្ភារៈ អ្វីមួយដែលមិនមានជីវិតនៅក្នុងវា ផ្លាស់ទីទៅព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះយើងបាននិយាយហើយ តើទ្រង់អាចបង្កើតអ្នកដែលចូលរួមជាមួយខ្ញុំបានប៉ុន្មានទៀត។ ទ្រង់គង់នៅជាមួយ

ខ្ញុំ ទ្រង់គឺជារបស់ខ្ញុំ—ទ្រង់គឺគង់ជាមួយបួនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំដែលឈឺ។ ហើយប្រសិនបើយើងនិយាយពាក្យទាំងនេះ: “សូមឲ្យព្រះចេស្ដានៃព្រះប្រោសមនុស្សនេះ” វាត្រូវតែកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ សម្ភារៈនោះមិនអាចនិយាយបានថា “អត់ទេ ខ្ញុំនៅសង្ឃឹម”។ វានឹងបន្តទៅមុខហើយធ្វើវា។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចនិយាយបានថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំនៅឆ្ងល់” ហើយវានឹងមិនកើតឡើងទេ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែទៅមុខហើយគ្រាន់តែនៅស្របតាមការគិតរបស់អ្នកឥឡូវនេះ: “ខ្ញុំនឹងបានជាសះស្បើយ” អ្នកត្រូវតែមានវា។ តើអ្នកជឿទេ?

240 ឥឡូវសូមអធិស្ឋានទាំងអស់គ្នា។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងបានដាក់ដៃលើស្រ្តីវ័យក្មេងនេះ: ម្តាយវ័យក្មេងម្នាក់នេះដែលឈរនៅទីនេះ: នោះកំពុងរងទុក្ខជាមួយនឹងផ្កាសាយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យ...

241 [ប្រុងប្រុសប្រាណហាំបន្តអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដង។]

242 ដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានឲ្យទ្រង់ព្យាបាលមនុស្ស ដែលកន្សែងដៃទាំងនេះដាក់លើ។ ផ្តល់តាមសំណើរបស់ពួកគេទៅពួកគេ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ខ្ញុំសូមវា។ អាម៉ែន។

243 សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះការស្នាក់នៅរបស់អ្នក និងភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកក្នុងការស្នាក់នៅគ្រប់ពេលវេលា ហើយរង់ចាំនៅក្នុងក្រុមជំនុំបែបនេះ: ខណៈពេលដែលយើងនៅ...ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថា កន្លែងណាឮជាងនៅព្រះវិហារទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនដឹងថាកន្លែងណាឮជាងនេះទេ។ ហើយការល្ងង់លោមដែលយើងមាននៅក្នុងការគោរពព្រះជាម្ចាស់...អំពីទ្រង់ដែលមានវត្តមាននៅពេលនេះ។

244 ហើយយើង យើងគ្រាន់តែគិតថាតើទ្រង់អស្ចារ្យប៉ុណ្ណា ហើយអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង។ តើយើងអាចធ្វើអ្វីបានដោយគ្មានទ្រង់? របៀបដែលយើងបានឃើញទ្រង់ គ្មានរឿងណាមួយដែលទ្រង់មិនបានប្រាប់យើងតាមរយៈរឿងនេះទេ: ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវការនិមិត្ត ហើយខ្ញុំនាំអ្នកមកកាន់សំណួរ ព្រឹកនេះ តើអ្នកធ្លាប់បានឃើញអ្វីមួយដែលទ្រង់មិនបានសម្រេចឱ្យទេ? គ្រាន់តែជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ នៅពេលនេះ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់គឺជាព្រះ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់គឺជាព្រះវរបិតារបស់យើង។ ទ្រង់ស្រឡាញ់យើង។ ហើយនៅទីណាដែល

ស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់មាន នោះយើងដឹងថា យើងត្រូវទៅទីនោះនៅថ្ងៃណាមួយ។ យើងដឹងថាទ្រង់មានវត្តមាននៅទីនេះឥឡូវនេះ។ យើងដឹងហើយ។

245 យើង យើងមើលអ្វីដែលយើងមើលមិនឃើញ។ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នា ជាច្រើនត្រូវបានអធិស្ឋានសុំ ហើយឃើញថា យើងគ្រាន់តែបដិសេធនូវធាតុសញ្ញា ណាមួយដែលផ្ទុយពីរឿងនោះ។ ឃើញទេ? អ្វីក៏ដោយដែលព្រះបានសន្យា ឃើញទេ គ្រីស្ទានមិនមើលទៅ... អ្នកមិនបានឃើញដោយភ្នែករបស់អ្នកទេ ទោះ យ៉ាងណាក៏ដោយ។ អ្នកដឹងហើយ។ អ្នកមិនមើលវាដោយភ្នែកទេ។ អ្នកឃើញ ដោយចិត្តរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ការមើលឃើញមានន័យថា “ដើម្បីយល់ដឹង។” អ្នកយល់ដោយចិត្តរបស់អ្នក ដូច្នោះ យើងមើលទៅលើអ្វីដែលភ្នែកយើងមើល មិនឃើញ។ ឃើញទេ? ការសារភាពរបស់គ្រីស្ទាន ដែលជាគ្រឿងសឹកទាំងមូល របស់គ្រីស្ទាន គឺផ្អែកលើរឿងនោះ។ យើង យើងមើលទៅលើអ្វីដែលយើងមើល មិនឃើញ ដ្បិតអំប្រាហាំហៅរបស់ដែលមិនឃើញថាដូចជាមាន ដូចជាពួកគេ ព្រោះគាត់ជឿព្រះ។ ឃើញទេ?

246 ឥឡូវនេះ តើយើងធ្វើអ្វីឥឡូវនេះ? ឥឡូវនេះ ពេលអ្នកត្រូវបានអធិស្ឋាន ដូចនោះ ព្រះបានសន្យាថានឹងប្រោសអ្នកឲ្យជា។ ពេលនេះ អ្នកប្រហែលជាមិន មានអារម្មណ៍ថាខុសគ្នាបន្តិចណាឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែល... នោះ មិនឃើញវា ទាល់តែសោះ។ ឃើញទេ? យើងជឿវាទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

247 បើអ្នកគ្រាន់តែដឹង ខ្ញុំមកវេទិកាប្រហែលពីរម៉ោងមុន ហើយខ្ញុំមិនបានគិតថា ខ្ញុំស្ទើរតែ ទៅមិនបានពាក់កណ្តាលនៃការប្រជុំនោះទេ។ ខ្ញុំនឿយហត់ណាស់ ហត់នឿយ ហើយមានអារម្មណ៍ថាដូចជាឈឺផ្តាសាយ ប៉ុន្តែពេលនេះខ្ញុំមាន អារម្មណ៍ល្អ ព្រោះខ្ញុំនិយាយថា “ខ្ញុំមានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងព្រះ។ ខ្ញុំជឿព្រះ។” ហើយខ្ញុំត្រូវតែប្រយុទ្ធជាមួយវា។ ប្រពន្ធខ្ញុំនៅទីនោះអាចប្រាប់អ្នកដូចគ្នា ក្នុងការ ព្យាយាមចុះមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ ហើយខ្ញុំស្នាក់ក្នុងបំពង់ក និងអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំ បាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចធ្វើវាដោយរបៀបណា?” ប៉ុន្តែនិយាយតាមគ្រង់ ខ្ញុំមាន អារម្មណ៍អស្ចារ្យណាស់ឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំអាចយកអត្ថបទរបស់ខ្ញុំ ហើយបន្តអធិប្បាយ—ហើយគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អ។

248 ប៉ុន្តែ ដោយសារតែ អ្នកឃើញទេ អ្នកត្រូវតែមើលរឿងទាំងនោះដែលអ្នកមើល មិនឃើញដោយភ្នែក។ អ្នកឃើញវាដោយចិត្តរបស់អ្នក។ អ្នកជឿវា ហើយអ្នកថ្លែង

ទីបន្ទាល់ចំពោះអ្វីដែលអ្នកមើលមិនឃើញ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអ្នកជឿ។ ដោយសារតែ វា គឺជាជំនឿ។ “ហើយសេចក្តីជំនឿគឺជាចិត្តដែលដឹងជាក់ថានឹងបានដូចសង្ឃឹមទុក ជាកសុភាពនៃអ្វីដែលមើលមិនឃើញ។”

249 ខ្ញុំបានមើលនៅព្រឹកនេះ គ្រីស្ទានវ័យក្មេងម្នាក់ដែលកំពុងអង្គុយនៅខាងមុខ ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំដឹងពីការសម្រេចចិត្តដែលបុគ្គលនោះបានធ្វើ។ ហើយខ្ញុំពិតជា ពេញចិត្តចំពោះវា។ ខ្ញុំមិននិយាយថាជានរណាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ ការ—ការសម្រេចចិត្តរបស់គ្រីស្ទានខ្លះ ដោយមិនគិតពីថាតើវានឹងក្លាយជា សហការី មិត្តភក្តិ ឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្វីក៏ដោយ ពួកគេប្រាថ្នាចង់ឈរស្មោះត្រង់ ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ?

250 នោះហើយជាវិធីដែលអ្នកឈ្នះមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ គឺដោយការស្មោះត្រង់។ ភាពស្មោះត្រង់គឺជាវិធីដែលអ្នកឈ្នះមនុស្សជាទីស្រឡាញ់។ រក្សាការប្រែចិត្តរបស់ អ្នក។ ត្រូវប្រាកដថាអ្នកត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនោះ។ គ្រាន់តែ នៅជាមួយវា។ គ្មានអ្វីអាចបញ្ចេញអ្នកចេញពីវាបានទេ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែនៅជា មួយវា។

251 ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នានឹងធ្វើខុស។ គ្រាន់តែចាំបែបនោះ។ ហើយ ពេលអ្នកសម្លឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅមក កុំមើលកំហុសរបស់អ្នកដទៃ។ ឃើញ ទេ កុំធ្វើបែបហ្នឹង ព្រោះចាំថា អ្នកក៏ធ្វើខុសដែរ។ ប៉ុន្តែសូមមើលទៅព្រះគ្រីស្ទ ដែលកំពុងដឹកនាំមនុស្សនេះ។ ហើយប្រសិនបើពួកគេត្រូវការជំនួយ នោះអ្នក អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ នោះហើយ—នោះហើយជាវិធីដែលយើងមាន ឃើញ ទេ អធិស្ឋាន។ ហើយសូមចាំថា នៅពេលដែលអ្នកកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់នរណា ម្នាក់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រភេទនៃរឿងនោះ ព្រះនឹងលើកតម្កើង និងប្រោសអ្នកឲ្យជា នៅពេលអ្នកអធិស្ឋានឲ្យអ្នកផ្សេង។ ត្រូវហើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគ្រីស្ទាន ផ្អែកលើ ដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ធ្វើសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ចូរមានចិត្ត សប្បុរសចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក យល់ចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឥឡូវនេះ បើអ្នក ឃើញកំហុសរបស់អ្នកជិតខាង អ្នកឃើញថាគេខុសកន្លែងណា កុំទៅខុសជាមួយ គេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ គ្រាន់តែបន្តអធិស្ឋាន នោះព្រះនឹង យល់។ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

252 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ប្រសិនបើវាជាឆន្ទៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំគិតថាបីលី មានប្រព័ន្ធមួយ គាត់ធ្វើលិខិតឱ្យគ្រប់គ្នា។ ហើយប្រសិនបើម្តាយមានអាការៈ មិនអីទេនៅសប្តាហ៍នេះ ដូចដែលយើងដឹងឥឡូវនេះ យើងមិនប្រាកដទេ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើម្តាយសុខស្រួលក្នុងសប្តាហ៍នេះ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ ខ្ញុំ —ខ្ញុំចង់និយាយលើ—សារដំណឹងល្អ។ ប្រសិនបើនោះមិនអីទេជាមួយរបស់យើង —ជាមួយគ្រូគង្វាលដ៏មានតម្លៃរបស់យើងនៅទីនេះ។ ហើយយើងនឹងរង់ចាំអ្នក មកវិញ ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន។ ប្រសិនបើអ្នកអាចមក យើងនឹងរីករាយទទួល អ្នក។

253 តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្តទេ? តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេ? តើយើងអាច ធ្វើអ្វីដោយគ្មានទ្រង់? ឥឡូវនេះតើអ្នកអាចធ្វើអ្វីបាន? តើអ្នកអាចប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វី ដែលអស្ចារ្យជាងនេះបានទេ? ប្រសិនបើអ្នកអាចបង្ហាញខ្ញុំអ្វីដែលអស្ចារ្យជាង នេះ នោះខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងលក់អ្វីដែលខ្ញុំមាន ហើយចង់ឲ្យអ្នកបង្ហាញខ្ញុំថា វាអស្ចារ្យជាងនេះប៉ុណ្ណា។ បាទ មែនហើយ។ នេះជារឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលខ្ញុំ ដឹង ដើម្បីដឹងដោយការធានាថាយើងបានសង្គ្រោះ ដើម្បីដឹងថា ព្រះដែលបង្កើត ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ទ្រង់នឹងបន្ទាបខ្លួន ហើយចុះមកគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង ហើយធ្វើដើម្បីយើង។

254 ឥឡូវនេះជារបៀបដែលយើងដឹងថាយើងត្រូវឬមិនត្រូវ ឃើញទេ ព្រោះថា ការដែលទ្រង់បានធ្វើ នៅដើមដំបូង ជាមួយនឹងពួកគ្រីស្ទានទាំងនោះ នៅទីនោះ ក្នុងក្រុមជំនុំ ប្រតិបត្តិការយ៉ាងខ្លាំង របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើការ របៀបដែលអារក្សតូចលំនឹងពួកគេ និងរបៀបដែលពួកគេឈរ នោះជារឿងដូចគ្នា ដែលកើតឡើងនៅទីនេះ ដោយមានសញ្ញាដូចគ្នា ការអស្ចារ្យដូចគ្នា ព្រះជាម្ចាស់ តែមួយ ភស្តុតាងដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបានអំពីទ្រង់។

255 ប្រាប់ខ្ញុំតាមពាក្យវិទ្យាសាស្ត្រ ប្រាប់ខ្ញុំតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ របៀបដែលនរណា ម្នាក់អាចទាយទុកជាមុនអំពីអ្វីមួយដែលនឹងកើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ឬពេលខាងមុខ មុន ពេលវាកើតឡើង។ បង្ហាញខ្ញុំនូវអំណាច ថាតើវានឹងនៅទីណា ដែលនឹងដឹងមុនថា វាកើតឡើង។ ប្រាប់ខ្ញុំពីចិត្តមនុស្សណាដែលអាចត្រឡប់មកវិញតាមរយៈអ្វីដែល អ្នកចង់បាន ហើយបង្ហាញខ្ញុំពីវិធីណាមួយដែលអ្នកអាចមើលឃើញអ្វីមួយ ហើយ

ទាយអ្វីមួយ វាបានកើតឡើងតាមរបៀបរបស់វា—វាកើតឡើង។ ឃើញទេ? មិន ឬមិនមែន។

256 ដូច្នោះ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ឃើញទេ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ហើយដោយសារទ្រង់ជាព្រះ តាមរយៈព្រះគុណទ្រង់ ទ្រង់យាងមកគង់ជាមួយនឹងយើង ហើយដូចជាទ្រង់បាន ធ្វើជាមួយនឹងពួកគេ បុរសដែលបានទាយពីការទាំងនេះ ហើយពួកគេម្នាក់ៗបាន កើតឡើងតាមរបៀបដែលគេបានទាយទុកជាមុន។ ឥឡូវនេះ ព្រះដែលនោះ គង់នៅជាមួយនឹងយើង ដោយបានទាយ និងបង្ហាញនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅ ទីនោះ។ ហេតុអ្វី គឺយើងគួរតែសប្បាយចិត្តយ៉ាងនេះ យើងនឹងលោតដូចពីពពក មួយទៅពពកមួយ បែបនោះ ស្ទើរតែ ដើរកាត់លំហរ ព្រោះយើងដឹង។

257 យើងដឹងថាយើងបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។ យើងដឹងថាយើង មានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ យើងដឹងថាយើងជាគ្រីស្ទាន។ ហើយយើងដឹងថាយើង នឹងទៅស្ថានសួគ៌ ដោយសារព្រះបានធ្វើការសន្យា ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់កំពុង ធ្វើដំណើរទៅជាមួយយើង ហើយតាមរបៀបដែលយើងឃើញទ្រង់។

258 យើងឃើញទ្រង់។ តើខ្ញុំឃើញទ្រង់ដោយរបៀបណា? នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញ អ្នក។ អ្នកឃើញទ្រង់នៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំឃើញទ្រង់នៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ ខ្ញុំឃើញអ្វីដែល ទ្រង់ធ្វើសម្រាប់អ្នក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញទ្រង់នៅទីនេះ បង្ហាញព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ។ អ្នកនិយាយថា “តើអ្នកអាចឃើញទ្រង់នៅក្នុងខ្ញុំដោយរបៀបណា?” មើលចុះ ទ្រង់ នៅទីនេះ បើកសម្តែងព្រះបន្ទូលដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំឃើញវានៅទីនោះ ទ្រង់បានប្រទានវា ដល់អ្នក ហើយអ្នករក្សាវា។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកអ្នកមើលទៅក្រោយហើយ អ្នកនិយាយថា “តើទ្រង់បានមកដោយរបៀបណា?” បន្ទាប់មកអ្នកត្រលប់មកវិញ ស្វែងយល់ថាត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ។ ដូច្នោះ អ្នកឃើញទ្រង់នៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំឃើញទ្រង់ នៅក្នុងអ្នក។

259 ហើយយើងអាចឃើញទ្រង់នៅពេលថ្ងៃរះ។ យើងអាចមើលឃើញទ្រង់ នៅពេលថ្ងៃលិច។ យើងអាចមើលឃើញទ្រង់នៅក្នុងផ្កា។ យើងអាចមើលឃើញ ទ្រង់នៅក្នុង—យើងអាចមើលឃើញទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែង ពីព្រោះថាយើងបានឆ្លងផុត ពីធាតុទាបនៃលក្ខខណ្ឌផែនដីនេះ ចូលទៅក្នុងធាតុដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃសិរីល្អរបស់ព្រះ ដូច្នោះយើងអាចឃើញភាពស្រស់ស្អាតរបស់ទ្រង់។

260 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ពេលដែលខ្ញុំធ្វើដំណើរ ឡើងចូល—នៅលើផ្លូវ ផ្លូវហាយវេ អាឡាស្កា នៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើដំណើរទៅបរាញ់ ខ្ញុំបានត្រលប់ទៅទីនោះ ដោយឆ្ងល់ថា “ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី?” មើលរបៀប—តើព្រះពិតត្រង់យ៉ាងណា។ ឥឡូវនេះមានមនុស្សឈឺនៅគ្រប់ទីកន្លែង ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ជ្រាប។

261 ឥឡូវស្នែកខ្ញុំត្រូវចេញទៅឯបងប្រុសរ៉េយ នៅខាងក្រោយនោះ ហើយពួកយើង ទាំងអស់គ្នា ពួកយើងត្រូវចាកចេញនៅថ្ងៃស្អែកទៅកាន់រដ្ឋ ខូឡូរ៉ាដូ សម្រាប់... ទៅ បរាញ់រាល់រដូវស្លឹកឈើជ្រុះដែលជាកន្លែងដែលយើង... ខ្ញុំមកពីការប្រជុំ ទៅ។ ខ្ញុំ មិនអាចទៅបានដោយសារតែអ្នកម៉ាកស្ថានភាពរបស់ម៉ាក។

262 ឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលសេចក្តីសប្បុរសនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់ បានជ្រាបថាជាយូរមកហើយ។ ដូច្នេះ ជំនួសឲ្យខ្ញុំទៅ ទ្រង់បែរមក ហើយឲ្យខ្ញុំ ឃើញ ហើយចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅទីនោះ ហើយផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវដំណើររាងកាយមួយដែល ខ្ញុំមិនអាចទៅដល់ ខូឡូរ៉ាដូ ឃើញទេ ព្រោះសត្វទាំងនោះមិននៅក្នុងរដ្ឋខូឡូ រ៉ាដូដូចនោះទេ។ បែរមកវិញ ហើយឲ្យខ្ញុំតាមការនិមិត្ត ហើយឲ្យខ្ញុំមានរឿង នោះ ដោយដឹងថាទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំនៅឆ្ងាយក្នុងការធ្វើដំណើរទៅកាន់រដ្ឋខូឡូ រ៉ាដូ។ និយាយពីសេចក្តីល្អ និងមេត្តា! បន្ទាប់មកតើហេតុអ្វី? បន្ទាប់មក ជា យូរយារណាស់មកហើយ ទ្រង់បានដឹងថា ម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងរងទុក្ខ។ ទ្រង់ជ្រាប ថាម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ប្រសិនបើទ្រង់អនុញ្ញាត នោះទ្រង់កំពុងធ្វើវា ក្នុងគោលបំណងល្អ ដែលខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាការទាំងអស់ រួម គ្នាសម្រាប់សេចក្តីល្អចំពោះអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។”

263 ប្រសិនបើយើងឈប់មួយភ្លែត សូមក្រុមជំនុំ ហើយឃើញព្រះរបស់យើង! គ្រាន់តែបញ្ឈប់ខ្លួនអ្នកហើយចេញឱ្យឆ្ងាយពីភាពច្របូកច្របល់របស់អ្នក ហើយ ឈប់ពីរបីនាទីនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ហើយអ្នកគ្រាន់តែអាច ឃើញទ្រង់ធ្វើការគ្រប់ទីកន្លែង។ ចាំមើលថាទ្រង់ល្អប៉ុណ្ណា?

264 ឥឡូវនេះមានម៉ាកៗ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់អំពីនាង។ ថាហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិន អនុញ្ញាតឱ្យនាងទៅនៅពេលដែលនាងមានជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល? ហេតុអ្វីបានជានាងមិនស្លាប់ភ្លាមៗ? ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ទ្រង់ជ្រាបមុនពេលវេលា កើតឡើង និងដឹងថាខ្ញុំបានសន្យា... ខ្ញុំបានចេញទៅរដ្ឋខូឡូរ៉ាដូ ហើយដឹងថា ខ្ញុំចូលចិត្តចូលទៅក្នុងព្រៃបែបនោះ ទ្រង់គ្រាន់តែងាកមក ហើយផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវអ្វី

ដែលប្រសើរជាងនេះ ចាត់ខ្ញុំទៅទីនោះ ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងទទួល និង អ្វីៗទាំងអស់អំពីវា មុនពេលដែលខ្ញុំចាកចេញ។ ប្រាប់ខ្ញុំពីរបៀបដែលមនុស្ស ស្លៀកពាក់ និងអ្វីដែលយើងនឹងធ្វើ និងអំពីវា។ អញ្ចឹងខ្ញុំមកប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ រួចគាត់ក៏ឡើងទៅឃើញវាកើតឡើង ត្រឡប់មកវិញតាមបែបហ្នឹង។ ពិតជាមែន ឃើញទេ ដឹងថាម៉ាកនឹងនៅទីនោះដឹងថានាង—នាងនឹងត្រូវឈឺនៅពេលនេះ ហើយខ្ញុំនឹងមិនអាចធ្វើដំណើរទៀតទេ។ ឃើញទេ? យើងនឹងមិនស្ថិតនៅក្រោម... ខ្ញុំមិនយល់ទេ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដាក់ខ្លួនអ្នកចំពោះទ្រង់ ហើយមើលទ្រង់ នោះទ្រង់គ្រាន់តែដឹកនាំគ្រប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ឃើញទេ ទ្រង់ធ្វើឱ្យ វាទាំងអស់ចេញមកត្រឹមត្រូវ មួយជំហានម្តងៗ។

265 នៅថ្ងៃមុននេះ ខ្ញុំកំពុងឈរក្បែរអ្នកបម្រើព្រះវ័យក្មេងម្នាក់ ដែលធ្លាប់ មានសុបិនខ្លះ ហើយគាត់បាននាំយកសុបិនមកប្រាប់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលការ បកស្រាយមកដល់ ពួកយើងឈរនៅទីនោះ ប៊ីលី និងខ្ញុំ និងអ្នកបម្រើព្រះនេះឈរ នៅទីនោះជាមួយគ្នា។ ហើយនៅទីនោះ។ គឺ វាកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះដូចដែល វាអាចទៅរួច។ ហើយរបៀបដែលបុរសនោះឈរនៅទីនោះ—ជាមួយ—ដោយការ កោតសូបស្វែង ហើយរបៀបដើម្បីឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចបើកសម្តែងរឿង ទាំងនោះ ហើយនាំគាត់មកត្រង់វិញ ហើយបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅលើផ្លូវ និង កន្លែងដែលវាត្រូវកើតឡើង។ អូ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ទ្រង់គង់នៅ... ទ្រង់ជាព្រះ។

266 មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកបានលះបង់។ អ្នកបានបោះបង់មិត្តប្រុស ឬមិត្តស្រីរបស់អ្នក អ្នកបានបោះបង់ផ្ទះជាដើម ហើយអ្នកជាច្រើនត្រូវចេញពី ក្នុងចំណោមសហការី និងមិត្តភក្តិ និងរបស់របរផ្សេងៗ និងមិត្តភក្តិចាស់ដែល អ្នកបានស្គាល់ជាយូរមកហើយ ដើម្បីដើរតាមមាគ៌ារបស់ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំសូម សរសើរអ្នកចំពោះរឿងនោះ។ ខ្ញុំគិតថាវាអស្ចារ្យណាស់ក្នុងការធ្វើបែបនោះ។ ឥឡូវនេះ ដោយសារអ្នកបានឃើញពន្លឺនៃដំណឹងល្អ ហើយវាក៏ជាសេចក្តីពិត ហើយអ្នក—អ្នកនឹងដើរក្នុងពន្លឺនោះ។ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ អ្វីដែលអ្នកធ្វើ កន្លែងណាដែលអ្នកទៅ ចូរគេចចេញពីរូបភាពអាក្រក់ ហើយដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។ ដរាបណាអ្នកនៅរស់ ចូរស្ថិតនៅលើផ្លូវនោះ។ កុំរើចេញពីវា ប្រាកដជាបានផល ល្អជាមិនខាន។ វាជាជីវិតអស់កល្ប។

267 ហើយខ្ញុំឃើញម៉ាក់នៅពេល—នៅពេលណាដែលនាង...ពីរបីនាទីនាងអាចដឹងខ្លួនម្តង។ ខ្ញុំនិយាយថា “ម៉ាក់ ម៉ាក់ តើអ្នកឮខ្ញុំទេ?” ពេលខ្លះនាងគ្រាន់តែដេកនៅទីនោះ នាងនឹងមិនឮ។ បន្តិចក្រោយមក នាងនឹងនិយាយថា “អូ” អ្នកអង្វរក្បាលរបស់នាងដូចនោះ។ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “តើអ្នក...” ខ្ញុំបាននិយាយថា យប់មុនខ្ញុំនិយាយថា “ម៉ាក់ អ្នកស្គាល់ខ្ញុំទេ?” នាងមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកណាដែលឈរនៅទីនេះ?” អត់ទេ នាងមិនបានដឹងរឿងនោះទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ម៉ាក់ តើអ្នកស្គាល់ព្រះយេស៊ូវទេ?” ហើយនាង...អូ ខ្ញុំអើយ! អាចនឹងភ្លេចកូនរបស់នាង ប៉ុន្តែនាងមិនអាចភ្លេចព្រះយេស៊ូវបានឡើយ។ នោះហើយជាវា។ បងអើយ!

268 អ្នកមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេរហូតទាល់តែប៉ះត្រូវក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកផ្ទាល់ អ្នកឃើញទេ។ ស្គាល់ទ្រង់ថាជាជីវិត។ ការស្គាល់ទ្រង់គឺជាការពេញចិត្តនៃការដឹង នៅពេលដែលការប្រណាំងរបស់ជីវិតនេះត្រូវបានត់ យើងមានផ្ទះមួយនៅពីលើមេឃ។ តើវាជាអ្វី ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវប្រាប់អ្នកដោយរបៀបណាទេ ព្រោះខ្ញុំមិនដឹងខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាថ្ងៃណាមួយ ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះ យើងនឹងធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីនោះ។

269 សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំនៅសប្តាហ៍នេះ។ ខ្ញុំកំពុងត្រូវការវា។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។ ហើយចងចាំកម្មវិធីយប់នេះ។ អាចទៅរួច ប្រសិនបើខ្ញុំមិនចាំបាច់រៀបចំយប់នេះ ឬអ្វីទាំងអស់ ហើយនៅទីនោះជាមួយម៉ាក់ ខ្ញុំប្រហែលជានឹងត្រឡប់មកវិញជាមួយអ្នកនៅយប់នេះ។

270 ហើយឥឡូវនេះ បងប្រុសនេវិល ដែលជាគ្រូគង្វាលដ៏មានតម្លៃរបស់យើងសូមមកទីនេះ។ ហើយរបៀបដែលខ្ញុំប្រាកដ... គ្មានអ្នកនៅទីនេះទេក្រៅពីក្រុមជំនុំអ្នកដឹងហើយ។ យើងគ្រាន់តែជាអ្វីដែលយើងហៅថាអ្នកផ្ទះ។ ខ្ញុំដឹងគុណចំពោះជំហររបស់បងប្រុសនេវិល សម្រាប់សេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អនេះ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះភាពស្មោះត្រង់ និងភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះមុខប្រជាជន។ ហើយនៅថ្ងៃមុន នៅពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយ ខ្ញុំមិនដែលបានកត់សម្គាល់ទេ ប៉ុន្តែខណៈដែលគាត់ស្ថិតក្រោមការបើកសម្តែង ការផ្តល់ទំនាយគាត់បានហៅខ្ញុំថាជាហោរា ក្រោមការបើកសម្តែង។ នោះមិនមែនគាត់ហៅខ្ញុំ

ពេលនោះទេ នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នោះហើយ ដែលផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវភាព
 ក្លាហាន និងជំនឿដើម្បីបន្តទៅមុខ ជម្រកកាន់តែជ្រៅ និងកម្ពស់កាន់តែខ្ពស់
 ជាមួយនឹងព្រះ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នក បងប្រុសនេវិល។ ព្រះតែងតែ
 ប្រទានពរដល់អ្នក។ ហើយរហូតដល់ខ្ញុំជួបអ្នកម្តងទៀត ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅ
 ជាមួយអ្នក។

សំណួរ និង ចម្លើយ KHM61-1015M

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្នាប់និងគោលវិធីនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យ ទី 15 ខែតុលា ឆ្នាំ 1961 នៅ រោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ក្នុងជេហ្វឺរសាវីល រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជា សារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជា ភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG